

ULLDECONA

Revista Mensual d'Informació Local

Agost-Setembre 1985 4ª Època Nº 21

Excmo. Sr. D. Gregorio Peces-Barba Martínez

Presidente del Congreso de Diputados
Pregoner de la Festa Major d'Ulldecona

Jaume Antich i Balada. Alcalde de la Vila d'Ulldecona, fent lliurament d'un obsequi a l'Excm. Sr. D. Gregorio Peces-Barba Martínez, en nom i representació de tots els Alcaldes de la Comarca del Montsià.

26 d'Abril de 1985

Salutación

Una vez más, este Municipio de la Comarca del Montsiá, celebra sus Fiestas Mayores.

Como Presidente del Congreso de los Diputados, supone una enorme satisfacción aceptar la amable invitación de vuestro Alcalde, para pronunciar el Pregón con el que este año se inauguran los Festejos.

La Fiesta, como expresión más plástica del ocio y la cultura, se convierte en necesidad para una vida humana plena. Por ese motivo, Ulldecona, manifiesta una vez más el deseo de favorecer la realización íntegra de su ciudad, a través de sus Fiestas Anuales, compensando al mismo tiempo la tensión y la dureza del trabajo diario a quienes de ella participan.

Por ello, mi intención al dirigiros estas breves palabras, no es otra que agradecer a esta Villa de Ulldecona, el privilegio de anunciar la Fiesta, y la posibilidad que me brinda de compartir con todos vosotros, esos momentos de alegría y júbilo que sin duda se presentarán estos días, y que harán posible el acercamiento entre las gentes de forma desenfadada y espontánea.

Gregorio Peces-Barba Martínez

Salutació de l'Alcalde

Estimats ulldeconencs:

Després de les extraordinàries Festes Quinquennals de l'any passat, enguany anem a començar unes **Festes Majors** que, per diversos motius, poden resultar molt lluïdes.

Les **Entitats** locals continuen sent l'element vital d'unes Festes de les que l'ànima és el poble, tot el poble, tots els ulldeconencs que per uns dies ens convertim en protagonistes de la diversió, de la festa, de la vida local.

Continúa doncs tot el bo d'anys passats: el "Tiquet" que permet uns espectacles de qualitat, els actes esportius i religiosos, i inclús augmenten els actes populars i gratuïts. Com a novetats cal destacar la "**Sarsuela**", el Ball de Diables, l' "Entrada-Encierro" matinal, i una experiència nova: el **Ball de Mantons Juvenil**.

I per Festes, a l'igual dels últims anys, inauguració de l'obra d'ornamentació de tot el **Passeig de l'Estació**. Tots ens hem anat conscienciant de que els jardins s'han de cuidar, però que, a la vegada, s'han de conservar. I el mig del Passeig, mercès a l'ajut de la Diputació, hi haurà una escultura dedicada als "pagesos d'Ulldecona", obra de **Pascual Casaubon**, artista de renom, quasi ulldeconenc d'adopció.

I del fet i projectat sols remarcar dues coses: la transformació del Col·legi Municipal de BUP i COU en **Institut de Batxillerat** de la Generalitat, pel que representa de positiu per al jovent d'Ulldecona i d'altres pobles veïns; i el que el **Castell d'Ulldecona**, testimoni perenne de nostra història, serà des d'ara propietat municipal, serà de tot el poble d'Ulldecona.

I a aquests dos èxits cal afegir-ne un tercer. Les Festes Majors d'Ulldecona tindran enguany un **Pregoner** d'excepció: el President del Congrés dels Diputats, Excm. Sr. D. GREGORIO PECES-BARBA MARTÍNEZ, tercera Autoritat de tot l'Estat.

Gràcies, Sr. President del Congrés, per aquesta visita que vol remarcar degudament la col·laboració entre els pobles de la **comarca** i la iniciativa del Concurs Literari que sobre la Constitució Espanyola es duu a terme als dotze pobles del Montsià.

Gaudim les Festes. Descansem alhora. Per poder tornar després a la feina d'un nou any.

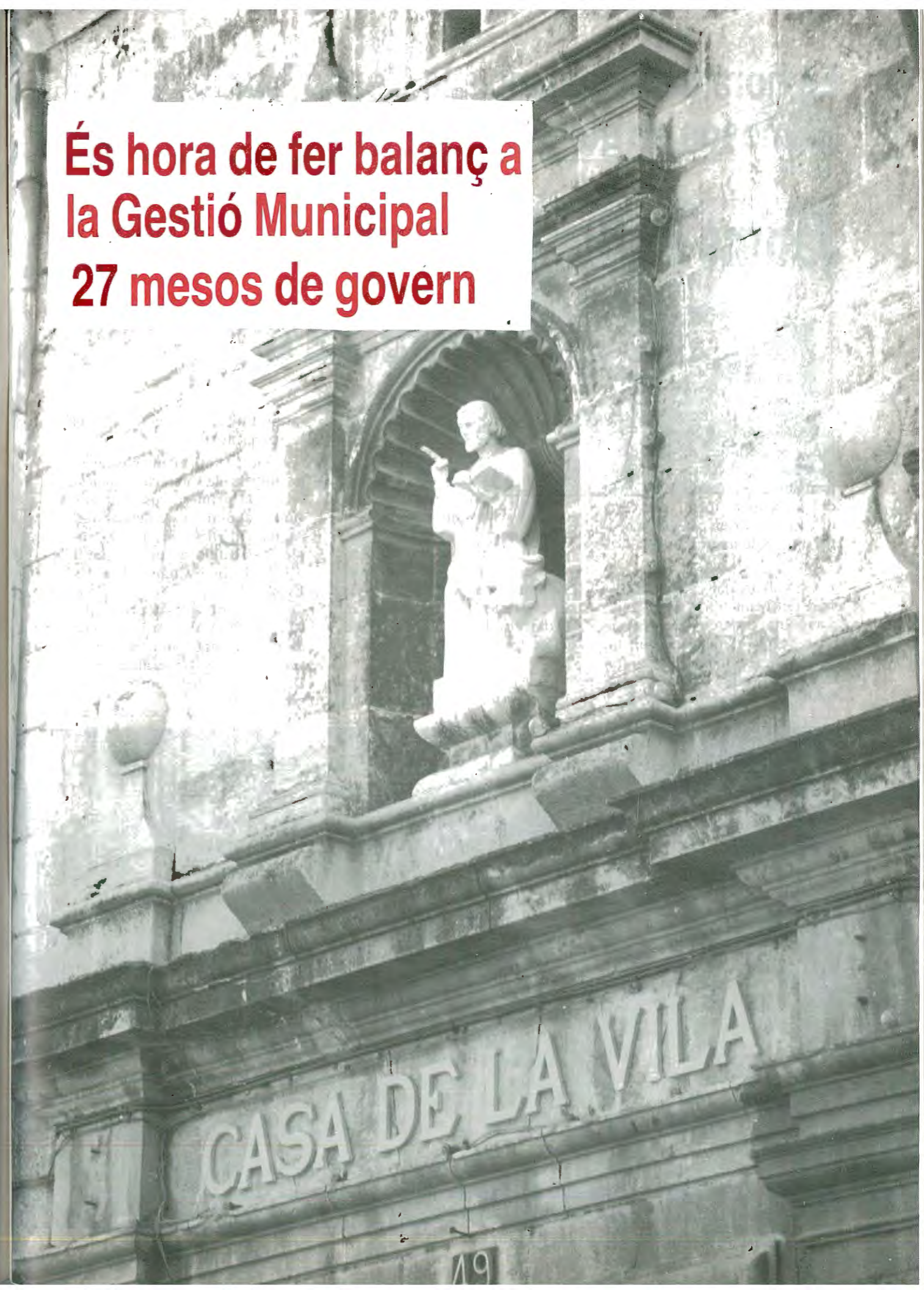
Bones festes a tothom!

De tot cor us ho desitja

el vostre Alcalde i amic

JAUME ANTICH BALADA

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

Jaume Antich. Ressenya de la Gestió Municipal a Ulldecona

L'anàlisi minuciosa d'una alcaldia sempre resulta criticable si es mira des de fora. Una postura objectiva, sigui positiva o negativa, pot ser conseqüència del desconeixement de certs detalls que farien canviar la nostra opinió de manera radical.

On vull arribar és a la situació real del Municipi d'Ulldecona: La realitat concreta i el camí que s'ha seguit per aconseguir-la. Per això analitzarem la gestió municipal que s'ha portat a terme des de l'abril del 83. És a

dir, la línia que s'ha mantingut, les obres que s'han fet, els problemes...

Jaume Antich ens explicarà tots els esdeveniments bons i dolents que s'han produït. I ens ho dirà d'una manera subjectiva; per aquest motiu, ens podrem fer sabedors dels més petits detalls, de tot allò que hi ha darrera del moment tangible del nostre poble.

— Anem a parlar de les obres que s'han fet durant aquests dos

últims anys a Ulldecona. Obres festes i acabades.

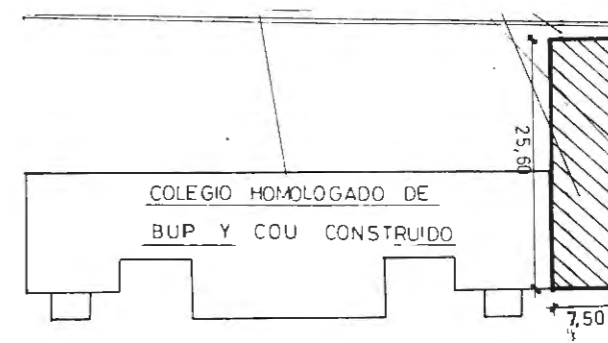
● Si, de fet, algunes estaven pendents de l'anterior Consistori. I la primera cosa que ens vam proposar va ser acabar-les. Algunes d'elles són, per exemple: Les aules de pre-escolar i d'E.G.B. que s'han fet a les Escoles. Una altra, era la variant de la carretera d'Alcanar, que va fer la Diputació i ara ja està en marxa. També, amb una subvenció de la Generalitat i la Diputació, s'ha construït un gimnàs.

D'altra banda, la política que hem seguit quant als jardins ha estat molt determinada. És a dir, en lloc de retocar i anar arreglant al llarg del temps, cada any ens hem dedicat preferentment a una cosa en concret: la plaça d'Espanya, la Mera... Enguany, ens hem dedicat al Passeig de l'Estació.

— Parlant del Passeig de l'Estació. Què opines de les crítiques sobre l'obra? Hi ha gent que diu que valdria més posar quitrà als carrers que són de terra...

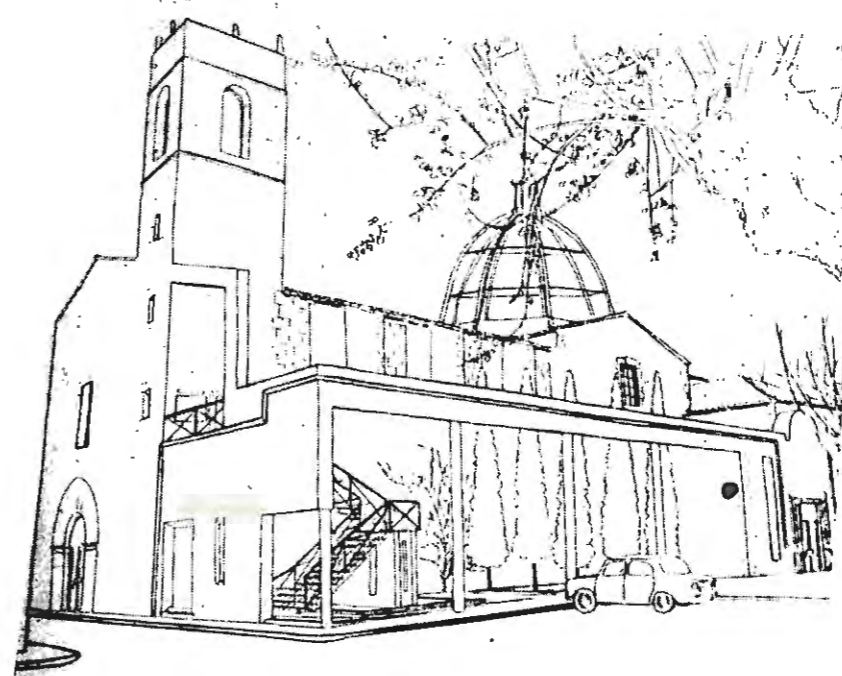
● Mira, t'ho explicaré amb un exemple. Ara, totes les nits a la Mera hi ha molta gent. Abans que s'arreglés no passava així. Fins i tot quan arriba algun foraster destaca que Ulldecona es veu neta i acurada. I això és un motiu de satisfacció per a la gent del poble. I quan es construïa la Mera també es van fer nombrosos comentaris. Ara bé, quan una cosa es comença sempre dona la impressió que es beneficia més a uns veïns que als altres. Això no és cert. Resulta més lògic que les coses de major

Gimnasio Colegio BUP

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

ús comunitari (com la Mera o el Passeig) estiguin ben acondicionades perquè són llocs públics on tothom hi té accés. A poc a poc, s'intentaran fer totes les necessitats d'Ulldecona.

— Però, tornem a la pregunta: per què no s'arreglen els carrers?

• Bé, això es farà quan la gent vulgui. O sigui, que seguint la costum amb la que s'han asfaltat els carrers a Ulldecona sempre es faran també per administració dels veïns. L'Ajuntament ha anat cridant-los i la majoria dels carrers estan disposats a fer-se i possiblement s'asfaltaran tots.

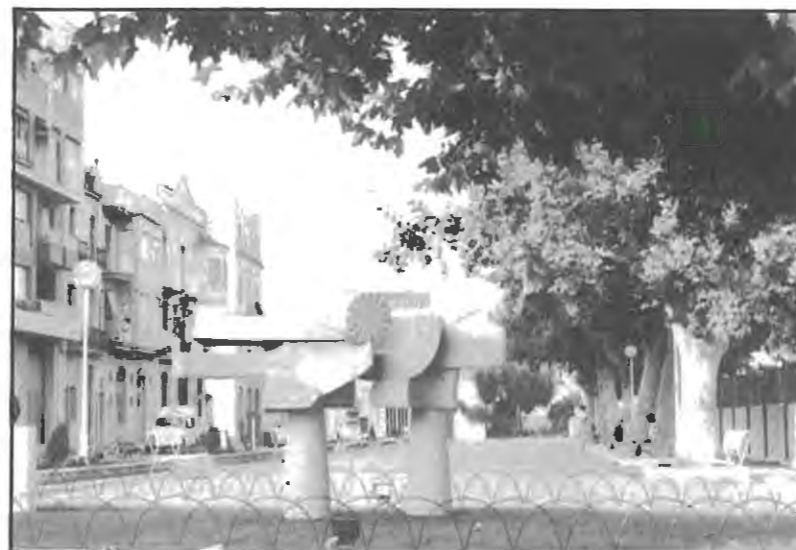
— Sí, d'acord. Però ens hem desviat del tema. Què trobes de les crítiques en concret?

• Sí; jo em penso que quan les obres estaran finalitzades tot serà diferent. Pensa que ara, vulguis o no, s'està molegant a tota una sèrie de gent de l'entorn, però això només serà mentre duri la construcció. Jo crec que per al poble és important que les coses col·lectives siguin boniques i estiguin adequades al context. A més a més, està comprovat que tot allò que es conserva bé, la gent té interès en mantenir-ho.

— Continuem amb les obres.

• També s'han fet obres a l'Ermida, amb una ajuda de la Diputació. I un motiu de satisfacció és que la «Caixa» hagi fet un Esplai per als vells. A la vegada l'Ajuntament sempre ha tingut molt present que a part dels seus propis mitjans, és molt necessària l'ajuda de tothom. Per això vam demanar a la Diputació una subvenció per poder fer un Monument. Aquest Monument es va dedicar als pagesos d'Ulldecona, i es col·locarà precisa-

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

ment al Passeig de l'Estació. Altres coses: Està acabada ja la primera fase de l'aigua potable i en marxa la segona, i es procurarà finalitzar tot el projecte.

— Ara mateix aquesta reforma s'està efectuant al Carrer Major. Després es farà a d'altres carrers, no?

● **Efectivament, a tots.**

— Tractem aquest assumpte. Hi ha hagut també bastantes crítiques. Certa gent pensa que és una bestiesa canviar les voreres de pedra per les de material.

● **El que puc dir referent a aquest tema és que totes les voreres que estan en bones condicions s'han conservat. La prova és que des de la Mera fins a la plaça de l'Església, s'aprofita la vorera. De la Mera fins als afores del camí Vinaròs, hi havia trossos que estaven molt malament (possiblement dels camions), llavors es van posar voreres normals com a tot arreu.**

— Tot això que m'has explicat són obres que s'han realitzat a Ulldecona. I als Barris?

● **Sí, també. Concretament al Barri Castell es va finalitzar la Guarderia. I un Centre de Barri a Sant Joan del Pas. A les Ventalles, es va solucionar el tema de l'aigua. També s'ha arreglat la carretera del Barri Castell als Valentins. I alhora hem millorat el Cementiri de Sant Joan del Pas.**

— Les coses esmentades fins ara es poden observar de manera explícita. S'han fet d'altres coses que potser no es vegin tant?

● **Mira, dintre d'aquest apartat podríem incloure la neteja dels boscos, que s'ha fet amb la col·laboració de la Diputació. I també la retirada de les voravies de la carretera de Tortosa. En fi, seria molt llarg d'explicar.**

— Parlem ara de les obres que estan fent-se en aquests moments.

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

● Ara per ara està la restauració de l'Església del Roser (Mercat Vell). S'està treballant en la fase de distribució interna. Una altra cosa és la Caserna de la Guàrdia Civil.

Però ara voldria parlar d'un tema molt important: l'Institut. No es tracta d'una obra sinó d'un fet. És una vella aspiració de tot el poble d'Uldecona. Ja fa molts anys que s'estan fent gestions. Jo et puc dir, que des de que sóc alcalde, sempre hem estat darrera d'aconseguir la seva oficialitat. Últimament hem augmentat el nombre d'alumnes i això ha facilitat a la fi que el Col·legi Homologat esdevingués Institut.

— O sigui, que no serà una extensió de l'Institut de Tortosa?

● No, no. Serà un Institut de Batxillerat independent com qualsevol altre.

— Un altre tema actual a la nostra Vila és el Castell...

● Sí. El Castell ha passat a pertànyer al poble. Tots sabem que fins ara havia estat una propietat privada de la família Sacanella. Sembla ser que mai s'havien fet gestions per comprar-lo. La qüestió és que ara ho hem assolit. Cal destacar la col·laboració del Cap de Serveis d'Arqueologia de la Generalitat Margarida Genera, la qual va ajudar molt. És molt important per a Uldecona conservar una font històrica com aquesta.

— La situació física del Castell és preocupant, no?

● La seva conservació té moltes dificultats. Però es farà el possible per portar a terme a la llarga la seva restauració.

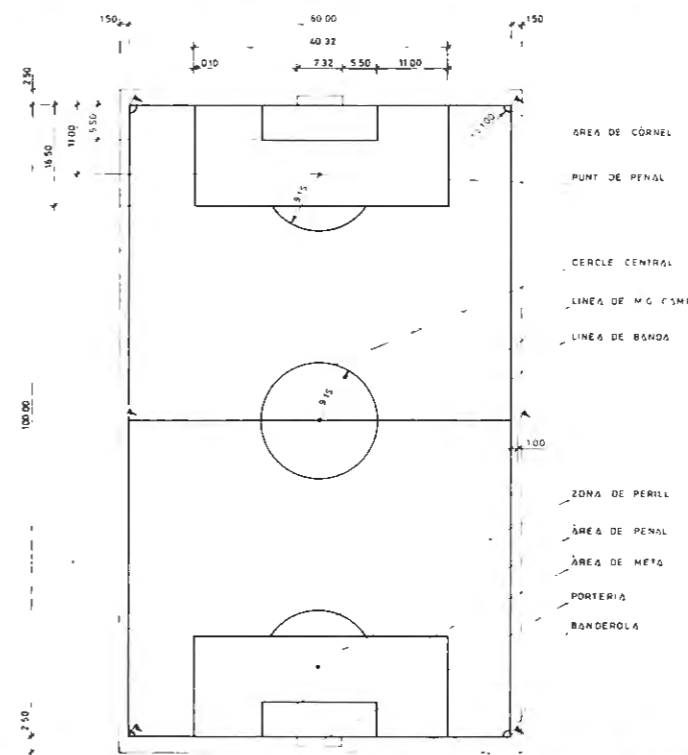
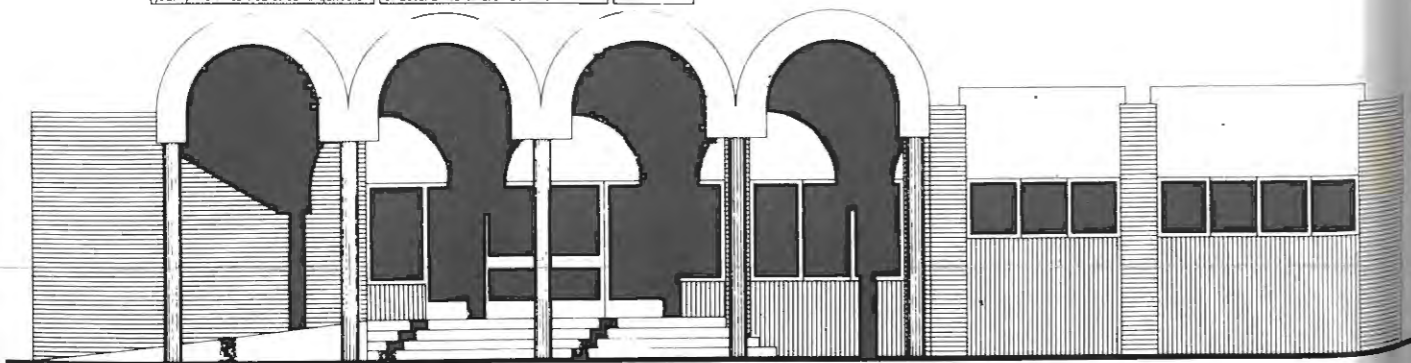
— Hi ha altres obres pendents?

● Dues obres que començaran dins d'enguany són: el Camp de Futbol i el Centre de Salut.

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

 Ajuntament d'Uldecona	
PROJECTE DE CENTRE DE SALUT	
F-1	
escala 1:50	
3	
joan i marinez i carretes arquitecte Uldecona novembre de 1984	

— Dificultats?

● Doncs mira, hi ha dues, que són bastants difícils. Una, és la restauració de l'Ajuntament (ja fa dos anys que no sabem res de la subvenció que la Generalitat ens va prometre). I l'altra és la restauració del Teatre Municipal, més que res l'escenari i l'acondicionament tèrmic.

— De totes aquestes coses que hem parlat, quina és la que creus més important?

● Jo destacaria el tema de l'Institut i el del Castell. Perquè tenen una projecció que passa per damunt del present.

— I tots els fets s'han aconseguit amb harmonia o pesa molt l'oposició?

● L'oposició no és uniforme. Hi ha una oposició que no fa presència a l'Ajuntament el Sr. Forcadell (ja estem acostumats). Del grup del CiU, he de dir que no és un grup regular. Vull dir que hi ha persones que col·laboren i compleixen molt bé. D'altres, no ho fan. En general però, és constructiva. Això no suposa que no tinguin dret a fer les preguntes i controls necessaris.

— Ara parlem dels fracassos.

● Fracassos del tot, no n'han hagut. Però va haver una qüestió polèmica. I precisament va ser una cosa proposada per CiU: una residència per a vells. En aquells moments es va estudiar la proposta i les subvencions que pujaven un 66 % del valor de l'obra que en total, valia 20 milions. Però el que ens preocupava (i ens segueix preocupant) era la qüestió del manteniment de la residència. És a dir, les despeses que comportaria a la llarga. Els costos de personal fixe haurien estat elevadíssims i no s'haurien pogut mantenir. Les experiències comarcals d'aquests tipus de residències tampoc han estat positives. Amb

És hora de fer balanç a la Gestió Municipal 27 mesos de govern

tot això vull dir que moltes vegades és desagradable haver de dir que no.

— Molt bé. I ara parlem de la situació econòmica de l'Ajuntament. Hi ha dèficit?

● No hi ha ni dèficit ni superàvit. No es tracta d'això. L'Ajuntament té uns pressupostos i es compleixen. Per exemple ara s'estan pagant encara alguns préstecs que es van fer en èpoques anteriors. I això, en certa manera, és bo. Perquè l'important és que es facin coses bones per al poble, encara que es vagi pagant a poc a poc. A la llarga resulta rendible. Actualment hem recorregut a préstecs, que ara i a llarg termini, seran

positius per al poble.

— A part de les coses materials, quina tasca desenvolupa l'Ajuntament?

● Penso que intenta ajudar i dinamitzar. Afortunadament a Ulldecona hi ha moltes Entitats i moltes iniciatives. L'Ajuntament dóna suport a totes aquestes inquietuds. A part d'obres públiques, intentem el contacte directe amb la gent en les coses quotidianes. I una altra cosa que crec important, és que cada any l'Ajuntament rendeix comptes: Fa un resum detallat del pressupost (cosa que pocs Consistoris fan), per tal que la gent sigui informada.

— I per últim, parlem de la teva opinió personal.

● Jo crec que l'Ajuntament es mou, fa coses, i a més a més procurem complir amb tothom. La prova és que ens han visitat destacades personalitats de tots els signes. I crec, i ho dic amb satisfacció, que demostrem estar oberts a tothom.

— Continuem parlant amb Jaume Antich de les Festes d'aquest any, de les innovacions que es portaran a terme, etc. De fet ja arriba el setembre i ens falta molt poc temps per a gaudir de l'alegria de les FESTES MAJORS.

Amic Jaume. Moltes gràcies!

MANOLITA NADAL

Especial Festa Major

SUMARI

	Pàg.
Salutació Pregoner	3
Salutació Alcalde	4
És hora de fer balanç	6 a la 16
Informació Corporació Municipal ...	18 a la 31
Programa Oficial de Festes	32 a la 37
Apunts històrics del Castell	38 a la 43
Josep M ^a Pasalamar Abella	44 a la 46
V Trobada de Bandes de Música	47
Records de la Vila	48 i 49
Elecció de la Reina	50 i 51
Les nostres Pubilles	53 a 60 i 66 a 74
Entrevista a la Reina	62 a la 65
Aclaración sobre la Fiesta	
Ntra. Sra. Piedad	75
Àngel Millan Sans	76 i 77
La Comissió d'Espectacles	78 a la 80
Un viatge d'Albert Boadella	81
Josep Martorell i Canalda	82 i 83
Programa Temàtic	84 i 85
Cati Brusca	86 i 87
Pasqual Casaubon	89 a la 91
La bellesa de la vellesa	93
Clar i Breu	94
Les Entitats Locals	95 a la 113
Catalunya ara	114 i 115
Esports	116 a la 126

I moltes coses més.

Bones Festes!

Edita: Ajuntament d'Ulldecona
D.L.: T. 162-1980

REDACCIÓ I
ADMINISTRACIÓ:

Carrer Major, 49
Ulldecona (Montsià)

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Antich Balada (Director)
Felipe Delgado Zubiri (Confecció)
Àngel Millan Sans
Agustí Labèrnia Fabregat
Joan Vidal Maríné
Josep Lluís Millan Masdeu
Francesc Montserrat
Vicent Roig
Manolita Nadal Carceller
Joan Manuel Muñoz
Dolors Sanjuan Auba
José Mª Pasalamar Abella
Rosa Mª Poy Roda

COL·LABOREN

Extensió Agrària
Cooperativa Agrícola
Comunitat de Regants
Cambra Agrària
Orfeó Ulldeconenc
Centre Cultural Recreatiu
La Passió
Banda Local de Música
Associació Pares Col·legi B.U.P.
Associació Pares Col·legi E.G.B.
Biblioteca Popular de la Diputació
Club Sant Lluç
Associació de Jubilats
Germandat «Verge del Loreto»
Societat de Caçadors
Penya Ciclista Montsià
Club de Fútbol Ulldecona
Moto-Club Ulldecona
Club Joventut
Club Escacs
Centre Excursionista
Club Billar Ulldecona
Òmnium Cultural
Agrupació Veteranos
Penya Barcelonista
Futbol Sala

FOTOS:

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan
Josep Mª Querol

Tallers: Jordi Dasso - Impressor
Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
Sant Carles de la Ràpita

Informació de la Corporació Municipal

Les Activitats de les Comissions Informatives

Comissió Permanent 1 Juliol 1985

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta el día de la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican:

- A Dª Pilar Ollé Millán, en Avda. O'Callaghan, 10.
- A D. Agustín Vila Subirats, para construir una caseta de campo en finca partida "Remei" pol. 27 parcela 27.
- A D. Enrique Verdiell Llupiá en Entenza, 23.
- A Dª Mª Angeles Querol Arranz, en Mayor, 160.
- A D. Joaquín Bel Castell, en Tte. Ferré, 31 - Aragón, 26.
- A D. José Luis Jaime Campos, en Mayor, 50 de Valentins.
- A D. Fernando Guarch Muñoz para construir nave avícola en finca partida "Torn", pol. 69 parcela 679-681.
- A D. Rafael Verdiell Homedes, en Roger de Flor, 11.
- A D. José A. Pallarés Montfort, en Ca. Olivar s/n.
- A Dª Teresa Llerena Llerena, en Carmen, 29.
- A D. Joaquín Escoto Vázquez, en Entenza, 64.

A FECSA, para tendido líneas eléctricas en calles Barcelona y Wifredo.

A la C.T.N.E. para colocación postes telefónicos en calle Hna. Josefa y calle Mayor de Valentins.

También se acordó conceder autorización a S.A.T. Les Planes, para extraer tierras en las parcelas 814, 817 y 821 del Polg. 61 de este Término Municipal según las normas establecidas por el Ayuntamiento y la Cámara Agraria.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó la inscripción de los siguientes nichos:
El nicho nº 508 del Departamento B. Fila 3^a, a favor de D. Juan José Fernández Burato.

El nicho nº 19 del Departamento B. Fila 1^a y el nicho nº 21 del Departamento B. Fila 3^a, del Cementerio de la villa, a favor de Dª Josefa Ollé Labernia, y

Los nichos núms. 4, 5 y 6, del Departamento Único, Filas 1^a, 2^a y 3ª del Cementerio de Valentins, a favor de Dª Victoria Ferré Gas.

PLAN DE AHORRO ENERGETICO

El Sr. Alcalde-Presidente expone que se ha recibido como contestación al cuestionario enviado al IDAE, el Plan de Ahorro propuesto por dicho Organismo, por lo cual se acuerda:

Aceptar el compromiso de ejecutar el Plan de Ahorro propuesto por el IDAE antes de 1° de Julio de 1986.

PROVISION DE UN PUESTO LABORAL DE ENCARGADO ELECTRICISTA FONTANERO, MEDIANTE CONCURSO

La Comisión Permanente acordó nombrar a D. José Torrent Villes Encargado Electricista Fontanero al Servicio de este Ayuntamiento, en virtud del expediente tramitado y de acuerdo con la propuesta del Tribunal para la provisión del puesto laboral de Encargado Electricista Fontanero.

RUEGOS Y PREGUNTAS

Por el Sr. Alcalde-Presidente dióse lectura de un escrito del Tte. Coronel 1er. Jefe de la 431 Comandancia de la Guardia Civil, por el que interesa autorización para instalar un nuevo repetidor en terrenos de la cima del Montsiá y una pequeña caseta complementaria al repetidor.

Comissió Permanent 15 Juliol 1985

CIERRE DE LIBROS DE LA COMISION MUNICIPAL PERMANENTE

La Comisión Municipal Permanente, por unanimidad de sus miembros asistentes acordó cerrar el Libro de Actas de la Comisión Municipal Permanente, por ser sustituida ésta por la Comisión de Gobierno creada en virtud de lo dispuesto en la Ley 7/85, reguladora de las Bases de Régimen Local.

Ple Extraordinari 15 Juliol 1985

DECRETO DE LA ALCALDIA DANDO CUENTA DE LOS MIEMBROS Y COMPOSICION DE LA COMISION DE GOBIERNO

Se dio cuenta del citado Decreto a resultados del cual la Comisión de Gobierno del Ayuntamiento de Ulldecona estará compuesta por cinco miembros, los señores D. Jaume Antich Balada Alcalde, D. Pio Puig Salomón, D. Felipe Delgado Zubiri, D. Ramón Callarisa Callarisa y D. Agustín Verdiell Vidal, concejales.

DECRETO DE LA ALCALDIA DANDO CUENTA AL PLENO DE LOS TENIENTES DE ALCALDE Y SU PRELACION

Se dio cuenta del citado Decreto del que resulta:
Primer Teniente de Alcalde D. Pio Puig Salomón.
Segundo Teniente de Alcalde D. Felipe Delgado Zubiri.
Y Tercer Teniente de Alcalde D. Ramón Callarisa Callarisa.

DECRETO DE LA ALCALDIA DANDO CUENTA AL PLENO DE LAS ATRIBUCIONES QUE DELEGA EN LA COMISION DE GOBIERNO.

Dicho Decreto dice:

La Comisión Municipal Permanente, por unanimidad acordó acceder a lo solicitado.

También se dio lectura de un escrito del Departament d'Ensenyament por el que se manifiesta la concesión de una subvención de 250.000 ptas. para obras del Colegio Público "Ramón y Cajal de Ulldecona".

A continuación se dio lectura de una carta de la Unió de Pagesos relativa a las Cámaras Agrarias.

Por último, de dos escritos del Juez de Instrucción de Reus, Juzgado núm. 2 remitiendo dos testimonios de condena relativos a D. Agustín Verdiell Vidal y otro.

La Comisión dióse por enterada de todos los escritos transcritos.

Delego en la función de Gobierno las atribuciones concretas que me asigna como delegables el artículo 21 de la Ley Reguladora de las Bases de Régimen Local y que serán las siguientes:

Disponer gastos superiores a 45.000 ptas. e inferiores al 5 % de los recursos ordinarios del Presupuesto y que no excedan del 50 % del límite general aplicable a la contratación directa.

Rendir cuentas.

Contratar obras y servicios siempre que su cuantía no exceda del 5 0/0 de los recursos ordinarios del Presupuesto ni del 50 0/0 del límite general aplicable a la contratación directa, con arreglo al procedimiento legalmente establecido.

Otorgar las licencias cuando así lo dispongan las Ordenanzas.

Nombramiento de funcionarios en virtud de oposición, así como su jubilación y excedencia.

Incoación de expedientes disciplinarios y suspensión previa de los funcionarios cuya designación corresponda a la Administración Central.

Corrección de funcionarios que no sean nombrados por la Dirección General de Administración Local, exceptuando la destitución o separación de servicio que será competencia del Ayuntamiento Pleno.

A continuación propuso al Pleno de la Corporación que delegará en la citada Comisión de Gobierno la enajenación de Patrimonio procedente de Cementerios Municipales.

El Ayuntamiento Pleno por unanimidad de sus miembros asistentes, se dio por enterado del Decreto de atribuciones del Alcalde delegadas en la Comisión de Gobierno y al propio tiempo acordó, también, delegar en la citada Comisión de Gobierno la enajenación de Patrimonio procedente de Cementerios Municipales.

DECRETO DE LA ALCALDIA DANDO CUENTA DE LAS ATRIBUCIONES QUE DELEGA A FAVOR DE LOS CONCEJALES

Por dicho Decreto se nombra concejal de Deportes a D. José Labernia Reverté.

De Protección Civil y Bomberos y Patronato de la Pasión, a D. Ramón Raga Blanch.

De Servicios Sociales y Teatro Municipal a Dª Mª Luisa Brusca Campos.

Y de la Ermita a D. Felipe Delgado Zubiri.

REGLAMENTO ORGANICO INTERINO DE LA CORPORACION DE ULLDECONA.

Con el voto favorable de ocho miembros del Pleno de la Corporación los del Grupo PSC-PSOE y cuatro abstenciones del Grupo de CiU, se aprobó el Reglamento Orgánico Interino del Ayuntamiento de Ulldecona.

Previamente el Sr. Alcalde hizo una sucinta explicación del mismo y fue matizando cada una de las variaciones introducidas en relación con la copia entregada días antes a cada uno de los concejales.

El concejal D. Juan R. Marco Caballé, manifestó que su Grupo estaría dispuesto a apoyar el texto a excepción la del art. 42 C, relativa a que sea el Pleno quien decida la composición nominal de los miembros de las Comisiones Informativas y que se oponía a esta enmienda.

PROPUESTA AL PLENO DE CESE DE LAS COMISIONES INFORMATIVAS ACTUALMENTE CONSTITUIDAS Y CREACION DE LAS QUE SE ENUMERAN, SU CONSTITUCION Y CONTENIDO.

Dijo el Sr. Alcalde, para su acomodación a lo dis-

puesto en el artículo 20 de la Ley Reguladora de las Bases de Régimen Local, proponga al Pleno el cese de las Comisiones Informativas actualmente constituidas y la creación de las que seguidamente se enumeran, con la denominación que se indica, para la preparación y estudio de los asuntos que correspondan al Pleno o que otros órganos municipales puedan remitirles:

Composición de las Comisiones: Siete miembros, incluido Alcalde, Cuatro del PSC-PSOE, dos de CiU y uno de AP.

Enumeración y contenido:

HACIENDA.— Presupuestos, Ingresos y pagos, Ordenanzas Fiscales, Recaudación, Evasión Fiscal, Patrimonio Municipal, Agricultura, Industria y Trabajo.

CULTURA.— Escuelas de E.G.B., Colegio de BUP y COU, Guarderías, Patrimonio artístico, Deportes, Fiestas mayores y otros festejos, Entidades, Juventud e Información.

URBANISMO.— Ordenación urbanística, Proyectos y obras municipales, Dictámenes, Licencias de obras, Agua potable, Alcantarillado, Pavingentación vías públicas, Edificios ruinosos.

SANIDAD.— Sanidad local, Beneficencia, Asistencia local, Matadero, Mercado, Cementerios, Recogida de basuras, Potabilidad agua, Depuración aguas residuales, Hospitalización enfermos y dementes, Botiquín de urgencia.

GOBERNACION.— Orden público en ámbito y competencia local, Policía Municipal, Ordenación Tráfico, Señalización, Jardines, Carreteras, Alumbrado público y comunicaciones.

Composición nominal:

CULTURA.— Presidente D. Jaume Antich Balada

Vice-Presidente D. Angel Millán Sans.

Vocales, Dª Mª Luisa Brusca Campos

" D. José Labernia Reverté.

" D. Angel Labernia Fabregat

" D. José Martorell Canalda, y

" D. Ramón Forcadell Prats.

URBANISMO.— Presidente D. Jaume Antich Balada

Vice-Presidente D. Pío Puig Salomón

Vocales, D. Felipe Delgado Zubiri

" D. Ramón Raga Blanch

" D. José Martorell Canalda

" D. Angel Labernia Fabregat

" D. Ramón Forcadell Prats.

GOBERNACION.— Presidente D. Jaume Antich Balada

Vice-Presidente D. Felipe Delgado Zubiri

Vocales, D. Angel Millán Sans

" D. José Labernia Reverté

" D. Agustín Verdiell Vidal

" D. José Martorell Canalda, y

" D. Ramón Forcadell Prats.

SANIDAD.— Presidente D. Jaume Antich Balada

Vice-Presidente D. Ramón Callarisa Callarisa

Vocales, D. Pío Puig Salomón

" Dª Mª Luisa Brusca Campos

" D. Juan R. Marco Caballé

" D. Angel Labernia Fabregat, y

" D. Ramón Forcadell Prats.

HACIENDA.— Presidente D. Jaume Antich Balada

Vice-Presidente Dª Mª Luisa Brusca Campos

Vocales, D. Ramón Callarisa Callarisa

" D. Ramón Raga Blanch

" D. Juan R. Marco Caballé

" D. Agustín Verdiell Vidal, y

" D. Ramón Forcadell Prats.

Dijo el Sr. Alcalde que se había introducido una única modificación acerca de la composición nominal de las distintas Comisiones, a las propuestas del grup CiU en la Comisión de Urbanismo y ello en función de las siguientes razones:

La Comisión de Urbanismo hasta la fecha ha venido funcionando bien, incluso se han adoptado sus decisiones por unanimidad, y en el caso de infracciones urbanísticas no ha habido diferencias entre los distintos Grupos políticos que la forman, haciéndose un reparto de los distintos cometidos.

Por el contrario, en un determinado caso de infracción urbanística D. Agustín Verdiell Vidal, miembro de la Comisión Municipal Permanente no aprobó el expediente, cuando en la Comisión de Urbanismo los miembros de su mismo Grupo político lo habían informado favorablemente, concretamente fue la resolución adoptada el día doce de septiembre de 1983.

Esta misma Comisión en la actualidad está llevando a cabo el estudio de asfaltado de diversas calles de la población; todos los miembros de la Comisión han mostrado su favorable acogida a esta decisión, sin embargo por el Sr. Verdiell Vidal se ha afirmado públicamente que las calles de Ulldecona no se alquitrarán.

Todas estas razones pesan hasta el extremo de adoptar la decisión de no proponerlo como miembro de la Comisión de Urbanismo, independientemente de que haya sido propuesto por su propio Grupo político.

A continuación tomó la palabra el concejal D. Agustín Verdiell Vidal, quien dijo:

Estoy en el convencimiento de que el propio Grupo es el capacitado para decidir qué persona debe formar parte de una comisión u otra y ello en función de sus propias aptitudes. No aceptamos que sea el Grupo que gobierna quien decida a dónde debemos ir cada uno de nosotros, porque en tal caso uno de los dos grupos sobra.

A continuación el Sr. Alcalde también propuso que los Vice-presidentes de cada una de las distintas comisiones, tengan capacidad de convocatoria.

Sometidas las transcritas propuestas a votación, se obtuvo el siguiente resultado:

Votos a favor ocho, los del Grupo de PSC-PSOE.

Votos en contra, cuatro, los del Grupo de CiU.

En su consecuencia quedaron aprobadas en su totalidad.

COMISION INFORMATIVA PARA LA ELABORACION DEL REGLAMENTO ORGANICO DEFINITIVO DEL AYUNTAMIENTO DE ULLDECONA. COMPOSICION Y REGIMEN DE TRABAJO.

Dijo el Sr. Alcalde que la función de esta Comisión es la que su propio nombre indica y la prevista en el Reglamento Orgánico aprobado.

Que su duración, se proponía, hasta el final de año tiempo suficiente para elaborar el Reglamento definitivo.

Que su composición sería, como Presidente el mismo **Jaume Antich Balada** y vocales **D. Angel Millán Sans** y **D. Juan R. Marco Caballé**.

A continuación tomó la palabra el concejal **D. Juan R. Marco** quien dijo:

A la vista de como han ido los dos puntos anteriores, que no se ajustan en nada a lo que se habló en la reunión habida el lunes anterior, nosotros el Grupo de CiU nos retiramos de esta Comisión e igualmente de las anteriores.

Le contestó el Sr. **Alcalde** diciendo que la retirada de una comisión no era posible, toda vez que los acuerdos del Pleno son imperativos, que lo que podían hacer, si así lo pretendían era no asistir a las reuniones.

Dijo el Sr. **Marco** que una cosa era no asistir, y otra, aceptar o no aceptar un nombramiento.

Sometida la propuesta del Sr. **Alcalde** a votación, obtuvo el siguiente resultado:

Votos a favor, ocho, los del Grupo PSC-PSOE.

Votos en contra, cuatro, los del Grupo CiU.

RATIFICACION DEL ACUERDO DE LA COMISION MUNICIPAL PERMANENTE SOBRE RETRIBUCIONES Y CONTRATACION DEL ENCARGADO ELECTRICISTA-FONTANERO.

Fue ratificado el citado acuerdo por unanimidad de los miembros de la Corporación.

CALENDARIO LABORAL PARA 1985

Por unanimidad se acordó incluir como Fiestas

Locales el día 19 de Marzo, miércoles, festividad de **San José** y el día 18 de Octubre, sábado, Festividad de **San Lucas**.

SOLICITUD A LA EXCMA. DIPUTACION PROVINCIAL DE UNA SUBVENCION PARA OBRAS EN LA ERMITA DE NTRA. SRA. DE LA PIEDAD.

Por unanimidad se acordó solicitar una subvención por importe de 3.554.809 ptas. para obras de reparación y mejora en la Ermita de Ntra. Sra. de la Piedad, de conformidad con la Memoria redactada por el Arquitecto Municipal **D. Juan José Martínez Carceles**.

RUEGOS Y PREGUNTAS

Quisiera saber, dijo el concejal **D. Agustín Verdiell**, en que Comisión se ha hablado acerca de que se quitaría el bordillo de piedra de la calle Mayor y en su lugar se pondría otro de hormigón?

Que yo sepa en una reunión se habló de alinear el bordillo existente, no de sustituirlo.

Quisiera saber qué personas sabían el que las tuberías del alcantarillado de la calle Mayor que se rompen, se unen a las viejas?, lo que quiere decir que de aquí a dos años estará deshecho.

También quiero decir que en las aceras la tierra se está poniendo sobre tierra, lo que implicará que en breve plazo se producirá un vacío y cuando un turista se suba por encima de la acera, ésta se hundirá.

No he visto nunca empalmar tubos que se rompen y que tienen una sección de 12 inferior a los ya existentes que lo tiene de 15.

Le contestó el Sr. **Alcalde** en los siguientes términos:

Lo que has hecho no son preguntas, más bien afirmaciones.

Es posible que tu capacidad sea muy elevada, por lo menos a nivel de hablar, nosotros más humildemente nos basamos en lo que dicen los técnicos, que supervisan la obra, hoy mismo lo han hecho, a la vez que lo hacen miembros del Consistorio. No tengo más que decir.

Comissió de Govern 29 Juliol 1985

Assistents: Alcalde i regidors Sr. Puig, Delgado i Callarisa.

Regidor inassistent: Sr. Verdiell.

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta el día de la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican.

A **D. Antonio Arlández Cabanes**, para la extracción de tierra en la parcela nº 152-a del polígono 60, según las normas establecidas por el Ayuntamiento y la Cámara Agraria.

A **D. José Miguel Vericat Ollé**, para ampliación almacén en finca partida "Carbonera", polg. 58 parcela 86.

A **Dª Isabel Adell Castell**, en Pje. A. Favará, 1.

A **D. José Forcadell Ferré**, en Teniente Ferré, 40.

A **D. Emiliano García Prades** en Roger de Lauria, 20.

A **Dª Consuelo Vidal Lafulla**, en Pza. Cataluña, 3.

A **D. Rogelio Meseguer García**, en Piedad, 21.

A **D. Juan Juan Alejos**, en Sant Joan del Pas, Rejolars, s/n.

A **D. Manuel Vericat Querol**, en Sales y Ferré, 1.

A **D. Angel Boveda Valcarcel**, para ampliar granja porcina en partida "Teclats", polg. 83, parcelas 72, 78, 79 y 80.

A **D. Manuel Borja Marzá**, en Valentins, Mayor, 88.

A **D. José Vives Vericat**, en San Antonio, 10.

A **D. José Esteve Fabra**, en Adell, 21.

A **D. Ignacio Forcadell Reverté**, en Paseo Estación, 29.

A **D. Julián Brusca Esteve**, en Mar, 7.

INFORME APERTURA ESTABLECIMIENTOS

Se acordó informar favorablemente la solicitud de licencia de apertura de una peluquería de señoras en calle Rusiñol, 2, de **Dª Juana Sevilla Haro**, y

También se informó favorablemente la solicitud de licencia de apertura presentada por **Dª Mª Angeles Querol Arranz**, para instalar un comercio al por menor de venta de carnes frescas en calle Mayor, 160.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó la inscripción de los siguientes nichos.

El nº 2 del Departamento A. Fila 2ª del Cementerio de la villa a favor de **D. Eusebio Vidal Barrera**, adquirido en virtud de donación, y

El nº 367 del Departamento A. Fila 3ª del Cementerio de la Villa a favor de **Dª María Vilanova Ruiz**, adquirido en virtud de herencia.

APROBACION RECTIFICACION PADRON HABITANTES CON REFERENCIA AL 31 DE MARZO DE 1985.

Se acordó aprobar la rectificación al Padrón de Ha-

bitantes de 1984, correspondiente al año 1985, que arroja una población de 5.429 habitantes (10 más que el año anterior).

CORRESPONDENCIA

En primer lugar se aprobó un presupuesto de **D. Manuel Ferré**, pintor, para pintar al temple el vestíbulo, la cocina y el comedor con sus respectivas puertas y zócalos y otros más especificados en dicho presupuesto de las Escuelas.

A continuación dióse lectura de una carta de la **Tesorería General de la Seguridad Social**, relativa a la inscripción y afiliación de los miembros de las Corporaciones Locales con dedicación exclusiva.

Dióse lectura, también de otra carta del **Ilmo. Sr. Presidente de la Excma. Diputación Provincial**, relativa a la posible concesión de un préstamo.

También dióse lectura de otra carta del **Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya**, relativa a las actividades del Instituto Catalán de Servicios a la Juventud.

De otra del **Ayuntamiento de Hospitalet de Llobregat**, agradeciendo las atenciones dispensadas a los alumnos de 6º curso de E.G.B. del Colegio Joanot Martorell de Hospitalet.

De otra de la **Federación de Municipios**, relativa a la integración de nuestro País en la Comunidad Europea, acordándose a este respecto adquirir dos letreros reflectantes modelo A. a situar a las entradas de la población en los que se lea "Ulldecona, Municipi d'Europa".

De otra del **Banco de Crédito Local**, relativa a finalidades, condiciones financieras, requisitos previos, y documentación necesaria para la concesión de préstamos, y

Por último, se acordó elevar a 15.000 pesetas mensuales la cuota de mantenimiento del **Repetidor de T.V.** de Ulldecona y que se hagan efectivas a partir del presente mes.

Ple Ordinari 5 Agost 1985

Asistentes: Alcalde D. Jaume Antich; Concejales D. Pío Puig, D. Felipe Delgado, D. Ramón Callarisa, D. Agustín Verdiell, D. Angel Millán, D. Ramón Raga, Dª Mª Luisa Brusca, D. José Labernia, D. Agustín A. Labernia y D. José Martorell.

Concejales inasistentes D. Ramón Forcadell y D. Juan R. Marco.

Actúa de Secretario el titular de la Corporación D. Pablo Ferrer.

PROYECTO DEL PARQUE DE BOMBEROS, APROBACION Y EN SU CASO SOLICITUD DE UNA SUBVENCION A LA EXCMA. DIPUTACION PROVINCIAL PARA LA CONSTRUCCION DEL MISMO.

Por unanimidad de los 11 miembros asistentes, se acordó:

Aprobar el Proyecto de Parque de Bomberos en Ulldecona redactado por el Arquitecto Municipal D. Juan José Martínez y cuyo importe asciende a la cantidad de DOCE MILLONES TREINTA Y UNA MIL TRESCIENTAS SETENTA Y NUEVE PESETAS.

Exponer al público dicho proyecto a efectos de posibles reclamaciones.

Solicitar de la Excma. Diputación Provincial una subvención, la máxima posible que se pueda conceder para coadyuvar a la ejecución material del mismo.

ESCRITO DEL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT SOBRE LA CREACION DE UN INSTITUTO DE BACHILLERATO EN ULLDECONA.

Una de las aspiraciones más queridas, dijo el Sr. Alcalde, ha sido siempre la creación de un Instituto de Bachillerato en Ulldecona. Aspiración deseada, sin excepción, por todos y cada uno de los ulldeconenses.

El Centro de Enseñanza de BUP y COU hoy propuesto formalmente para Instituto de Bachillerato, es una de esas metas perseguidas largamente y conseguidas a costa de mucho sacrificio y pundonor por todo un pueblo, todos sus moradores han intervenido en ello.

Hoy nos cabe decir, que la creación de un Instituto de Bachillerato en Ulldecona es un hecho real, que tendrá plena efectividad a partir del curso escolar venidero, como lo acredita el escrito del Departament d'Ensenyament de la Generalitat firmado por el Cap dels Serveis Territorials D. Angel Martí y Borrás.

Por unanimidad acordó constara en Acta el agradecimiento del Pleno por la creación de un Instituto de Bachillerato en Ulldecona y que este agradecimiento se hiciera constar ante la Ilma. Sra. Carme-Laura Cid i Miró, Directora General de Batxillerat y ante el Ilmo. Sr. Cap del Servei Territorial D. Angel M. Martí i Borrás.

PROPUESTA DE ADQUISICION DEL CASTILLO DE ULLDECONA Y FINANCIACION DE SU COSTO.

Tras una amplia exposición del tema y de las gestiones llevadas a cabo por parte del Sr. Alcalde, y con el informe favorable de la Comisión de Cultura, el Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, adoptó los siguientes acuerdos:

Incluir, por razones de urgencia, la propuesta del Sr. Alcalde relativa a la firma del Contrato de adquisición

del Castillo de Ulldecona y en su caso, entrega del diez por cien del precio total antes del día siete de los corrientes.

Adquirir el Castillo de Ulldecona tal y como figura en la inscripción registral de la finca 20.230 inscrita al Folio 68 Tomo 2.442, del Registro de la Propiedad, por el precio de cinco millones de pesetas, pagaderas de la siguiente forma:

Quinientas mil a la firma del Documento privado de compra-venta, que se llevará a cabo antes del día siete de los corrientes.

Dos millones de pesetas, a la firma de la Escritura de Compra-venta.

Y los restantes dos millones quinientas mil pesetas, durante el primer trimestre de 1986.

Financiar el costo de dicha adquisición, en primer lugar mediante el importe de un préstamo que se solicitará a la Excma. Diputación Provincial y el resto con cargo a los Presupuestos Ordinarios del Ayuntamiento de Ulldecona.

Dejar constancia en Acta de su conocimiento acerca de la titularidad del Castillo de Ulldecona, cuya inscripción registral figura a nombre de Dª Nieves de Martí Rocafort, cuyos Hdos. por manifestación propia son Dª Mª Esperanza y D. Luis Aznar de Martí, con quienes se llevará a cabo la firma del Documento privado de compra-venta.

Facultar al Sr. Alcalde-Presidente D. Jaume Antich Balada, para que en el día de mañana seis de agosto de 1985, firme con los titulares antes reseñados del Castillo de Ulldecona un Documento de compra-venta haciéndoles entrega del diez por cien del precio o sea de la cantidad de quinientas mil pesetas. Dicha cantidad será librada con cargo a los fondos de la Hacienda Municipal siendo justificada y contabilizada tan pronto como se pueda habilitar partida.

Declarar su conocimiento expreso, acerca de la inexistencia de consignación presupuestaria para atender este fin, comprometiéndose a adoptar formalmente un acuerdo de habilitación de crédito para hacer frente al gasto de la total adquisición tan pronto como el Sr. Alcalde lo proponga.

Inventariar el Castillo de Ulldecona con la calificación de Bien Patrimonial Histórico-Artístico.

Y por último, dejar constancia en Acta de su agradecimiento a la Arqueóloga Delegada del Departament de Cultura en Tortosa Dª Margarida Genera por las gestiones realizadas para conseguir la adquisición del Castillo de Ulldecona.

SOLICITUD DE UN PRESTAMO DE 4.200.000 PESETAS A LA CAJA DE COOPERACION DE LA EXCMA. DIPUTACION PROVINCIAL, PARA FINANCIAR LA COMPRA DEL CASTILLO DE ULLDECONA.

Tras la información correspondiente el Ayuntamiento Pleno por unanimidad de sus 11 miembros

asistentes, acordó:

Solicitar de la Excma. Diputación Provincial un préstamo de cuatro millones doscientas mil pesetas sin interés y con cargo a la Caja de Cooperación de dicha Diputación.

Que la primera anualidad se devengue a partir de primero de enero de 1988, o sea una vez satisfechas la totalidad de anualidades del préstamo actualmente en vigor, o si ello no fuera posible en la forma que determine la Diputación.

Que dicho préstamo sirva para financiar, en parte, la adquisición del Castillo de Ulldecona.

Facultar al Sr. Alcalde-Presidente D. Jaume Antich Balada para la firma de cuantos documentos sean necesarios en orden a la consecución de los fines propuestos.

SOLICITUD AL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE DECLARACION DE MONUMENTO HISTORICO ARTISTICO DEL CASTILLO DE ULLDECONA, Y EN SU CASO, PETICION DE AUXILIOS PARA SU RESTAURACION.

Manifestó el Sr. Alcalde, que en el año 1976 el Ayuntamiento de Ulldecona solicitó del Ministerio de Educación y Ciencia la declaración de Monumento Histórico-artístico del Castillo de Ulldecona. Que a tal efecto se había elaborado la consiguiente documentación y que hasta el día de la fecha no se había obtenido resolución alguna.

A la vista de ello el Ayuntamiento Pleno acordó: Proseguir cuantos trámites sean necesarios ante el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya para obtener la declaración de Monumento Histórico-artístico del Castillo de Ulldecona.

Facultar al Sr. Alcalde-Presidente para que presente cuantos documentos sean necesarios tendentes a tal fin, y para que pueda solicitar los auxilios o subvenciones convenientes para redactar los estudios necesarios acerca de la forma y adecuación de su restauración tanto a la Generalitat como a la Diputación de Tarragona.

FINCA NUMERO 19.803: SUS ACTUALES DESTINOS, PROCEDENCIA DE INVENTARIARLA DE ACUERDO CON LAS ALTERACIONES EXPERIMENTADAS Y POSIBLE ENAJENACION DE UNA PARCELA INEDIFICABLE SOBRANTE DE LA VIA PUBLICA A D. CARLOS PASALAMAR ROIG.

Dijo el Sr. Alcalde que la citada finca durante el transcurso de los últimos quince años había sufrido una serie de alteraciones que no se habían reflejado en el Inventario de Bienes de la Corporación, que en prueba de ello aportaba una certificación registral, una certificación o dictamen del Arquitecto Municipal y un Informe del Secretario de la Corporación, de cuyos documentos se dio íntegra lectura.

A la vista de todo ello el Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, adoptó los siguientes acuerdos:

1º.— Recoger en el Libro de Inventarios y Balances la finca nº 22.290, segregada de la 19.083 con la siguiente descripción:

- a) Nombre: Polideportivo.
- b) Linderos: N. Juan Pasalamar, S. reguero, E. vía férrea y O. calle Vicent Aubà.
- c) Superficie: 5.917 m².
- d) Aprovechamiento: Deportes y esparcimiento.
- e) Naturaleza del dominio: Bien de Propios.
- f) Título: Finca 22.290, inscrita en el Registro de la Propiedad de Tortosa al Tomo 2.679, Libro 227, Folio 122.
- g) Derechos sobre la finca: De arrendamiento a favor del Club Juventud de Ulldecona, por 25 años contados a partir del 14-9-74.
- h) Valor: 5.000.000 de pesetas.

2º.— Segregar de la finca matriz 19.803, la referenciada al núm. 2 del Informe de Secretaría e inscribirla en el Inventario de Bienes con su actual destino de Servicio Público, con la siguiente descripción:

- a) Nombre: Prolongación del Paseo de la Estación.
- b) Linderos: N. Prolongación Paseo Estación, S. reguero, E. vía férrea y O. Polideportivo.
- c) Superficie: 2.970 m².
- d) Aprovechamiento: Vía pública.
- e) Naturaleza de dominio: Bien de dominio público.
- f) Título: El actual, pendiente de inscribir la segregación.

3º.— Segregar de la finca matriz 19.803, la referenciada al núm. 3 del Informe de Secretaría e inscribirla en el Inventario de Bienes con su actual destino de Servicio Público, con la siguiente descripción:

- a) Nombre: Calle Vincent Aubà.
- b) Linderos: N. Carlos Pasalamar, S. reguero, E. Polideportivo y O. finca matriz.
- c) Superficie: 1.506 m².
- d) Aprovechamiento: Vía pública.
- e) Naturaleza de dominio: Bien de Dominio público.
- f) Título: El actual, pendiente de inscribir la segregación.

4º.— Segregar de la finca matriz 19.803, la referenciada al núm. 4 del Informe de Secretaría e inscribirla en el Inventario de Bienes con su actual destino, con la siguiente descripción:

- a) Nombre: Solar sobrante de vía pública.
- b) Linderos: N. y E. Carlos Pasalamar, S. y O. calle Vicent Aubà.
- c) Superficie: 38 m².
- d) Aprovechamiento: Inaprovechable, si no se enajena al colindante por razón de su superficie, o el Ayuntamiento adquiere terrenos colindantes edificables.
- e) Naturaleza del dominio: Bien de Propios.
- f) Título: El actual, pendiente de inscribir la segregación.
- g) Valor: 150.000 pesetas.

5º.— Describir la finca matriz a resultas de las anteriores segregaciones, haciéndolo de la siguiente forma:

- a) Nombre: Solar sobrante de vía pública.
- b) Linderos: N. y E. Calle Vicente Aubà, S. reguero y O. Ramón Serra Nadal.
- c) Superficie: 399 m².
- d) Aprovechamiento: Solar.
- e) Naturaleza del dominio: Bien de Propios.

- f) Título: Finca 19.803, inscrita al Tomo 2.397, Libro 227, Folio 244.
- g) Valor: 1.575.000 pesetas.

6º.— Enajenar a D. Carlos Pasalamar por ser el vecino colindante por contratación directa, la finca descrita en el acuerdo núm. 4 de este asunto, por tratarse de un sobrante de vía pública inedificable por sí mismo y por ser su valoración de ciento cincuenta mil pesetas de acuerdo con el Dictamen del Arquitecto Municipal. Y a la vez facultar al Sr. Alcalde-Presidente D. Jaume Antich para que pueda llevar a término la firma de la Escritura Pública.

CELEBRACION DE LAS FIESTAS MAYORES EN HONOR DE NTRA. SRA. DE LA PIEDAD.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, adoptó el acuerdo que a continuación se transcribirá convenido conjuntamente por el Sr. Cura Párroco D. Lorenzo Oms y el propio Ayuntamiento.

A partir del próximo año 1986 y en los sucesivos, la Fiesta de la Ermita se celebrará, dentro de las Fiestas Mayores de Ulldecona en Honor de Ntra. Sra. la Virgen de la Piedad, el primer domingo después del día ocho de septiembre, dando comienzo las Fiestas ocho días antes, salvo en las quinquenales que comenzarán nueve días antes.

PROGRAMA DE FIESTAS MAYORES DE 1985.

Por el Sr. Alcalde-Presidente se dio cuenta al Pleno de la Corporación de los actos programados para las Fiestas Mayores de la Villa, en Honor de la Patrona la Virgen de la Piedad, así como de los componentes de las diferentes comisiones y de la Reina y de las señoritas que con el título de "pubillas" representarán a las distintas Entidades culturales, deportivas, etc., así como a los Barrios de Ulldecona, que tendrán lugar a

partir del próximo día treinta de los corrientes; dicha Reina y Pubillas serán las siguientes:

Reina: La señorita Rosa Mª Rádua Balagué, en representación del Club Juventud.

Pubillas: Las señoritas Mª José Navarro Gavalda en representación de la Sociedad de Cazadores.

Ana Mª Vizcarro Poy, en representación de la Peña Ciclista Montsiá.

Mª Teresa Colomé Roig, en representación del Club de Billar.

Ana Mª Forcadell Geira, en representación del Centro Cultural Recreativo.

Mercedes Estellé Ortí, en representación de la Banda de Música.

Begoña Delgado Escura, en representación de l'Espai.

Mª Teresa Muñoz Rubio, en representación de la Peña Barcelonista.

Mª Carmen Casanova Subirats, en representación de la Hermandad de Loreto.

Magnolia Sanz Lleixá, en representación del Club Sant Lluç.

Cristina Ballester Sansano, en representación de la Asociación de Jubilados.

Alicia Pastor Rebullida, en representación del Centro Excursionista.

Mª Carmen Mesa Hortonedá, en representación del Orfeo Uldeconenc.

Mª Cinta Pasalamar Segura, en representación del Club de Fútbol, y A. Veteranos.

Mª Auxiliadora Martínez López, en representación del Fútbol Sala.

Juani Villalba Villalba, en representación del Barrio Castell.

Cecilia Rodríguez Campos, en representación del Barrio Valentins.

Actuará de Pregonero de la Fiesta Mayor el Excmo. Sr. Presidente del Congreso de los Diputados, D. Gregorio Peces Barba.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, aprobó en todos sus actos el Programa elaborado con motivo de las Fiestas Mayores, en Honor de Ntra. Sra. de la Piedad para el año 1985.

EXHIBICIONES DE GANADO VACUNO CON MOTIVO DE LAS FIESTAS MAYORES, PUESTA EN

CONOCIMIENTO DEL PLENO LA LEGALIDAD EN VIGOR.

Seguidamente por el Sr. Alcalde, se dio cuenta al Pleno de la Corporación de la Circular del Gobierno Civil n° 5/83 sobre la celebración de espectáculos taurinos tradicionales, así como del expediente incoado para dar cumplimiento a la misma, manifestando que para obtener la autorización pertinente, era condición indispensable la aprobación por parte del Pleno del Ayuntamiento de la celebración del festejo de exhibición de ganado vacuno.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó aprobar la celebración de festejos taurinos durante las Fiestas Mayores de Septiembre y que se remita el expediente promovido al efecto, al Gobierno Civil de la provincia al objeto de conseguir la autorización oportuna.

RUEGOS Y PREGUNTAS.

Por el concejal D. Agustín Verdiell se preguntó al Sr. Alcalde acerca de porque no se invitaban personalidades de la Generalitat de Catalunya a las Fiestas Mayores.

Le contestó el Sr. Alcalde, manifestándole que todos y cada uno de los años anteriores se ha invitado a las Fiestas Mayores a personalidades que ocupan cargos de elevado rango en la Generalitat de Catalunya y en particular al Honorable President Excmo. Sr. D. Jordi Pujol.

Que distinta cosa era la persona encargada de pronunciar el Pregón, y que la categoría de las personalidades que hasta ahora lo habían venido haciendo era de la más elevada, (2 ministros y el Presidente del Congreso), pero que no obstante estaría dispuesto a encomendar la celebración de un Pregón de las Fiestas Mayores de Uldecona, siempre y cuando aceptase el muy Honorable Sr. President de la Generalitat de Catalunya.

Hubo diversas intervenciones tanto del concejal Sr. Verdiell Vidal como del Sr. Alcalde, acerca de las actuaciones de distintos consellers, pero que en definitiva no se reflejan en Acta por cuanto la cohesión con la pregunta de que se trata no guarda la debida relación.

Registre Civil

JULIOL 1985

NAIXEMENTS

Nom	Dia	Domicili	Pares
PIETAT FUSTE I VILLALBA	15	Aragón, 33	Manuel Fusté Verge i Irene Villalba Villalba
M ^a DEL CARMEN RIOS I TOLEDO	27	Colón, 9	José Ríos Castell i M ^a del Carmen Toledo Ruiz
ALBA MARINE I VILLAR	29	Calvari, 46	José Carlos Maríné Ollé i Consolación Villar Muñoz

MATRIMONIS

Nom	Dia	Domicili
JUAN GARCIA I TONDA amb M ^a AGUSTINA HOMS I BARRERA	21	Plaza Cataluña, 7
RAMON ANGEL ARNAU I MONTROS amb CARMEN BORRAS I CASTELL	20	San Antonio, 45
MIGUEL PUJOL I FREIXA amb ANA M ^a CID I FERRE	20	Travesía Vallés, 47 - Santa Bàrbara
JUAN BAUTISTA BALADA I GRAU amb INMACULADA SANZ I COLAS	27	Luis Vives de Gandía (Valencia)

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
FRANCISCO ALEGRE I BAYO	6	Maestro Vilar, 18-B	81
M ^a CINTA SANSANO I BORDES	15	Moncada, 16	84
RAMON MORA I GAUXACHS	24	Murada de Dalt, 61	65

Comissió de Governació

30 de Julio de 1985

Siendo las veintidós horas veinticinco minutos, se reúnen en el Salón de Concejales del Ayuntamiento de Uldecona, los que componen la Comisión Informativa de Gobernación, al objeto de celebrar reunión, bajo la Presidencia del concejal D. Felipe Delgado Zubiri y con la asistencia de los concejales D. José Labernia Reverté, D. Angel Millán Sans y D. José Martorell Canalda.

Concejal inasistente: D. Agustín Verdiell Vidal.

Actúa de Secretario el titular de la Coporación D. Pablo Ferrer Sanz.

A partir del segundo asunto, señalizaciones de tráfico, lizo acto de presencia el Sr. Alcalde D. Jaume Antich Balada.

Se declara abierta la sesión pasándose a tratar de los siguientes asuntos.

NOMBRAMIENTO DE SECRETARIO DE LA COMISION DE GOBERNACION

Por unanimidad se acordó nombrar de la Comisión

de Gobernación al titular de la Corporación D. Pablo Ferrer Sanz.

OBRAS DEL PASEO DE LA ESTACION TRAMO SUR.

El concejal D. Felipe Delgado Zubiri, manifestó ante los miembros de la Comisión, que existían diversos motivos que habían aconsejado el inicio de las citadas obras, entre otros, y como principales los siguientes:

Utilizar la instalación de alumbrado existente en el tramo Sur del Paseo de la Estación, para el alumbrado del camino en el que se construye la nueva Casa Cuartel de la Guardia Civil.

Los brazos de alumbrado situados en el Paseo de la Estación, tramo Norte, para iluminar los accesos adyacentes.

Como consecuencia de todo ello uniformar toda la instalación eléctrica de ambos paseos, lo que conlleva que parte del Presupuesto Ordinario para atender los gastos de infraestructura de la nueva Casa Cuartel de la Guardia Civil, serán dedicadas para sufragar el gasto derivado del alumbrado del Paseo de la Estación tramo Sur.

Otra de las razones, consistía en que las jardineras actualmente existentes habían quedado insuficientes para el desarrollo de las palmeras plantadas, habiéndolas abierto por varios puntos, lo que implicaba no poder ser regadas en debida forma.

También cabía apuntar las advertencias hechas por los vecinos en relación con el polvo que se producía en razón del pavimento de tierra existente.

Continuó en uso de la palabra el citado concejal quien manifestó que estos gastos se consideraban de conservación y por tanto serían cargados al concepto 262, Cap. 2º del Presupuesto Ordinario de Gastos.

Tras una breve exposición la Comisión de Gobernación dio su informe favorable a las citadas obras.

SEÑALIZACIONES DE TRAFICO

Se acordó informar favorablemente la instalación de las siguientes señales de tráfico.

Colocar un espejo retrovisor en la esquina de enfrente a la confluencia de las calles San Pascual y Murada de Baix.

Colocar una señal de prohibido aparcar vehículos en la Murada de Dalt en el tramo situado entre las calles Adell y Purísima, lado de numeración impares.

Señalizar un paso de cebrá en el tramo Norte del Paseo de la Estación.

Por último, colocar señales de prohibido aparcar en la calle Milagro, tramo comprendido en su confluencia con las calles Murada de Baix a Migdia.

FIESTAS MAYORES

Expuso el concejal D. Felipe Delgado Zubiri que con motivo de las Fiestas Mayores de 1985 se llevará a cabo una limpieza general de todo el casco urbano, se restaurarán todas las señales de tráfico, tanto sean verticales como en el suelo y al propio tiempo interesó de la Comisión le facultara para adoptar todas aquellas medidas que sean necesarias para el mejor desarrollo y esplendor de la fiesta.

Al propio tiempo el Sr. Alcalde D. Jaume Antich Balada manifestó que con motivo de las Fiestas serían adoptadas medidas de seguridad y vigilancia extraordinarias.

ASUNTOS VARIOS

A instancia del concejal D. José Martorell Canalda se informó favorablemente el dirigir un escrito a

FECSA para que los cables de alta tensión situados en la calle Padre Palau, esquina Mosén Mulet, sean elevados por revestir peligro para el tráfico de camiones y vehículos altos.

También se informó favorablemente:

- La señalización de estacionamiento quince días por lado en la totalidad de la calle Padre Palau y en el tramo de la calle Barcelona que va desde la calle Mayor hasta la calle Colón así como pintar los cinco metros iniciales de la calle Barcelona, esquina calle Mayor de preceptiva obligación de no aparcar.

- El dirigir un escrito a todas las industrias de la calle P. Palau para que la dejen expedita y libre de enseres y materiales.

- El dirigir un escrito al Servei de Carreteres de la Generalitat de Catalunya, reiterando la cesión al Ayuntamiento del tramo de carretera, actualmente en desuso, situado entre la carretera de La Cenia y la Gasolinera de la Población.

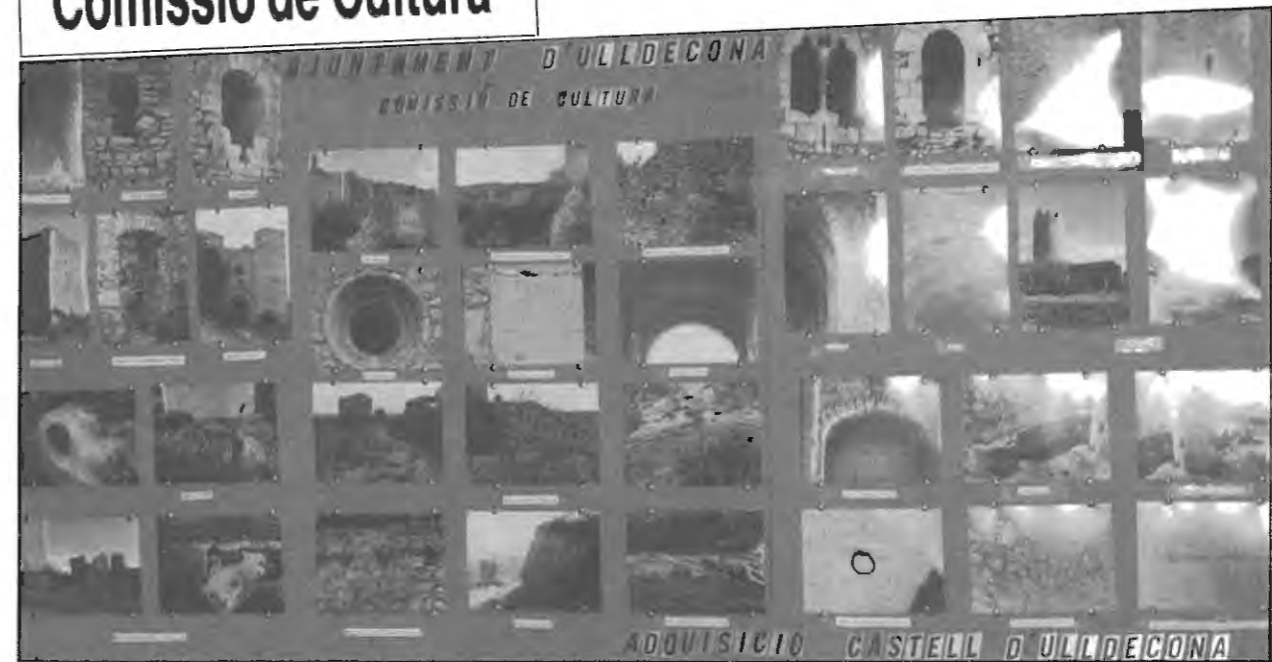
Al propio tiempo en dicho escrito se interesará la redacción de un estudio de señalización del cruce de la carretera Vinaroz-Tortosa en su confluencia con la de La Cenia a la entrada de la población, por estimar la actual es inadecuada y peligrosísima.

- El dirigir otro escrito al Ilmo. Sr. Presidente de la Excm. Diputación Provincial, solicitando la señalización de paso de ganado en el Lligallo coincidente con la carretera provincial Alcanar-La Cenia, a la salida de Ulldecona en dirección a Alcanar.

También se acordó señalizar con prohibido aparcamiento en ambos lados de la calle Mayor en su tramo comprendido entre la Pza. Sales y Ferré y la calle Valencia.

Por último se acordó dirigir atento escrito a los industriales de la localidad Dª Estela Ollé Martorell, Dª Mª Agustina Ferré Bel D. Celestino Hervás Picazo y D. Ramón Grau Vidal, para que en lo sucesivo no coloquen mercancías de tipo alguno en la vía pública, que deberá, quedar totalmente libre.

Comissió de Cultura

Penso que tothom ja sap que l'Ajuntament ha comprat el Castell, fet que considero molt important, ja que representa passar a ser patrimoni de tots els veïns del poble, i des d'aquests moments ja podem dir en propietat "el nostre castell" i, encara que no és cap meravella, sí que és cert que forma part de tot allò que configura al nostre poble com a tal.

Tot i no essent una meravella, sí

que té aspectes bonics, i per a que puguem comprovar-ho, la comissió de cultura hem col·locat, als baixos de la Casa de la Vila, un cartell amb una col·lecció de fotografies que recullen detalls del castell realment inèdits i molt interessants.

Es una manera d'anar coneixent coses que sovint se'ns havien escapat, i ens motivarà per a voler visitar-lo.

Per a que això sigui possible hau-

rà de passar un temps.

En primer lloc es tracta d'evitar que s'acabe d'enfonsar, i més endavant buscar els ajuts que ens permeti restaurar-lo, i poder ésser visitat pels xiquets de les escoles i tots aquells que vulguen fer-ho.

Perquè coneixent les coses és el que les fa que siguin realment nostres.

A. Millan

Junta Permanente de Català

CALENDARI DE PROVES
(setembre 1985 — maig 1986)

Data	Cer.	Horari	Localitats
14-IX-85	B	9'30 h.	Barcelona, Manresa, Sabadell, Igualada, Vic, Girona, Lleida, Tarragona, Reus, El Vendrell, Valls, Amposta
	D	16,30 h.	Barcelona, Sabadell, Igualada, Vic, Girona, Lleida, Tarragona, Reus, Amposta
21-IX-85	E	9'30 h. 16'30 h.	Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, i Amposta
28-IX-85	C	9'30 h.	Barcelona, Sabadell, Vic, Igualada, Girona, Lleida, Tarragona, Reus, El Vendrell, Valls, Amposta
10-X-85	A	9'30 h.	Barcelona, Sant Boi de Llobregat, Terrassa, Girona, Lleida, Tarragona, Reus, Amposta
	F/G	16'30 h.	Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, Amposta
16-XI-85	D	9'30 h.	Barcelona, Girona, Lleida, Reus, Tortosa
14-XII-85	C	9'30 h.	Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i Deltebre
18-I-86	B	9'30 h.	Barcelona, Manresa, Vic, Girona, Lleida, Tarragona, Reus, L'Espluga de Francolí, Móra la Nova, Ulldecona
15-II-86	F	9'30 h.	Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, Reus, Tortosa
15-III-86	G	9'30 h.	Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i Tortosa
19-IV-86	C	9'30 h.	Barcelona, Vic, Girona, Lleida, Tarragona, El Perelló
17-V-86	B	9'30 h.	Barcelona, Badalona, Sabadell, Girona, Lleida, Tremp, Tarragona, Reus, Gandesa

Programa Oficial

Festes Majors d'Ulldecona 1985

Divendres, 30 d'Agost

Preludi: Els Joglars

A les 23,30 hores:

Al Teatre Municipal, i com a Preludi de les Festes, actuació del Grup de Teatre «ELS JOGLARS» que oferiran la seva darrera obra «GABINETE LIBERMAN». (Tiquet)

Dissabte, dia 31

**Inici Festes
Pregó**

A les 9 hores:

A la Plaça de Catalunya, acte de repartir l'espai per als «carafals» de la Plaça de Bous. Seguidament, construcció dels carafals.

A les 10 h.:

«XIV CONCURS DE DIBUIX RÀPID» organitzat pel Centre Cultural i obert a tots els infants de la Vila. Lloc de concentració: a la Plaça de l'Església.

A migdia:

Campanes al vol i encesa de coets anunciant el començament de les

FESTES MAJORS D'ULLDECONA 1985.

A les 16 h.:

A la Pista del Club Joventut, Triangular d'HANDBOL entre els equips C.E. DELTEBRE, C.H. ROQUETES i C.J. ULLDECONA.

A les 16 h.:

Al local del Club Billar, Competició de BILLAR entre Valerià Parera i Pere Arnau, figures del món del Billar.

A les 16,30 h.:

A la Sala del Teatre Municipal, Torneig d'ESCACS entre els equips ALCANAR, AMPOSTA, SANT CARLES i ULLDECONA, organitzat pel Club d'Escacs.

A les 16,30 h.:

Al Camp Municipal d'Esports, 1ª fase del Quadrangular de FUTBOL Comarcal entre els equips C.F. LA CAVA, C.F. ALCANAR, C.F. MASDENVERGE i C.F. ULLDECONA.

El segon partit començarà a les 18,30.

A les 23 h.:

Cercavila pels carrers del poble a càrrec de la BANDA LOCAL DE MÚSICA, sota la direcció del Mestre Carles Chordà.

A les 24 h.:

Des de l'Ajuntament i fins al Teatre Municipal, desfilada de la Reina i Pubilles, Autoritats i Comissió de Festes, acompanyats per la Banda Local de Música.

Al Teatre Municipal, PREGÓ de les Festes Majors que pronunciarà l'Excm. Sr. D. GREGORIO PECESBARBA MARTÍNEZ, Presidente del Congreso de los Diputados.

Seguidament:

A la Pista del Club Joventut, REVETLLA POPULAR dedicada a tot el poble, amb l'actuació de l'ORQUESTRA EUROPA.

Diumenge, 1 Setembre

**Esports
Sarsuela
Bou Embolat**

A les 8,30 hores:

Preparatiu de la CURSA POPULAR per circuit mixte (carrers i camins), amb diferents categories, organitzada pel Consell Local d'Esports.

Sortida i final a la Plaça Màrtirs Tradició (Ajuntament).

A les 9 en punt serà la Sortida.

A les 10 h.:

Al Camp dels «Terrés», Tirada social al COLOMÍ organitzada per la Societat de Caçadors d'Ulldecona.

A les 10,30 h.:

Al recinte de la Plaça de Bous, «V INDOOR-TRIAL FESTES MAJORS», organitzat pel Moto-Club Ulldeconenc. Està previst acabar sobre dos quarts de dues.

A les 11 h.:

A la Piscina del Club Joventut, competicions de NATACIÓ.

A les 11 h.:

Al Camp Municipal d'Esports, Partit de FUTBOL Alevins C.F. LA CAVA i C.F. ULLDECONA.

A les 12 h.:

Inauguració de les següents EXPOSICIONS:

A la Sala de la CAIXA PROVINCIAL

. Pintura d'ALFONSO COSTA.

Als Claustres i Sales de l'Ajuntament:

. Artística de JOSE CORDOBA, per l'Òmnium Cultural.

. Treballs i Artesania, pel Club Sant Lluc.

. Història natural de la comarca, pel Centre Excursionista.

. Treballs del Concurs de Dibuix Ràpid, pel Centre Cultural.

A les 12,30 h.:

Al Camp Municipal d'Esports,

Partit de FUTBOL Infantil C.F. LA CAVA i C.F. ULLDECONA.

A les 16 h.:

Al Camp Municipal d'Esports, Quadrangular de FUTBOL comarcal (3ª i 4ª lloc)

Seguidament:

També al Camp Municipal d'Esports, Final del Quadrangular de FUTBOL comarcal. Al guanyador se li donarà el Trofeu «Festes Majors d'Ulldecona 1985».

A les 20 h.:

Al Teatre Municipal, actuació popular i gratuïta de la Companyia Lírica «Schola Cantorum» de Vall d'Uxó amb la Sarsuela «EL CANTAR DEL ARRIERO», Director: Miguel Arnau.

Les portes del local s'obriran a les 19,30.

A les 24 h.:

A la Plaça de Bous, BOU EMBO-LAT i vaquetes.

Dilluns, 2

Ball de Mantons

A les 9 hores:

A la Pista del Club Joventut, Quadrangular de BÀSQUET Juvenils, organitzat pel Consell Local d'Esports. Participen els equips: CLUB JOVENTUT, ESCOLES, ESPECTEC i INDEPENDENTS.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, eliminatòries del Campionat de TENNIS.

A les 10,30 h.:

Al Passeig de l'Estació, FESTIVAL Popular Infantil organitzat pel Centre Cultural i el Club Sant Lluç.

A les 13 h.:

Pel carrer Calvari i fins a la Plaça de Catalunya, tradicional «ENTRADA» («ENCIERRO») dels Bous.

A les 17,30 h.:

A la Plaça de Catalunya, Espectacle Tradicional: «BOUS».

A mitja part, Campionat d'ESTIRAR CORDA, organitzat pel C. Handbol i C. Excursionista.

A les 24 h.:

A la Plaça de l'Església, Típic «BALL DE MANTONS DE MANILA».

A continuació, a la Sala de dalt del Teatre Municipal, obsequi a les parelles.

Dimarts, 3

**Entrada (Encierro)
Orquestra Plateria**

A les 8 hores:

Al pont del Riu Sénia (al costat de la Carretera de Vinaròs) Vol «d'Aparells Ultra-Ileugers amb la col·laboració de la Germandat de Loreto.

La duració dels vols serà de les 8 a les 11 i de les 6 de la tarda a les 9 de la nit.

A les 9 hores:

A les Escoles (Col·legi Ramón y Cajal), Campionat de TENNIS-TAULA (PING-PONG), per als inscrits al Col·legi, organitzat pel Consell Local d'Esports. En quatre categories: Benjamins, Alevins, Infantils i Cadets.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, eliminatòries del Campionat de TENNIS.

A les 13 h.:

Pel carrer Calvari i fins a la Plaça de Catalunya, tradicional «ENTRADA» («ENCIERRO») dels Bous.

A les 16,30 h.:

A la Sala del Teatre Municipal, Campionat d'ESCACS de Partides Ràpides, organitzat pel Club d'Escacs.

A les 17,30 h.:

A la Plaça de Catalunya, Espectacle Tradicional: «BOUS».

A mitja part, continuació del Campionat d'ESTIRAR CORDA.

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut, Ball amb l'ORQUESTRA PLATERIA i el Conjunt SHERPAS. (Tíquet)

Dimecres, 4

Tricycle

A les 9 hores:

A les Escoles (Col·legi Ramón y Cajal), Campionat de TENNIS-TAULA (PING-PONG) d'inscripció lliure, organitzat pel Consell Local d'Esports.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, eliminatòries del Campionat de TENNIS.

A les 10,30 h.:

A la Sala del Teatre Municipal, Campionat Infantil d'ESCACS, organitzat pel Club d'Escacs.

A les 11 h.:

A la Pista de les Escoles, II Torneig de Festes de FUTBOL-SALA, organitzat pel Club Futbol-Sala.

A les 13 h.:

Pel carrer Calvari i fins a la Plaça de Catalunya, tradicional «ENTRADA» («ENCIERRO») dels Bous.

A les 17 h.:

A la Pista de les Escoles, continuació del II Torneig de Festes de FUTBOL-SALA.

A les 17,30 h.:

A la Plaça de Catalunya, Espectacle Tradicional: «BOUS».

A mitja part, continuació del Campionat d'ESTIRAR CORDA.

A les 24 h.:

Al Teatre Municipal, actuació del Grup de Mim «TRICICLE», amb l'obra «ÈXIT». Completarà l'humorista «YALAS». (Tíquet)

Dijous, 5

Revetlla Popular

A les 9 hores:

A la Pista de les Escoles, Quadrangular de MINI-BASQUET Alevins, organitzat pel Consell Local d'Esports.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, eliminatòries del Campionat de TENNIS.

A les 10 h.:

Al Camp dels «Terrés», Tirada social al COLOMÍ organitzada per la Societat de Caçadors d'Ulldecona.

A les 10,30 h.:

A la Plaça Màrtirs Tradició, FES-

TIVAL Popular Infantil, organitzat pel Club Sant Lluç i el Centre Cultural.

A les 13 h.:

Pel carrer Calvari i fins a la Plaça de Catalunya, tradicional «ENTRADA» («ENCIERRO») dels Bous.

A les 13,30 h.:

A la «Mera» de Sales i Ferré, Ballada de SARDANES, organitzada per Òmnium Cultural.

A les 17,30 h.:

A la Plaça de Catalunya, Espectacle Tradicional: «BOUS».

A mitja part, Final del Campionat d'ESTIRAR CORDA.

A les 22 h.:

A la Plaça de l'Església «Ball de Mantons de Manila JUVENIL» (8 a 14 anys).

A continuació, a la Sala de dalt del Teatre Municipal, obsequi a les parelles.

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut, REVETLLA POPULAR i gratuïta amb el Conjunt «PAPILLON».

Divendres, 6

**Diada Infantil
Coetada
Nit de Rock**

A les 6 hores:

Tradicional «ENTRADA» («ENCIERRO») dels Bous.

A les 9 h.:

A la Pista de les Escoles, Campionat de FUTBOL-SALA Alevins i Infantils organitzat pel Consell Local d'Esports.

A les 10 h.:

A les Pistes del Club Joventut, Final del Campionat de TENNIS.

A les 11 h.:

Al Cinema Savoy, patrocinat per la Comissió de Cultura, projecció de la divertida pel·lícula per al públic infantil «SOPA DE GANSO». Entrada gratuïta.

A les 13 h.:

Pel carrer Calvari i fins a la Plaça de Catalunya, tradicional «ENTRADA» («ENCIERRO») dels Bous.

A les 13,30 h.:

A la «Mera» de Sales i Ferré, Ballada de SARDANES, organitzada per Òmnium Cultural.

A les 17 h.:

A la Plaça de Catalunya, Espectacle Tradicional: «BOUS». Acabarà a les 21 hores.

A les 19 h.:

Al Passeig de l'Estació, BALL TÍPIC INFANTIL. Sortida des de l'Ajuntament. Al final, obsequis a tots els infants.

A les 21 h.:

Al mateix recinte de la Plaça de Bous, Tradicional i Popular «COETADA».

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut, actuació dels Conjunts de Roek «LOQUILLO Y LOS TROGLODITAS» i «GABINETE CALIGARI». (Tiquet)

Dissabte, 7

**IV Diada Jubilat
Carrosses
Ball de diables**

A les 9 hores:

Acte de desmontar els «carafals» de la Plaça de Bous. S'ha de treure tot abans de migdia.

A les 10,30 h.:

Al Teatre Municipal, «IV DIADA DEL JUBILAT» organitzat per l'Ajuntament amb la col·laboració de l'Associació de Jubilats i l'Esplai. Hi hauran actuacions del Grup «FAMÍLIA PICAROL», de la «Rondalla de La Sénia» i de les «Veus de l'Esplai», a més d'altres intervencions d'artistes i Grups locals.

A les 12 h.:

Al Camp Municipal d'Esports, Partit de FUTBOL Juvenil C.F. LA CAVA i C.F. ULLDECONA.

A les 12,30 h.:

A la Casa de la Vila, lliurament dels Premis del Concurs de Dibuix Ràpid.

A les 13,30 h.:

A la «Mera» de Sales i Ferré, Ballada de SARDANES organitzada per Òmnium Cultural.

A les 16 h.:

Al local del Club Billar, Torneig de BILLAR entre els equips C.B. VINARÓS i C.B. ULLDECONA.

A les 17 h.:

Cercavila a càrrec de la BANDA DE CORNETES I TAMBORS de la Base Aèrea de Reus, organitzat per la Germandat de Loreto.

A les 18 h.:

A la Plaça de l'Església, DESFILADA DE CARROSSES fetes per les Entitats i els Barris de la Vila, amb acompanyament de la Banda de Cornetes i Tambors de la Base Aèrea de Reus, una Banda de Música de la comarca i la Banda Local de Música d'Ulldecona.

Itinerari: Sortida del Passeig de l'Estació. Carrers Berenguer, Major, Calvari, Murada de Dalt, Verdaguer, Major, Murada de Baix.

Seguidament:

A la mateixa Plaça de l'Església, actuació del «BALL DE DIABLES» de Sabadell.

A les 24 h.:

A la Pista del Club Joventut. Ball amb el Grup de «CARLOS HAMMOND» i l'ORQUESTRA PASARELLA. (Tiquet)

Diumenge, 8

**Diada Ermita
Havaneres
Castell de focs**

A les 9,30 hores:

«40 VOLTA CICLISTA AL MONTSIÀ» organitzada per la Penya Ciclista Montsià. Final de la Volta: a migdia, a l'Ermita de la Pietat.

A les 11,30 h.:

Missa solemne cantada a l'Ermita, amb assistència de les Autoritats i Pubilles.

A les 13,30 h.:

Repartiment de la Típica i Popular «PAELLA D'ULLDECONA».

A les 21 h.:

A la Pista del Club Joventut, actuació Popular i gratuïta del Grup d'Havaneres «MESTRAL».

A les 23 h.:

Als terrenys situats entre el Club Joventut i la via del tren, «CASTELL DE FOCS» com a final de les «FES-

TES MAJORS D'ULLDECONA 1985».

Notes:

— La Comissió de Cultura i Festes es reserva el dret de variar alguns actes, si fos necessari.

— Al Cinema Savoy i a les Sales d'Espectacles hi hauran sessions de cinema i Ball.

Fora de Programa

Dimecres, 11 Setembre Diada de Catalunya Concert de Bandes

A les 9,30 hores:

Cercavila per la Banda Local de Música.

A les 10 h.:

Al Passeig de l'Estació, Cursa Ciclista Infantil Interescoles puntuable al Campionat Provincial, organitzada per la Penya Ciclista Montsià. Circuit urbà: P. Estació, Sans Borja, Murada de Baix, Mar, P. Estació.

A les 10,30 h.:

Al Club Joventut, FESTIVAL Popular Infantil, organitzat pel C. Excursionista.

A les 11 h.:

Al Camp Municipal d'Esports, Partit de FUTBOL de Veterans entre els equips d'ALCANAR i ULLDECONA.

A les 13 h.:

A la Casa de la Vila, lliurament de Premis del Concurs de Poesia organitzat per Òmnium Cultural.

A les 13,30 h.:

A la «Mera» de Sales i Ferré, Ballada de SARDANES organitzada per Òmnium Cultural.

A les 16 h.:

Al local del Club de Billar, Competició de BILLAR entre Carles Tuset, Campió d'Espanya de diverses modalitats, i Pere Arnau.

A les 18,30 h.:

Cercavila pels carrers de la Vila a càrrec de les tres Bandes de Música

que participaran a la V TROBADA DE BANDES DE MÚSICA.

A les 19 h.:

Al Teatre Municipal, V TROBADA DE BANDES DE MÚSICA amb les actuacions de dues Bandes de Música de la comarca i la Banda Local de Música.

Apunts històrics del castell d'Ulldecona

El día 5 de Agosto de 1985 el Ayuntamiento Pleno, por **unanimidad** de sus once miembros asistentes, acordó la compra del **Castillo de Ulldecona** a sus actuales propietarios.

Por este motivo, a continuación se transcriben los apuntes que sobre el Castillo de Ulldecona se han ido publicando, sobre todo a nivel local.

"**HISTORIA DE ULLDECONA y su entorno geográfico**" 1983. Alberto Ferré Ferré. Pág. 46

YACIMIENTO CERCANO AL CASTILLO DE ULLDECONA

"En el **castillo de Ulldecona** hace unos cuatro o cinco años, con motivo de unas obras que se practicaron junto al mismo, situado a unos 20 minutos de la villa, aparecieron numerosos **fragmentos de vasos** a torno pintados y otros pertenecientes a pateras campanienses. Entre los primeros figuran los que reproducimos (fig. 32) en los que vemos líneas de ondas paralelas, puntillados, una especie de ruedas o arcos dentados, semicírculos secantes con espacios unidos, etc.

Un fragmento de patera parece pertenecer al tipo A por su barro rosado, barniz negro algo irisado y la impresión por ruedecilla en el fondo; en el pie existe un grafito".

Esta nota aparece en la revista "**Ampurias**", vol. XXX, año **1968** (páginas 361 y 362), apartado "Notas de Arqueología de Cataluña y Baleares", y lo firma, I. V. de P.

POBLADO IBERICO DONDE HOY SE ELEVA EL CASTILLO DE ULLDECONA

Citamos textualmente a **Bayerni** (11-v-309) en esta cuestión, ya que no la hemos podido confirmar personalmente: "En la cumbre y faldas de dicho **castillo** se ha encontrado variedad abundante de fusaiolas y fragmentos de cerámica, casi a flor de tierra".

Pág. 105 y 106.

CARTA - PUEBLA (1222)

La situación jurídica del **castillo de Ulldecona** -núcleo inicial de la población-, quedaba determinada por la encomienda que de su tenencia feudal había hecho el maestre hospitalario de Amposta a Ramón de Moncada y sus sucesores en 1191. Y es el **11 de abril de 1222** cuando éste, con el asenso del maestre Folch de Cornelló, concede su **carta-puebla** a un grupo de cinco vecinos y demás pobladores que pudieran seguirles, hasta un tope de doscientos; en el orden jurídico se regirán por las costumbres y libertades de Tortosa.

Redactada en latín, su traducción es así:

"El noble Ramón de Moncada, en nombre propio y de todos los suyos, con el consejo y voluntad de Frey Folch de Cornelló (= Cervelló), Maestre de Amposta, y de la Asamblea o Capítulo y demás Freyres, da a **Ramón de Forcadell, Durán de Pomar, Bertrán de Ballester, Bernardo de Revidana y Pedro de Miralles**, y a todos los demás pobladores de Ulldecona, la **villa de Ulldecona**, con sus términos, según se confronta desde Los Miliarios hasta el río de Ulldecona y el valle del Pino, con sus términos, y el valle de Barberá con sus términos, y la Foya de Ulldecona, y todos los baldíos (amprius) del Montsiá, según vierten las aguas en la Foya de Ulldecona y se viene al Coll de Freginals, y según se viene al congosto del collado llamado Lafatim, desde donde se divisa Tortosa, y por la banda que fluyen (las aguas desde el término de Goday, en dirección a la Foya, y revierte a Los Miliarios, y así como lo divide el río de Ulldecona.

Dentro de dichos términos generales se incluyen en la donación sus entradas y salidas, derechos y pertenencias, aguas y pastos, maderas y cazas, corrientes de agua, pesqueras, rocas y montañas, incluidos también los baldíos o yermos, y con todos los derechos y pertenencias que corresponden a la predicha villa, etc.,

etc., y no sólo a los habitantes presentes, sino **además a sus sucesores** y aún a los que vinieron a poblar Ulldecona y a residir en ella.

Quiere y pretende el donante, que en la predicha villa vivan y tengan su domicilio hasta el número de doscientos labradores, y que posean casas y heredades en la forma que se les asigna, y que ellos las asignen a los otros, y dividan a cada uno en heredad propia, libre y franca, salva la fidelidad que a él y el Maestre y los Freyres o caballeros de la Orden del Hospital se reservarán a su propio dominio, dentro de los antes mentados términos.

La donación libre y franca de todas y cada una de las expresadas cosas se les hace para que vivan y se gobiernen conforme a las buenas Costumbres y libertades de Tortosa, dadas o reconocidas por el Conde de Barcelona Don Ramón Berenguer IV en la Carta-Puebla de 1149, corroboradas y aumentadas posteriormente por el Rey Don Alfonso II de Aragón.

Quiere y dispone el donante de esta Carta-Puebla perezca perpetuamente en su plena validez y que nadie pueda invalidarla.

Hecha y firmada el 11 de abril del año del Señor 1222.

"**ULLDECONA, RECORD I CÀNTIC**" 1973. Jaume Antich i Doménech. Pág. 31.

EL CASTELL DE NOSTRA VILA

Castell de nostra Vila que a sobre un puig t'assentes, impàvid veus com munta la pila dels teus anys. Estela lluminosa, no et plau que a les palpentes s'escole nostra vida per tètrics viaranys.

Indret del nostre origen, breçol de llarga història, estadi de grandeses amb sang i esforç bastit.

Als nous plançons cantar-los encara pots victòria, malgrat la **indiferència dels teus i fort oblit**.

Murmuris de centúries proclamen tes proeses, tothora et reconeixen model de fortitud; mai esborrar no poden del temps les escameses ton geni, ta figura o intrèpida actitud.

Més pur i quasi cèlic en tu s'aspira l'aire, dient on són i es troben pau i felicitat. Ardits fem la pujada, cercant tant dolça flaire i el nostre viure fem-lo daler d'eternitat.

Clavem-li la mirada: soldat que en peu vigila, no vol mals vents s'emporten ses fulles de llorer. Espill on deu mirar-se tot fill d'aquesta Vila i aprendre de la meta camí més dreturer.

Anhels ens esperonnen d'afecte i de tendresa, tothom veurà en ses pedres records els més preuats, cal al joier la joia, i en prova de finesa **servem l'herència sacra** dels bons avants-passats.

Absents de vostra terra colpits per l'enyorança, retorn voldreu emprendre, no us manca el noble ardor. Quan ja el Castell s'albira, reneix ferma esperança i els ulls i cor esclaten de joia i de tendror.

Fem via assenyada baix sa ombra protectora, auguri i prometença d'un bell esdevenir.

La fe i entesa fèrvides el llaç i ensems penyora de gestes que passaren i glòries a venir.

"**LLIBRE DE PRIVILEGIS DE LA VILA DE ULLDECONA**" 1951. Enrique Bayerri. Pág. 21, 22 y 23.

13/1273/ "Carta de la mutació de la vila de Ulldecona del Castell al loch bon ara es, e fa menció de la aygua del Riu de la Cenia" (Fol. XVII R. Y V.) (Es la segunda Carta-Puebla).

Frey Berenguer de Almenara, Castellán de Amposta, por consejo y voluntad de varios Comendadores de la Corona de Aragón, que especifica, y de todos los otros Freyres asistentes congregados en Amposta, en Capítulo general, da y concede a **Deodato Gazull, Arnaldo de Miralles y Berenguer Cisteller**, jurados, y a **Pedro Giner, Juan Teixidor, Juan Albiol, Pedro Forcadell, Berenguer Forcadell, Pedro Ferrer, Vidal Pujades** (= Pujades), **Arnaldo Pasions, Bernardo Fible** (sic, por Fibla), **Arnaldo Porta, ... Bernardo Domenech, Juan Vila, Nicolás Ermini, Guillermo Scola**, y a todos los demás pobladores y habitantes **del castillo de la villa de Uldecona** que ahora es (es decir, la llamada *Uldecona vella*), presentes y futuros, licencia y **libre facultad de trasladaros** a vosotros, a la villa y otros bienes vuestros, **al lugar que se llama *dominicatura de la Foya*, y hacer allí población o villa que se llame San Lucas de Uldecona**, para habitarla, bajo las condiciones más abajo expresadas.

La predicha dominicatura está debajo el dominio del Hospital y afronta, por una parte, debajo de la balsa que está en la finca Orti, y va hasta el margen que está encima de *Poachol del Oliver*, por otra parte, y de la suerte del *Puig* hasta la suerte *d'En Valimanya*.

(...)

Os concedemos, asimismo, el uso y aprovechamiento o toma de agua del pozo que poseemos junto a la torre.

Os concedemos, además, el agua del río de Ulde-

cona, desde el dicho lugar que ahora ha de poblarse, hasta el lugar que se llama *Cenia* (= *item concedimus uobis aquam Riu de Vlldicon de dicto loco nouiter populando usque ad locum qui dicitur Cenia*), donde más gustáreis recibirla o tomarla, sin daño, esto no obstante, de nuestros molinos. En los cuales no incluimos los molinos de *Na Forcadella* ni *d'En Vidal Pujades*.

Os concedemos, también, **licencia de retener las casas en el castillo que ahora es y su solar**, y de traer madera y piedras, o dejarlas cubiertas, y esto quede a vuestro arbitrio.

Otrosí, os concedemos que aquello que sobra de la sobredicha nuestra dominicatura, más allá de los límites de la mentada población hasta el camino de Valencia, se dé a todos los pobladores, por parcelas (= *faneguata*), a razón de doce dineros censuales, con las condiciones debidas, que se especifican; y los que posteriormente vinieren a sumarse a los primeros pobladores, puedan hacerlo so parecidas condiciones. Se retiene un huerto cercado de paredes antiguas y nuevas, bajo su dominio perpetuo, así como se reserva también, para sí y sus sucesores, todos los derechos señoriales y un solar competente para la iglesia y cementerio, y para el mercado, plaza, matadero y obrador, a utilidad propia, allí donde sea de su agrado.

Insiste en que les concede la tal población según las Costumbres de la ciudad de Tortosa (= *ad Consuetudines Ciuitates Dertuse*), conforme lo hizo el noble varón Ramón de Moncada en tiempos pasados a Fulcón d'Estornell, y a Hugo de Fullalquer, Castellán que

fue de Amposta, en las donaciones y confrontaciones que les concedió.

Dada en Amposta el 12 de las kalendas de abril del año del Señor 1273. Firma el primero Frey Berenguer de Almenara, y siguen varias firmas más, con las últimas de Guillermo Tarascón, notario público Real, y de Rafael Figuera, notario público de Ulldecona. Copia del original en pergamino hecha por Bernardo Miguel notario de Ulldecona, el 27 de junio de 1482.

"NOTAS ESTADISTICAS E HISTORICAS DE LA VILLA DE ULLDECONA" 1919. José Ruy-Fernández. Pág. 17.

(...) todos los caballeros de nobleza catalana, tanto de Tarragona como de Tortosa y de toda la provincia abandonaron las poblaciones en que los moros habían plantado sus reales, y se retiraron a la montaña y otros puntos estratégicos, donde fundaban fortalezas, masías, albergues, cada cual como podía; y desde esos puntos, hacían correrías o formaban algaradas, e inquietaban a los moros continuamente, lo que obligó al jefe moro **Abd-el-Rhamán I**, que en el año **773** estaba en Tortosa para establecer un arsenal en ella, a mandar edificar por toda la provincia algunos castillos, y una infinidad de torreones que ellos llamaban **"guinstanés"** para que sirvieran de defensa por una parte y de comunicación por otra, a fin de prevenir todos las algaradas de los Cristianos. Así se formó la primera fortaleza del **Castillo de Ulldecona** con nueve merlones en lo alto desde donde lanzaban los proyectiles; el cual es el torreón o **"Guinstán" redondo** que aun existe al que los antiguos llamaban **"Torre de la cuerda"**, por causa de que no tenía más que una en-

trada por la planta baja, y para subir al primer y único piso, donde estaban los merlones, había que efectuarlo por medio de una escalera de cuerda; así esos torreones mandados construir por Abd-el-Rhamán I, en 773, servían a la vez, de defensa, de vigía, de telégrafo de señales; el edificio propiamente llamado **"Castillo" no se construyó sino después de la reconquista (...)**

"APUNTES HISTORICOS SOBRE LA VILLA DE ULLDECONA.." 1902. Ramón O'Callaghan. Págs. 75 y ss.

Capítulo XIII El Castillo de Ulldecona

En las épocas remotas los castillos tenían dos objetos. El principal era constituir un lugar fortificado, como base de operaciones para el tiempo de guerra, y como un punto de defensa si ocurría alguna invasión.

Pero además el castillo servía de atalaya, á fin de observar todo lo que ocurría en la vasta extensión de terreno que desde allí se podía alcanzar. De ahí que casi todos los castillos antiguos estaban en puntos elevados. **El de Ulldecona** se halla en una colina situada á cosa de un kilómetro de la villa, desde la cual se ve un gran territorio en la costa del mar, el bajo Maestrazgo, las orillas del río Cenja, y la parte de Cataluña que se extiende hacia Tortosa.

Algunos creen que en el lugar que ocupa el castillo, ó en sus inmediaciones, estuvo la **primitiva población de Ulldecona**. Aunque la historia nada dice sobre esto, lo deducen de algunos descubrimientos hechos en las **escavaciones** que se han practicado, en las cuales se han hallado sepulturas, fragmentos de armas y otros objetos.

Sin que impugnemos esta opinión, tan solo nos parece que en el caso de ser cierta, la villa de Ulldecona únicamente debió estar en el castillo en los albores de su fundación, digámoslo así; trasladándose al lugar donde ahora se halla luego que la población aumentó, lo cual no debió tardar mucho atendida la gran fertilidad de su suelo.

(...)

Hecha esta digresión, y volviendo a tratar del castillo de Ulldecona, se conoce que la parte más moderna es del tiempo de los **Templarios**, ó tal vez de los **Sanguinistas**, quienes tenían varias propiedades en aquel contorno, pero las obras más antiguas, o sea los restos que de ellas quedan, parece que son del tiempo de los **árabes**.

D. Enrique Cock, á quien se ha citado otras veces, hace mención de este castillo al tratar de la villa de Ulldecona. Dice, que tenía **un fuerte castillo en una altura**; lo cual indica que en aquel tiempo todavía se conservaba en buen estado de defensa.

En un documento que hemos visto de fecha **24 de julio del año 1313**, procedente del extinguido monasterio de Benifazar, también se hace mención de dicho castillo. Consta allí que el Rey **D. Jaime II** dió un decreto referente á las cuestiones ó pleitos entre la Bailía de Ulldecona y los religiosos del monasterio de Benifazar, sobre los derechos en algunos molinos del río Cenja. Y el Comendador ó Baile de Ulldecona por una parte, y un religioso de Benifazar en representación del Abad por otra, se reunieron en **el castillo de Ulldecona**, y allí el Notario les dió lectura de las Reales letras á presencia de dos testigos. Este acto dice que se verificó **delante de la puerta del castillo, ad portam sive januam Castri Uldyconæ**; lo cual prueba que entonces estaba habitado el castillo, ó tenía alguna guarnición.

Antiguamente en el castillo de Ulldecona había una **iglesia** dedicada á **Nuestra Sra. de los Angeles**, de la cual hace mención el P. Narciso Camos en su **Jardín de María** publicado el año 1657, en que da noticia de las principales imágenes é iglesias dedicadas á la Santísima Virgen en el Principado de Cataluña.

B. O. del E. — Núm. 17 20 de Enero 1970

DECRETO 3446/1969, de 19 de diciembre, por el que se declara paraje pintoresco el castillo de Ulldecona (Tarragona) y el terreno que lo circunda.

El conjunto denominado castillo de Ulldecona está formado por la torre árabe llamada «Guistán» o «Torre de la Cuerda», que data del siglo VIII, por el castillo propiamente dicho, construido en el siglo XII, que presenta las características propias de una fortaleza de la Orden del Temple y ofrece unas bellas ventanas góticas ajimezadas; y por la iglesia, dedicada en su tiempo a Nuestra Señora de los Angeles, y que fue una de las más importantes de advocación mariana en el Principado de Cataluña.

Este conjunto, tan notable por su hermosa arquitectura y su significación histórica, se alza sobre un altozano que mira hacia la parte montañosa del Maestrazgo y domina la próxima costa mediterránea, la cuenca del río Cenja y las poblaciones dispersas por un extenso territorio.

El terreno, agreste y quebrado, que rodea el conjunto contribuye a configurar el paraje que, por esta singular reunión de valores históricos, artísticos y pintorescos, debe ponerse bajo la protección del Estado mediante la oportuna declaración, para preservarlo de reformas o innovaciones que pudieran menoscabar su carácter.

En su virtud, a propuesta del Ministro de Educación y Ciencia y previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día diecinueve de diciembre de mil novecientos sesenta y nueve.

DISPONGO:

Artículo primero.— Se declara paraje pintoresco el conjunto formado por la iglesia, castillo y torre de Ulldecona (Tarragona) y los terrenos baldíos que lo circundan hasta el límite en que comienzan las tierras cultivadas.

Artículo segundo.— La tutela de este paraje, que queda bajo la protección del Estado será ejercida a través de la Dirección General de Bellas Artes por el Ministerio de Educación y Ciencia al cual se faculta para dictar cuantas disposiciones sean necesarias para el mejor desarrollo y ejecución del presente Decreto.

Así lo dispongo por el presente Decreto, dado en Madrid a diecinueve de diciembre de mil novecientos sesenta y nueve.

FRANCISCO FRANCO

El Ministro de Educación y Ciencia.
JOSE LUIS VILLAR PALASI

Josep Mª Pasalamar Abella

Amant de la Cultura d'Ulldecona

Definitivament, el Castell d'Ulldecona és més nostre que mai. I dic això perquè molta gent no era conscient que el Castell tenia un propietari particular. I és normal. Al Castell hi tenia accés tothom. Els falduts l'hem passejat moltíssimes vegades per dins i per fora i consideràvem que era una mica de tots. Però, quan hi anàvem, i cada cop més, ens adonàvem d'una nova bada, d'un clivell inesperat. Li donàvem importància, sí, però potser no teníem ben clar com s'havia de solucionar aquest problema. El fet és que ara el Castell ha estat adquirit per l'Ajuntament d'Ulldecona. Però la cosa que ens ha de donar més alegria és que a partir d'aquest moment s'intentaran donar possibles solucions, si no de restauració, sí d'assegurar la conservació per tal que algun dia es pugui restaurar.

El Castell és un valor artístic que cada moment ens recorda la nostra identitat i la nostra història. Gairebé és el punt de partida de la realitat que vivim ara. Ens interessa. I, per això mateix, parlarem una estona amb Josep Pasalamar. Josep Pasalamar. Sempre s'ha preocupat per les coses d'Ulldecona, per les nostres arrels. Li interessa tot, del seu poble, fins el més petit detall, la més breu subtilesa que passi desapercibuda...

De vegades, quan passo per davant de casa d'ell, l'observo. Llegeix. Llegeix molt. I és una de les persones que sap més coses del nostre poble. D'aquelles coses que fins i tot no s'aprenen als llibres i que només poden nàixer d'una inquietud i d'una riquesa natural. L'art, la literatura, la història... d'Ulldecona. Posseeix una extensa bibliografia. Llibres an-

tics i moderns, d'ací i d'allà. Josep Pasalamar es fixa en els punts més inversemblants que hom pugui imaginar. La seva dèria: LA CULTURA.

Ens pot parlar de l'Ermita, del Passeig, dels carrers, de la més petita pedra... També del CASTELL.

— Sr. Pasalamar, troba que és important el fet que el Castell, que fins ara pertanyia a una família propietària, sigui del nostre poble?

• **Considero que és molt important. Però també és lamentable que no s'hagi produït abans, ja que la situació física del Castell en aquests moments és fatal. Jo recordo haver vist el finestral sencer. S'ha produït també un clivell perillós. I potser si l'adquisició s'hagués pogut fet abans no hauria calgut arribar a aquests**

extrems. També sé que abans hi va haver intents de compra, però no es va poder aconseguir.

— Expliqui'm totes les coses relacionades amb el Castell que vostè se'n recordi.

• **Bé, des de que jo me'n recordo, el Castell sempre ha pertanyut a la mateixa família. Mai ha canviat d'amos. Si s'hagués posat a la venda, segurament l'Ajuntament (del temps que fos) l'hauria adquirit.**

— Però vostè m'ha parlat abans d'uns intents de compra...

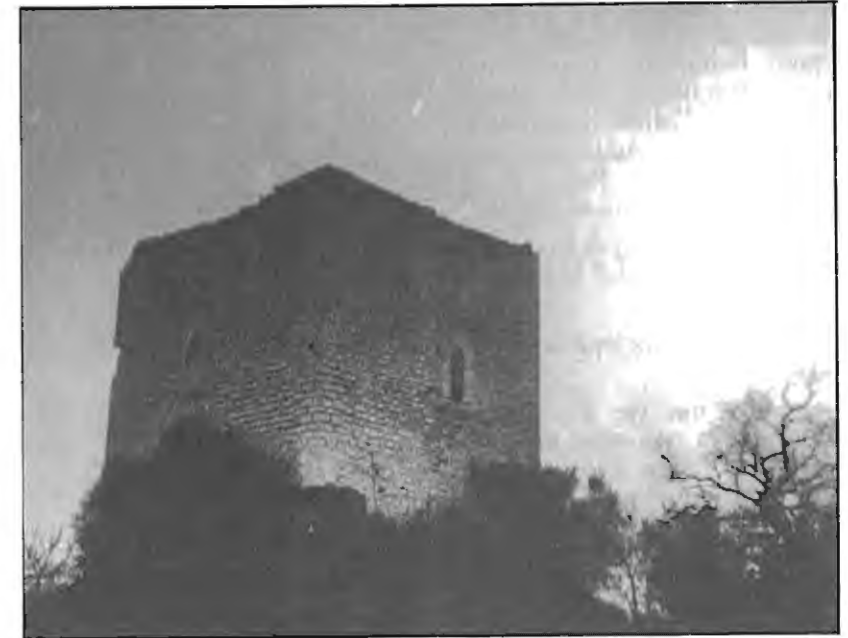
• **Si! Bé, intents de comprar-lo, no. És a dir, encara que es respectés la propietat privada, es va intentar la seva conservació.**

Efectivament a l'any 65, la gent d'Ulldecona ja és preocupava per l'enderrocament del Castell (una prova d'això la podem observar a la Revista Ulldecona, Any II n° 9). Alguns extractes de l'article diuen el següent:

«El Castell d'Ulldecona és un dels més importants de la nostra província i tanmateix es troba en un estat d'abandonament lamentable. Ningú fins ara (o molt pocs) s'han preocupat per la seva conservació, per la seva bellesa, o, ni tan sols, de la seva reparació (que la demana a crits).

En tots els indrets, sorgeixen entitats que en tenen cura. Nosaltres no podem romandre més temps impassibles, perquè la tasca de conservació del nostre Castell ja no es pot ajornar. Per això, és precís crear a Ulldecona una Delegació de LOS AMIGOS DE LOS CASTILLOS, entitat d'àmbit nacional, que té cura de la conservació, ornamentació i en algun cas de la reconstrucció d'aquestes legendàries forteses».

— Anem a parlar detalladament de la formació d'aquesta entitat a Ulldecona. I, com és que vostè va formar part?

• **Bé farà uns 30 anys, hi havia aquesta associació de LOS AMIGOS DE LOS CASTILLOS que promovia la seva conservació. Això arrencava de gent que era propietària d'un castell o gent influent intel·lectualment. El Consistori d'aleshores (1965) li va semblar bé aquesta idea. Ulldecona era un cas especial, ja que el Castell tenia un propietari particular. De**

totes maneres l'amo va formar part dintre de l'entitat com a president honorari. L'associació es va constituir primordialment per tal d'aconseguir una millora però no es va poder assolir la seva adquisició.

Jo vaig formar part de l'entitat perquè en aquell moment era regidor i a part perquè sempre m'han entusiasmat les coses d'Ulldecona.

Los AMIGOS DE LOS CASTILLOS estaba formada per: Joaquín Sacanella, Ramón Forcadell, José Gavalda, Joaquín Fonollosa, Joan Antolí, José Pasalamar, José Palau, Jerónimo Castell, Luis Masip, Ramon Ferré, Alejandro Serra, Joaquín Ferré, Pedro Vidal, Alfredo Favaró i Joan Nadal.

Tota aquesta gent es va preocupar de debò pel nostre Castell.

— Com funcionava a Ulldecona?

• **Més que res a Ulldecona s'intentava reanimar el record del Castell. És a dir, de tenir present que allò era una riquesa que s'havia de conservar.**

— Que és per a vostè el Castell?

• **Per a mi el Castell és l'última casa que queda de la Ulldecona Vella. La majoria dels historiadors afirmen que la població d'Ulldecona estava a l'entorn del Castell. Ara, això s'ha pogut demostrar per mitjà de les troballes de les excavacions. D'altra banda, al poble hi ha pedres que contenen la mateixa marca que les del Castell. Això vol dir que les van baixar d'allà dalt...**

— I quina opinió t'és d'Ulldecona?

• **Que és una llàstima que al nostre poble no l'hagin acompanyat les circumstàncies com han acompanyat a altres pobles de la comarca, tot i així, és un poble que sempre s'ha adaptat a esdeveniments imprevistos.**

Vam parlar d'un munt de coses més. M'explicava la història del Castell. Els seus coneixements son exhaustius. Em parla d'Alcanar (de la partida del Canyà), de la seva formació, de quan la població del Castell es va dispersar per la plana... M'explica la relació històrica entre la religiositat i el canvi de residència dels antics pobladors. M'ensenya llibres, papers... afirma que a moltes HISTÒRIES DE CATALUNYA, Ulldecona és considerada com una de les 39 poblacions antigues més importants. Em diu: **Fixa't que la terminació «ona» (d'Ulldecona) vol dir població gran.**

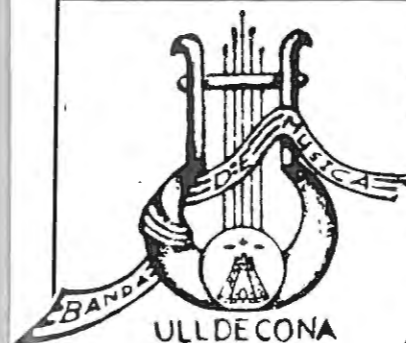
S'adona, quan va pel carrer, de les inscripcions de les cases, de la ceràmica, de les tradicions, de l'església...

No hauríem acabat mai. I és una llàstima que no us ho pugui explicar detalladament,

El Sr. Pasalamar (es veu en el seu rostre) estima Ulldecona. Però l'estima amb fets, es preocupa per tot i treballa per la cultura del nostre poble.

Moltes gràcies

Manolita Nadal

Banda de Música d'Ulldecona

Dimecres, dia 11 de Setembre del 1985

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

A les 19 hores, al **TEATRE MUNICIPAL**

V Trobada de Bandes de Música

Organitza: Banda de Música d'Ulldecona

Patrocina: Excm. Ajuntament d'Ulldecona

Programa

**Unió Musical «La Artística»
de Sant Jaume**

CON EL ALMA (Pas-doble)

Ventura Cartagena

LA FRANCE (Obertura)

V. Buot

Mestre-Director: **ROGELIO RODRIGUEZ i MURIA**

**Agrupació Musical Canareva
d'Alcanar**

PEREZ BARCELO (Pas-doble)

Bernabé Sanchís

COUNTRY AND WESTERN

Harold L. Walters

Mestre-Director: **JOAN-JOSEP VILARROYA i GRAU**

Banda de Música d'Ulldecona

EVOCAÇION (Pas-doble)

E. Cebrián

MY FAIR LADY (Selecció)

F. Loewe

LA PUNTAIRE (Sardana)

Ll. Badosa

(Adaptació per a Banda: *Joan-Carles Chordà*)

Mestre-Director: **JOAN-CARLES CHORDÀ i ESCRIBA**

Records d'ahir de la Vila

*Diada
de l'Ermita
any 1935*

Equip C.F. Uldecona - Any 1930-1931

Jugadors de Futbol 1937

Festes de Corpus 1944

Passeig de l'Estació - Any 1950

Elecció de la Reina de Festes

Com és ja habitual cada any, l'ajuntament d'Ulldecona va oferir a la premsa comarcal un sopar a l'ermita de la Verge de la Pietat el dissabte dia 3 d'agost a la nit. El motiu era presentar als mitjans informatius el programa per a les festes majors 1985 a Ulldecona, un poblet de la comarca del Montsià que abans ho tenia tot i ara s'està quedant sense res. Ja us ho explicaré. Si passem la llista de naixements dels darrers mesos veurem que, dintre de 16 ó 17 anys, serà una mica difícil trobar una jove per a posar-la com a pubilla. Afortunadament, fa 16 anys avui no pensaven com ara i tenim joves on triar.

Precisament el dissabte dia 3 d'agost es va procedir a l'elecció entre les pubilles de les festes a la reina. I per majoria es va nomenar per al càrrec a la jove Rosa Ràdua i Balagué. Una noia maca del poble, com ho són totes les pubilles, però que a més té algunes virtuts que ressalten. La seva

bellesa, la seva simpatia, la seva frescura (vull dir que és molt sincera)... Té una petita tara, i és que no li han ensenyat mai a ballar valsos. N'ha promès, però, que n'aprendrà per a la nit del pregó. Esperem-ho.

Molta gent ha comentat enguany que hi ha menys pubilles que altres anys. És cert. I el motiu és ben clar: Les coses ja no es fan com fa uns anys, ha dit, però tampoc es nomena pubilla a tota la que vol ser-ho.

De moment ja s'exigeix a l'entitat que en vulgue presentar que face una carrossa. No s'especifica «ben feta» però ja és avançar una mica aquesta exigència. Això, si treiem comptes, ens duu a pensar que les entitats com el Centre Cultural, amb dues importants seccions, teatre i muntanya, i amb tanta activitat, ben bé en podria presentar dues de pubilles, perquè fa dues carrosses.

Però tornem a passar comptes: 17 carrosses per 16 pubilles i la reina, més la carrossa reial, més dues de propina que conec, del Centre Cultural i el Centre Excursionista. (Perdoneu si em deixo alguna carrossa). Resulta que enguany tindrem com a mínim 20 carrosses. Està bé per començar a posar les coses en ordre.

I les festes, com es preparen?

Llegiu, llegiu les entrevistes amb les pubilles i la reina i ho sabreu. I a veure si les aneu a ajudar una mica amb això de la carrossa, que duu molta feina.

Tothom està quasi bé ja preparat, esperant al nostre pregoner, esperant als Joglars, que tornen a l'atac amb una altra obra força interessant, esperant els bous, els tres dies de xim xim, infantil i per grans...

Encara hi ha qui enganxarà la marxeta de les Quinquennals amb la de les festes d'enguany.

I noi, honors com aquests no els tenen tots els pobles. Que el nostre monument al pagès vingui a inaugurar-lo el President del Congrés dels Diputats, el

pare polític del nostre alcalde, Gregorio Peces-Barba, la tercera persona més important d'Espanya després del president González i Sa Magestat el Rei Joan Carles... Quin luxe!! I encara hi ha algú que ho critica. Que no li sembla bé que vingue. Déu vulgue que tots els nostres invitats siguin així de grans.

Perquè el president del Congrés és com el gran pare de tots els diputats, el qui els prohibeix fumar, o anar al bar, qui els organitza la feina... és com el gran pare de tots els espanyols. Felipe González en aquesta història faria el paper de padrí, el que paga.

Per això riem tant en arribar les festes. Tenim cares molt boniques que et treuen a ballar. Que això de què vaig estrenar-me al ball amb la nostra reina serà difícil d'oblidar. Sempre et fa la il·lusió que una noia que està molt bé de tot i per tot es fixe en una perxa que està molt malament de tot i per tot, sobretot del cap. Gràcies Mª Josep.

I quan et passes tantes hores traient paperetes de votació per

fer el recompte i elegir la reina penses... i quanta gent que ha vingut! I quin interès! I quin ambient més bo es prepara per a les festes...

I sobretot, correu la veu, que la gent compri la revista, que es facen subscriptors, que no val tant i tant.

Finalment, aquesta olla barrejada no estaria sencera, completa, sense fer una petita menció a un rumor que s'ha vingut comentant darrerament...

Ni la meua companya Manolita ni un servidor cobrem ni un duro per col·laborar en la revista. Cosa que fem amb molt de gust. Treballem moltes hores per arribar a escriure tot això que llegiu, per fer les entrevistes, perquè la revista pugue sortir. Pregunteu-ho a qualsevol dels que hi participen. I doneu-li les gràcies a Felip Delgado, que amb tota la paciència del món ordena i compagina aquest embolic. I si algú vol col·laborar, que hi digue, eh!

Ah! Cobrar sí que cobrem. Alguna ostia, en perdó, sí que la rebem.

BONES FESTES...

TV Philips

Video Philips

Videojuegos Philips

ADQUIERALO EN
MONTSIA RADIO

Ulldecona

PHILIPS

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Els ulls de Mª Josep ja ho diuen tot, que és morena, que té 17 anys molt ben complerts, i que representa a la Societat de Caçadors.

Però Mª Josep, per què?

● Perquè el meu pare és caçador. No és que m'agrada massa això de la cacera saps. A més, solament he disparat en balinera, no he tocat mai una escopeta de les grosses. Sincerament em fa una mica de respecte. No m'agrada.

— Ara, en aquests moments, en què ocupes el teu temps?

● Treballo al camp. I m'agrada molt. M'agrada sobretot perquè és una cosa molt natural i... m'agrada molt. Molt més que està tancada dins d'una fàbrica. Això sí que no m'agrada.

— I el futur, com el veus?

● Com sí, com sa. Segons de quines coses es tracte sóc optimista, en altres no ho sóc tant.

— Quin és el teu ídol?

● No en tinc cap. M'agrada xafar de peus a terra. No anar pels núvols ni cercar coses impossibles. No sóc massa idealista.

— On t'ho passes millor, a la discoteca o a una revetlla?

● A una revetlla. La discoteca no m'agrada. Prefereixo anar a un bar a prendre un refresc abans d'anar a la discoteca.

— I la foscor, t'agrada?

● Com a tothom, suposo, no?

— Sí, sí. El teu futur, també el veus fosc?

● Crec que no. No m'ho he plantejat massa. De moment jo sóc prou feliç. Estic bé, m'agrada la feina que faig. No puc demanar molt més, no creus?

— I de cara a les festes com estàs?

● A punt. Amb moltes ganes de començar, de veure acabada la carrossa, amb molta il·lusió, perquè això solament et passa un cop a la vida i s'ha d'aprofitar, i sobretot esperant en candeleta la nit del pregó. Una nit que ben segur difícilment oblidaré mai. Quina emoció, no?

— Què fa ser pubilla?

● Fa una mena de pesigolles no sé ben bé on, com si unes formigues et correguessen pel cos. Sens dubte, una sensació molt agradable. És una cosa interessantíssima. I una bona excusa per a no perdre't cap acte dels que es fan a les festes. Les festes estan per a viure-les, i això és el que penso fer.

D'acord, doncs endavant amb la festa major. Un bon trofeu el de la Societat de Caçadors, el millor que han pogut aconseguir en la temporada.

Mª Josep Navarro i Gavaldà
SOCIETAT DE CAÇADORS

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Anna Mª Viscarro i Poy
PENYA CICLISTA MONTSIÀ

El dia 1 d'octubre, la nostra pubilla complirà 19 anys. Anna, així es diu ella, representa a la Penya Ciclista. Per què?

● Sóc des de fa temps molt aficionada a les bicicletes, saps? A més, m'agrada molt anar a les corregudes. Vaig a totes i no me'n perdo cap.

– *I t'hi passes moltes hores, damunt la bicicleta?*

● Pràcticament l'agafo cada dia. Ja t'he dit que és un deport que m'agrada molt. És molt interessant i sa, sobretot això, molt sa.

– *Què faràs a festes?*

● Anar a veure les actuacions de Gabinet Galigari i Loquillo. Sobretot, són unes actuacions que m'agraden molt, i fan una música molt actual i molt interessant. Podria dir que em va la marxa de Gabinet i de Loquillo.

– *I no ets romàntica?*

● Sí. També ho sóc. M'agrada molt, per exemple, Joan Salvat Papasseit. Per exemple la poesia "Quina grua, el meu estel". Tinc les seves poesies completes. I me les he llegides quasibé totes.

– *Entre un noi alt, guapo, moreno i d'ulls negres i... una bicicleta, què triaries?*

● Al moreno. Al... xic moreno, clar.

– *I entre un amic i altre, què fas ara?*

● He acabat COU. Tinc intencions de continuar però no sé ben bé que és el que faré. Segurament no seguiré una carrera però alguna cosa faré.

– *Treballar no o sí?*

● Sí. Treballar sí però més avant. Jo sóc molt treballadora.

– *I estudiant?*

● També. M'agrada molt estudiar. Enguany, les notes de COU m'han anat molt bé.

– *Tens alguna il·lusió fixada de cara al futur?*

● Sí. Arribar a situar-me en la vida. Arribar a ser algú, professionalment.

– *Totes les noies a la teva edat diuen que són molt felices. Tú també ho ets?*

● Sí. Per què no ho he de ser? I a més molt contenta de que els amics de la penya ciclista Montsià hagin pensat en mi per a representar-los a les festes.

– *I als de la Penya, què els diem?*

● Els desitjo de tot cor molta sort en les corregudes i també que tiren endavant com fins ara ho han fet. Tenim molt bona pedrera de ciclistes i l'hem d'aprofitar.

Ja està tot dit. O no?

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Tere Colomé i Roig
CLUB BILLAR

Tere, quan jo tenia 8 ó 9 anys, va ser el meu primer gran amor. Vaig arribar a fer-li fins i tot un petonet als llavis. Clar, me la va aguantar un amic. Ara, com jo mateix, Tere té 19 anys. El que no sé ben bé és què fa Tere representant al Club de Billar Ulldecona.

● Em van venir a buscar a casa, em van proposar representar a l'entitat a les festes com a pubilla i vaig dir que sí. I ja veus.

– *Què saps tú de Billar?*

● Home. No he jugat mai. Ara, com a esport m'agrada prou i he vist algun partit amb el nostre gran campió, Pere Arnau. És prou per començar no t'ho sembla?

– *Deixant de banda el pregó, que ja sé que esperes molt il·lusionada, què t'agrada més de les festes, Tere?*

● Les carrosses. I ja començo a plorar pensant amb el dia de la paella a l'ermita. Em posa molt trista pensar que ja haurà passat tot.

– *Seran aquests dies de festes, unes jornades de molta activitat, no?*

● Per a mí, sí. Jo penso participar molt i passar-m'ho molt bé. M'agrada molt la festa i enguany, per això de que sóc pubilla, potser podré gaudir més de tot. Des de la primera fila. Si no ets pubilla vas on vols i a l'hora que vols. Quan ets pubilla tens unes obligacions. I pot ser que aquestes obligacions facen que participi més que d'altra forma.

– *Parlant d'obligacions. Les pubilles feu una mena de reunions per parlar de les coses de festes a l'Ajuntament, és així?*

● Sí. Ens apleguem totes a l'Ajuntament i allí ens expliquen les nostres obligacions com a pubilles de cara a l'Ajuntament. Ens expliquen també com funciona la construcció de la carrossa; en fi tots els detalls de la nostra vida com pubilles des de la nostra elecció fins l'últim dia de les festes.

– *I entre vosaltres, us porteu bé?*

● Molt. Com que ja ens coneixíem d'abans; ens ho procurem passar el més divertit possible.

El cabell de Tere és castany, com els seus ulls. Al fons de tot, una mirada picardiosa.

– *I amb aquests ullets i aquesta mirada, què és de la teva vida?*

● Treballo al camp. No m'agrada però, com que no hi ha res més? Què hi farem? El camp és molt pesat, més que la fàbrica, em sembla. No ho he provat mai però crec que m'agradaria més. Al camp, a l'hivern pateixes molt fred i a l'estiu molta calor. A una fàbrica fas les teves 8 hores i ja està.

– *Tota una proletària. Una proletària a qui agrada molt la discoteca. Si hi ha revetlla millor, però tampoc massa. Tere serà una bona pubilla, i d'això podem estar-ne ben segurs, per tant bones festes i a xalar, que la vida és molt curta. Oi!?*

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Anna Forcadell i Geira
CENTRE CULTURAL I RECREATIU

Ara us presento, senyors, a una actriu ja consumada; l'Anna Forcadell. Anna. Per trobar-la vam haver de fer mil invents i punts telefònics, ja que ella, a l'estiu, treballa de sol a sol a Penyíscola, i des d'allí, per telèfon, li hem parlat.

— Anna?

● Hola Joan, com va això?

— Molt bé. Et volia parlar una mica del teu paper com a pubilla a les festes. Sé que representes al CCR, és a dir, al Centre Cultural i Recreatiu. Tinc entès que tens 17 anys. Però voldria que expliquéssim al lector quina relació tens tu amb el Centre.

● Molta. Sóc sòcia des de fa molt temps i participo molt activament en la secció de teatre. He actuat a "Patufet", on tu també sorties, "La rateta es vol casar", "L'Auca del Senyor Esteve", "La fortuna de Sílvia", "El cafè de la Marina"...

— Una jove molt treballadora, sense dubte. Però què fas a Penyíscola?

● Esperar amb moltes ganes que comencen les festes per a poder pujar aquí dalt i passar-m'ho molt bé. Tinc tantes ganes de pujar a festes i passar-m'ho tan bé que espero tots els actes i tot amb molta il·lusió. Aquestes festes penso rebentar-ho tot. No gitar-me cap nit.

— De què vas tu per la vida?

● Vaig de jo. Ni de moderna ni antiga, ni de xula ni de tonta, vaig d'Anna. M'agrada molt ser jo mateixa.

— Què no t'agrada de les festes?

● A mí m'avorreixen molt els bous.

— I suposo que estudies?

● Sí. He acabat tercer de BUP i ara començaré COU. Després de COU m'agradaria molt estudiar filologia catalana. M'agradaria molt estudiar això perquè és el nostre idioma i és molt bonic saber-lo i comprendre-ho. Però no perquè sigui catalanista. No sóc catalanista d'aquells que passen pel costat d'un castellà o d'un manyo o un andalús i li peguen aquelles mirades... No sóc gens racista. Crec que aquestes persones són de ment molt tancada.

— Aquesta noia tan clara té el cabell castany, clarret, i els ulls castanys, molt interessants, molt expressius. Molt plantejadors? Penses en el demà?

● Clar que sí. Una persona que no mira una mica de cara al futur és una persona que no pensa ni es planteja la seva vida com a tal. Avui s'han de tenir les idees molt clares. No es pot anar per la vida gratant-se la panxa i pensant... "Ja vindran".

— Una xerrada telefònica molt interessant. No us ho sembla? No queda res més a dir que BONES FESTES, ANNA. A PASSAR—HO BÉ.

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Mercè Esteller i Ortí
BANDA DE MÚSICA

— Amb 16 anys i tocant el clarinet. I m'han dit que força bé?

● Mira, amb voluntat i ganes es pot arribar a fer quasi tot. Jo no sé si t'ocó bé però m'agrada molt i hi fico molt d'interès. Tampoc és massa difícil un cop li has agafat el fil a la cosa.

— A més estudies.

● Sí. He acabat BUP i ara a l'octubre començaré COU. Després m'agradaria estudiar, però encara no tinc massa clar el que faré.

— M'estava preguntant com t'ho faràs a les festes per a portar la banda, tocar a la Banda...

● No. Enguany a les festes no tocaré. Crec que em podré escapar. L'any passat la pubilla tampoc no va tocar a les festes.

— I vols dir que la qualitat de la banda no disminuirà amb la teva absència?

● De moment et diré que la Banda de Música, la nostra banda, toca molt bé, a mí m'agrada molt.

— Ja en som dos.

Et costa molt seguir els ritmes de l'estudi i la Banda alhora?

● Això depèn de l'esforç que un mateix hi dedica. Pel que fa als estudis m'agrada molt estudiar, i en quant a la banda, assatgem, toquem molt, sobretot últimament. Vull dir que si t'agrada el que fas no hi ha problema.

— El cabell de la nostra clarinetista oficial és castany i els seus ulls marrons. Uns ulls que delaten una persona força emprenedora i amb moltes possibilitats d'èxit, diu el nostre astròleg. Jo mateix, per a servirlos. No cal ni preguntar-te quin és l'acte que esperes amb més il·lusió perquè em diràs que la nit del pregó de les festes...

● Sí. M'agrada molt perquè és una nit de gala, una nit molt seriosa. A mí és la nit que m'agrada més.

Serà per allò de què a la Banda han d'anar sempre tots en renglera i ben ordenats, i el vici s'encomana, clar...

— Discoteca o bé revetlla popular?

● Discoteca. Si una nit hi ha una revetlla fariem un esforç.

— I com et creus que et sentiràs amb la banda passejant pel carrer o a la disco?

● Molt orgullosa de que hagin pensat amb mí. Intentaré representar el millor que podré la meva entitat...

— Mercè és terriblement romàntica. Li agrada molt allò de l'altra Mercè, la Rodoreda, que comença...

— "La Julieta va venir expressament a la pastisseria..." Ara que, fent ara de futuròleg, Mercè, em sembla que aquestes festes no et lliuraràs de la banda. Què ens apostem? Bones festes.

— Tocat, tocat i enfonsat. Perquè tocar, el que és tocar, la nostra pubilla toca. Què toques Mercè?

● Tocar jo? Sí home, el clarinet.

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Tere Muñoz i Rubio

PENYA BARCELONISTA D'ULLDECONA

Tere fa cara de barcelonista. No sé ben bé per què però la fa. Ara té 16 anys i, m'explicava el seu pare, el primer que va aprendre a dir va ser això, precisament, pare i mare, però després ja va començar a dir... - "Barça, Barça". Per tot això i per moltes coses més; Tere és enguany la pubilla de la penya barcelonista d'Ulldecona.

Quan li preguntes a Tere, perquè representes a la Penya? ella respon...

● Perquè sóc del Barça. I a més a més sóc sòcia de la penya barcelonista d'Ulldecona. Que no em parlen del Madrid, eh!

- T'agrada el futbol, suposo?

● Sí. Molt. Sobretot quan juga el Barça. És molt emocionant.

- Quina cosa de totes les festes esperes amb més ganes, a més del Pregó?

● La nit del Gabinet Caligari i Loquillo. M'agraden moltíssim. M'agrada més la discoteca, també; més que el ball popular.

- Això tú, però i el jovent del poble en general, com està?

● Ara està una mica morta, però espero que a les festes tothom s'animarà molt i ens ho passarem tots plegats molt divertit.

- Tere, què fas quan no veus els partits del Barça?

● Estudio. He acabat segon de BUP i ara començaré tercer. No m'han anat massa bé les coses, les notes, vull dir, però m'agrada molt estudiar i m'ho passo molt bé. Per això estic molt contenta de que per fi puguem tenir el nostre propi Institut. Està molt bé. Ja era l'hora. Com ho era de que el Barça guanyés la lliga.

- Què la tornarà a guanyar, o no?

● Sí. Clar que sí.

- A més d'estudiar, què fas; quin és el teu hobbie?

● Nedar. M'agrada molt nedar. A l'estiu, sobretot, però a l'hivern si pugués també...

- A Tere, que és una morenassa d'aquí t'espero, li salten els ulls com si d'una fada es tractés. Parlem ara de poesia i de romanticisme.

● Ah! Jo d'això en sóc molt, de romàntica vull dir. M'agrada molt la poesia, Antonio Machado. En fi, ja veus.

- Diques alguna cosa per als del Barça que llegiran aquesta entrevista.

● Que tranquils, que el Barça va endavant, que tornarem a guanyar moltes més copes i premis més. Que som els millors. I que visca el Barça.

- Sí, perquè amb el permís d'En Machado...

● "Tot passa i tot queda, però el nostre és passar, i anar guanyant-nos la lliga, la copa que ens duu de cap, i la Recopa d'Europa, que una més no ens farà mal".

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Mª Carme Casanova i Subirats

GERMANDAT VERGE DE LORETO

Reus. Clar, aquest és un molt bon motiu perquè representés ella i no una altra a aquesta entitat. Ja sabeu que la Germandat del Montsià "Verge de Loreto" està formada per la gent d'Ulldecona que ha realitzat el seu servei militar a l'exèrcit de l'aire. Però ara parlem de noies maques. Parlem de tú, Mª Carme. Dóna molta feina la feina de pubilla?

● Sí que en dóna. La carrossa dóna molta feina.

- I també treballes en altres coses. Ets secretària d'oficina..

● Sí. Gràcies a una veïna que em va avisar de la possibilitat, ho vaig aprofitar i ara ja treballo.

- Mª Carme, què li falta a Ulldecona per a ser una mica millor?

● Animació. Molta animació. El què passa una mica és que moltes vegades marxem del poble per a divertir-nos i no pensem que si no marxés ningú, aquí tots plegats ens ho passaríem molt bé. Crearíem molt d'ambient.

- Què esperes de les festes?

● Passar-ho molt bé. Sobretot això. Passar-ho bé.

- T'agraden els bous?

● No massa. Ho trobo molt avorrit. En veus un o dos i t'ho passes una mica entretingut, però totes les tardes als bous no me les passaria.

- I les tardes de festes què faràs?

● Per exemple anar al cinema. S'hi està molt bé. A més, fan una programació molt bona aquestes festes. Per exemple, hi ha una pel·lícula que es diu La Vaquilla on es parla d'Ulldecona. El cinema és una bona solució. A més, també va bé passejar una mica, llegir algun llibre interessant, escoltar la ràdio també m'agrada molt. Hi ha moltes sortides a les festes si fan alguna cosa que no t'agrada.

- Què vols ser a la teva vida?

● No ho sé. Estic molt bé com estic. No m'ho he plantejat massa. Visc més en el present. Demà ja arribarà.

- M'han dit que ets una mica romàntica?

● Sí. Ho sóc una mica.

- I que t'agrada més?: Una pel·lícula del far west o una d'amor?

● Una pel·lícula d'amor. Les de cowboys sempre són iguals, sempre passa el mateix. Les d'amor són més entretingudes.

No m'estranya això que em dius, amb aquest cabell tan fosc i aquests ulls castanys tan castanys que semblen de pel·lícula.

- A tu se't veu molt per la discoteca?

● Més per la discoteca que, per exemple pel ball, però si una nit fan revetlla també m'hi agrada anar.

Sense dubte, xaladora ho és un bon tros.

Mª Carme, bones festes. Bones festes...

Ella, la Mª Carme, té ara 17 anys. És una noia jove del poble que treballa. Pocs en poden presumir. A més d'això Mª Carme té un germà que, en aquests moments realitza el servei militar a la Base Aèria de

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Magnòlia Sans i Lleixà
CLUB SANT LLUC

Magnòlia és morena, molt morena. Té els ulls castanys i la veu dolça i enrogallada al temps. Una veu seductora i inquietant.

– Ara què fas?

● Estic treballant a un taller de confecció. M'ho passo prou bé i m'agrada la feina que faig.

– I la marxa, et va?

● (Respon més decidida que mai) Sí!!! Molt!!! Em va la marxa de la Discoteca. La música disco, i tot això. Per això és que tinc moltes ganes de que arribe la nit de Rock a Festes. També sóc molt rockera jo.

– I si substituïm a Loquillo per Dyango i Bertín?

● També m'agradaria molt. Millor. Sóc molt romàntica jo.

– Estàs enamorada...

● Sí, je je!!

– I això et fa canviar molt?

● No. Vull dir, les coses les veus iguals. Sóc potser més feliç. Em sento més divertida i alegre.

– Què esperes tú del futur?

● Crec que lo que arribe serà ben rebut.

– M'han dit que ets molt torera?

● Home, tant com això? Els bous m'agraden molt, molt, però des de dalt.

– No hem parlat encara de la teva entitat...

● Sí. Represento al Club Sant Lluc. De molt menuda ja m'hi van apuntar; quan es va començar amb les activitats de l'entitat. I ara la nena s'ha fet gran, i m'han elegit a mí.

– Tenies ganes de ser-ho, pubilla?

● Sí. Moltes. Entre altres coses per les amigues, que em deien coses, alguna ja ha estat dama... per això estic tan contenta de ser pubilla.

– No cal preguntar-vos com us porteu les pubilles...

● Ah, molt bé. Ja ho veus. Cada nit a la carrossa, xarrem, fem una mica de festa... I sobretot preparant-nos ja per a les festes. Està ja tot a punt.

– I a la gent del Club Sant Lluc?

● Res. Lo habitual, però molt especialment. Que s'ho passen molt bé i que treballen molt; la feina que està fent l'entitat és molt important i no s'ha de deixar parada. Bones Festes...

Srta. Rosa Mª Radua i Balagué
Reina de la Festa Major d'Ulldecona 1985

La nostra Reina 1985:

Rosa Ràdua Balagué

per Manolita Nadal

L'altra nit el Poliesportiu era ple de gom a gom. La gent es movia nerviosa, accelerada per un no sé què inevitable. Les paperetes a les mans, la música que no deixava de sonar. Dalt de l'escenari un munt de noies plenes de joventut: **LES NOSTRES PUBILLES.**

Al cap d'una estona va començar la calma, la tranquil·litat. Una de les noies havia estat escollida Reina de les Festes Majors del 85: Rosa Ràdua Balagué. Felicitacions enlaire, somriures... alegria.

Rosa, amb el seu rostre joiós ens feia pressentir que la Festa Major s'apropava, que ja la teníem damunt.

— Estàs molt contenta de la teva elecció?

● Sí molt, —se li nota en l'expressió—.

I és que Rosa encomana la seva felicitat, la seva joventut. Va complir 18 anys el dia 5 de juny. El seu signe del zodíac és gèminis, encara que ella no hi creu molt en això de l'horòscop.

— A quina Entitat pertanyes?

● Al Club Joventut.

— I com és que et van triar a tú?

● Mira, va ser d'una manera molt ràpida i senzilla. Va venir un membre de la Junta, m'ho va proposar i vaig acceptar. I a partir de llavors vaig ser la pubilla del Club Joventut.

— T'agrada molt la teva Entitat?

● Sí molt, sí —insisteix— penso que és una de les Entitats del poble que més es relaciona amb la joventut. És a dir, les activitats que es porten a terme són destinades especialment a la gent jove; handbol, concursos, tennis, patinatge, natació...

— I dintre de totes aquestes activitats que desenvolupa la teva Entitat, quina és la teva tasca concretament?

● Així de tasca concreta no en tinc cap, però participo en la majoria d'activitats que es realitzen.

— Quin esport t'agrada més?

● El tennis —i rient m'explica que molt molt no sap jugar, però que li encanta. Mentre parla meneja les mans. No para. I recordo quan Rosa era una xiqueta petita, tota rosseta i anava a l'escola. Ara s'ha convertit en una jove esvelta i bonica, els cabells llisos-castanys-clars que es confonen amb el color dels seus ulls.

— Quina estatura tens, Rosa?

● Ai! Fa temps que no ho he mirat, però l'última vegada feia 1,67. No ho sé cert.

— Jo et veig molt alta, a veure planta't, (S'aixeca). Jo et veig molt alta eh?

● Doncs posa 1,68! (i riem les dos).

— I canviem una mica de tema. Normalment què fas, a què et dediques?

● Ara de moment no faig res, o sigui en aquests moments estic pensant i decidint el que faré el pròxim any. En concret, encara no et puc dir res. Quant als estudis (Rosa aquest any ha acabat C.O.U.) segurament no continuaré.

— Què prefereixes ciències o lletres?

● Lletres!

— I quan penses en el futur, quina ocupació t'agradaria tenir?

● Bé, una cosa que jo voldria fer (ho estic mirant ara) és els cursos d'estètica. O sigui, m'agradaria dedicar-me a això.

— I a part del estudis, de la feina, quan tens temps lliure, què fas?

● Sobretot lleigeixo molt. És la cosa que més m'agrada. Ara n'estic llegint un de Pedrolo: "Si són roses floriran". Tot i així la poesia m'encanta.

D'entrada Rosa, sembla una noia més bé seriosa. Però un cop la coneixes, un se n'adona que desborda alegria i simpatia.

— Com definiries el teu caràcter?

● Sóc bastant seriosa (dubta). Sóc una mica tancada (torna a dubtar). Ai! No sé com definir-me perquè sóc molt ra-

ra. Bé, tot depèn si la gent em coneix o no. Amb la gent que conec sóc bastant oberta.

— Una cosa que t'agrada molt de tu.

● No ho sé. Com em veig tan malament...

— Dona!

● No, de veritat, jo em veig molt els defectes. A veure, potser, una cosa que m'agrada és que sóc molt senzilla.

— Algun defecte.

● Uf! En tinc molts. Què sóc molt tossuda.

— Abans parlàvem que estaves molt contenta de ser la Reina d'aquest any. Et sentes molt important per aquest motiu?

● No, no. La Reina és una pubilla més. Potser passa que has de participar una mica més a les activitats. Però pràcticament és el mateix.

La nostra Reina 1985: Rosa Mª Ràdua Balagué

per Manolita Nadal

— I per què creus que la gent et va escollir a tu?

• No sé, de vegades hi fa molt els amics...

— I sincerament, t'ho esperaves ser la Reina?

• Et contesto sincerament. Molta gent em va dir que a lo millor sortiria jo. Però la veritat, jo no ho tenia gens clar perquè penso que hi ha una gran relació amb l'Entitat que representes. El Club Joventut es caracteritza per tenir uns socis molt petits, és a dir, sobretot els xiquets. Llavors jo no creia que pugués traure molts de vots. O sigui, jo vaig anar allà conscient que no sortiria. Per aquest motiu em vaig fer molt contenta.

— I per què et van escollir? Perquè eres la més bonica?

• No, jo penso que aquell dia ens vèiem totes igual. No hi havia ningú que destaqués molt sobre les altres.

— La gent i les altres pubilles com van respondre a la teua elecció?

• Molt bé, tots em van felicitar.

— Suposo que ja heu començat la carrossa?

• Sí, sí, ja fa uns dies. Treballem totes les nits.

— Serà molt bonica?

• Sí, molt.

— De què es tracta?

• Sí, serà molt bonica (però no em diu de què es tracta, i fa com si no ho hagués sentit), i molt gran.

— Ara parlem de les Festes, del paper de les pubilles...

• Jo trobo que les Pubilles animen molt la Festa. El seu paper més que res, és de representar al poble i participar intensament en totes les activitats.

— Què canviaries de les Festes?

• No res. Els bous no m'agraden molt, però penso que fan falta, que animen molt el poble.

— Què prefereixes doncs?

• Els balls, el xim-xim. Aquest any potser tinc més il·lusió per la nit del Pregó.

— Ballaràs la jota?

• Sí enguany serà la primera vegada, però sempre m'ha agradat molt. Prompte començaré a assajar-me.

— I ara, demana ràpid un desig.

• Ai! No ho sé.

— Ràpid, va.

• Que demà comencin les Festes.

— Què bé! I ara demana una cosa per a Ulldecona.

• Moltes activitats per a la joventut.

— I culturalment com trobes que està el nostre poble.

• Trobo que últimament la gent jove està una mica apagada, els falta una mica d'empena.

— I ara ja, per finalitzar, voldries dir alguna cosa per a la gent del poble de cara a la Festa Major?

• Que s'animen i que participen en totes les activitats perquè és la cosa principal. I sobretot molt BONES FESTES A TOTS.

Rosa Ràdua, 18 anys que encomanen ganes de viure i de gaudir de la Propera Festa Major. Plena d'inquietuds i ganes de participar en totes les coses del seu poble. Per tot això i per moltes coses més, Rosa, estem molt contents que siguis la NOSTRA REINA.

Manolita Nadal

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Ma Cinta Pasalamar i Segura
FUTBOL I VETERANS

La vaig conèixer de petita, perquè el seu germà gran i jo anàvem junts a col·legi i moltes vegades havia anat a casa seva a cercar-los per anar-hi junts. Encara recordo aquella careta que feia de nena espavilada quan era petita. Quin canvi, nois!!

Ara tinc davant meu a tota una dona. Amb 17 anys i amb tota la potència suficient com per representar a dues entitats. No a una de sola sinó a dues.

● Sí. Resulta que el Club de Futbol i l'Associació de Veterans es van ajuntar per elegir una pubilla per als dos i em van triar a mi. Sembla que no en trobaven cap i m'ho van venir a preguntar. Jo, clar, de seguida els vaig dir que sí.

— *Aquí sí que tenim uns ulls... quins ulls!!*. Negres, molt negres. Quan un la mira sembla que s'enfonsa en un pou molt fons, molt fons. Un realment es queda prendat d'aquests ulls i de la morenor dels seus cabells. Bé. Tornant al tema. Estudis o treballes?

● Estic treballant a casa. Al meu magatzem de fruita. Des de que vaig acabar els estudis d'EGB.

— *I parlant de tot, a tu t'agrada el futbol?*

● Sí, no em desagrada.

— *I les bous?*

● Tampoc no em desagraden. Els trobo molt entretinguts i divertits.

— *Què esperes tu, Marisn, de les festes, sent com ets pubilla?*

● Espero passar-m'ho molt bé. Potser sent pubilla podré gaudir millor, de més prop, tots els actes; i així viure més, amb més intensitat les nostres festes majors.

— *Estic intrigat per una cosa, què penses ser quan siguis gran?*

● M'agradaria ser modista. Això per a mi és una meta que m'he marcat i a la qual voldria arribar. Ara, de moment, els meus vestits ja me'ls faig jo. M'agrada molt cosir. El vestit de pubilla, per exemple, no me'l faré jo perquè no tinc temps, però jo mateixa m'he fet el disseny.

— *Com veus el present del jovent d'Ulldecona?*

● Home, hi ha coses; la gent jove ens ho passem prou bé, però ens ho podriem passar millor, prou millor, a l'estiu, per exemple, la gent marxa fora del poble i aquí no hi queda pràcticament res. El poble es queda com mort.

I aquesta falta d'ambient és una mica culpa dels joves, encara que també té la culpa el fet de que a Ulldecona no tinguem massa llocs per a l'esbarjo.

— *Si no ho dic, rebento. Ma Cinta és la primera pubilla en tota la història de les nostres festes que viu al carrer Vicent Aubà. I l'estrena ja als pocs dies d'inaugurar-lo per a donar la seva direcció, encara que, de moment sense número. Enhorabona per això també, preciosa, i molt bones festes. Ah! Gràcies pel présec!*

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Alicia Pastor i Rebullida
CENTRE EXCURSIONISTA

Ara té vint-i-un anys i ha arribat com a immigrada. Ara, que s'ha introduït al nostre poble ràpida i perfectament. Aquí la tenim.

● Yo, verás, soy socia del Centro Excursionista y me dijeron si quería ser pubilla y... todo eso. No es que ahora vaya mucho de excursión, pero antes solía ir bastante. Ahora, la verdad, no tengo tiempo para ir de excursión. Me encanta ir de excursión y recuerdo que nos lo pasábamos fenomenalmente. He dado la vuelta con el centro a toda Ulldecona, desde el Montsià a la Ermita...

— *Oye, Alicia, y qué es lo que esperas con más ilusión de las fiestas?*

● La noche de Gabinete Caligari.

Le va la marcha, li va la marxa a la nostra amiga.

Siempre estuve preguntándome de dónde has salido tú?

● Yo he salido de Calanda, provincia de Teruel. Hace doce años que estoy en Ulldecona. Y me lo paso muy bien, soy muy feliz aquí.

— *Se me ocurre una cosa. Sin toros hay fiestas?*

● Noi, como va a haber fiestas sin toros? No. Toros hay que hacer todos los días.

— *Y como te va la marcha...?*

● Pues los domingos me gusta ir a la discoteca. Los días de fiesta prefiero ir a verbenas y cosas así.

— *Para colmo serás muy romántica, verdad?*

● Mucho. Soy muy romántica y me encanta la poesía. Por ejemplo me encanta Antonio Machado.

— *Tus ojos son castaños y tu pelo parece moreno pero a mechás...*

● Bueno. Yo soy morena, lo que sucede es que como trabajo en el campo... solamente trabajo en verano pero ya ves, se me nota.

— *¿Y te gusta?*

● No. Pero no hay otra faena. Que le vamos ha hacer?

— *¿Y qué hace una chica como tú en un lugar como este? (la porta de la seva casa).*

● Hablar contigo.

— *Pues háblame de algo que no te guste de las fiestas...*

● Tener que madrugar este año. Ah! díles a los del centro excursionista que no me hagan madrugar mucho, que se lo pasen bien y que ya nos veremos.

De acuerdo Alicia, y ya que te gusta Machado, ahí va eso...

"Un corazón solitario, no es un corazón" Antonio Machado.

Amb Alicia em passa una cosa molt divertida. Vam anar junts al col·legi fins que a mi em va créixer la barba i a ella... també.

(NOTA: Agraïm la col·laboració de l'insigne poeta castellà en aquesta entrevista).

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Fa 16 anys naixia i començava, per tant, la seva vida, aquesta noieta del nostre poble, Begoña. Aquell moment de la seva naixença va ser de molta alegria per als seus pares, com ara ho és per a nosaltres que si-gue una de les pubilles de les nostres festes majors.

El primer que voldria saber, Begoña, és per què ho ets?

● **Bé.** Resulta que el meu avi és membre de la junta de l'Esplai, i em va venir a oferir la possibilitat que jo fos la Pubilla de l'entitat. Com pots suposar vaig dir-li de seguida que sí perquè em feia molta il.lusió poder representar a l'Esplai i a més és una cosa que només passa un cop a la vida.

— De cara a les festes que estan a punt de començar, què és allò que esperes amb més ganes?

● **La nit del pregó.** És la més bonica i en la qual totes ens sentim més pubilles. És una nit quasibé de somni, meravellosa.

I també per supost, em fa molta il.lusió, la IV Diada del Jubilat, organitzada per l'Ajuntament, amb la col.laboració de l'Associació de Jubilats i l'Esplai, ja que serà la Diada de les persones de la Tercera Edat.

— Tu, no ets precisament molt vella, encara que sigues bella i guapa. Però com que representes a l'esplai voldria demanar-te què en penses tu de la vellesa?

● És un moment de la vida que els joves no sabem entendre massa. Però tot i essent així, penso que la Tercera Edat, avui és viu molt diferent d'abans, els majors tenen els seus llocs de reunió, les seves activitats, i les seves excursions, crec que gaudeixen molt més que abans, i això fa que cada vegada més, hagi més enteniment i comprensió entre joves i grans, ja que en definitiva ells també poden desenvolupar les seves il.lusions i reunir-se amb la seva gent. El fet de tenir la seva Pubilla de festes; ja demostra que tot i tenint formes de pensar diferents tots entenem la vida d'igual forma; però cadascú, des de la seva edat.

— Què vols fer a la teva vida?

● **De moment estic estudiant.** Faré, segon curs de batxillerat. Les coses m'han anat prou bé i, per ara no miro molt més enllà.

— Clar. Quan una noia és jove i bonica només pensa en viure. I això és important.

● **Ah! I ja tenia ganes de que allò de... "me'n vaig a l'Institut", fos una realitat.**

— Els vols dir alguna cosa als teus amics els vells?

● **De moment que passen molt bones festes,** després que tinguem una mica de paciència amb els joves, que ells també ho han estat; i que intentem comprendre'ns una mica.

— Estàs molt nerviosa durant l'entrevista?

● **Una mica. I no sé ben bé per què.**

Castanya d'ulls i cabells. Begoña, bones festes i... a passar-ho bé.

Begoña Delgado i Escura

ESPLAI

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Juani Villalba i Villalba
BARRI CASTELL

A l'edat de 20 anys, Joana representa com a PUBILLA que és al seu barri, El Castell. Tot i que ella recalca que va néixer a Vinaròs, després del part la seva mare va tornar a casa seva, al barri.

– T'ho passes bé al teu barri?

• Home, sí. A les festes m'ho passo molt divertit i molt bé. Després, durant l'any, hi ha una mica d'avorrició, però que hem de fer? És un barri petit. Per sort, a dues passes tenim Sant Rafel i més gent i més diversió. I sempre que podem baixem a Ulldecona.

– Tot i així, m'han dit les teves companyes pubilles que hi ha una cosa que et té molt preocupada...

• Sí. La nit del pregó. Tinc molta por de fer alguna cosa malament, de caure al mig del carrer. Pateixo a veure si faig comèdia sense tenir-ne ganes.

– Segur que no. Què ho faràs molt bé. Però parlant d'altres coses, en ser la més petita de totes, t'ho passes una mica malament, et sent incòmoda?

• Sóc la més menuda en estatura, en edat no. Jo m'hi sento molt bé i sóc molt feliç. Estic contenta tal i com sóc. No tinc complexos.

Ja ho dien les àvies, que en l'angerra petita hi ha la millor confitura.

– Estudies o treballes?

• Treballo, a MUESA, com a classificadora d'ous.

– Ara bé el bo. Té ulls de felina perillosa. Al matí són d'un color i a la nit d'un altre; de vegades verds i de vegades marrons.

– I el cabell?

• El meu cabell és castany clar, quasibé ros.

– I una noia rossa com tu i amb aquesta simpatia que et desborda, què espera de la vida?

• No ho sé. Espero de la vida moltes coses. Arribar a molt gran. Passar-m'ho molt bé. Formar una llar, si és que arriba la possibilitat... ser feliç. Una persona pot ser feliç dins el seu entorn, rodejada d'allò que habitualment l'envolta. Si et trobes amb una persona que no vas bé, tu per aquí i jo per allà i ja està.

– Tens algun ídol en la teva vida, alguna persona que admires o alguna cosa semblant?

• A mí m'agrada molt Bertín Osborne. No per lo guapo, sinó perquè és molt alt; les lletres de les seves cançons també m'agraden molt. En fi, que el trobo força interessant.

– I per acabar, Joana, què li diries a la gent del teu barri de cara a les festes i després d'haver passat les que han passat?

• Primer els diria que les festes del barri han estat molt bé, que ens ho hem passat tots molt bé. I de cara a les que venen, que baixen a Ulldecona, que entre tots ens divertirem molt. Que la festa és molt bona per a la salut.

Bones festes als amics del Castell... I clar, també a Joana.

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Cecília Rodríguez i Campos
ELS VALENTINS

La masovera d'enguany és una noia força simpàtica i divertida. Té ara 16 anys i tothom l'anomena Sesi, excepte en els papers oficials. Allí és Cecília.

No cal dir que Sesi representa als Valentins perquè hi viu. És una valentinera de pro. Jove, guapa, graciosa, amable, i moltes coses més. Fa honor a la fama de la gent de Valentins.

• Valentins és lo meu poble. I d'això n'estic molt contenta. Quan em van venir a preguntar si volia ser pubilla no estava massa decidida, perquè ningú ho volia ser; després em vaig animar i ja veus, aquí estic. Sempre és bonic representar al teu poble.

– Com han anat els estudis?

• Molt bé. He fet enguany segon de BUP i ara a l'Octubre començaré el tercer.

– Amb el 16 anys que té, cabell moreno i ulls marrons, Sesi va a per totes. Li agrada la companyia, divertir-se i passar-ho bé. Però també li agrada estudiar, cosa no incompatible amb lo altre.

• En acabar el COU voldria estudiar. No m'agrada el camp. No ho tinc massa clar encara que vull fer però no em vull passar la vida al camp.

– No obstant, jo t'he vist al camp treballant?

• Sí. Home, quin remei. Ara no cregues. Estic molt assabentada de tot el que passa als Valentins. Ara precisament, estem fent una revista. La prepara el jovent del poble. És una mena de noticiari dels Valentins que sortirà als mesos d'estiu perquè és quan tenim més possibilitats de fer-ho.

– Quin és el teu ídol?

• Joan Manuel Serrat. I la cançó "Mediterràneo".

– Parlem de festes? Som-hi. Per què no hem dius què penses fer tu a les festes d'Ulldecona?

• De tot. Participar en totes les activitats, perquè totes són importants.

– I a Valentins, com va anar la cosa?

• Molt bé, com sempre.

– Com estàs d'amors?

• Malament. De moment no em "llama" massa trobar o no parella. Jo crec que això no és tan important com diuen. Sembla que totes les xiques esperen casar-se i tenir un home, i a mi això no m'agrada.

Molt bé noia, com vulgues. I és que els amics de Valentins han fet una elecció molt encertada. Una senyoreta molt maca. Sí, sí. Us ho asseguro.

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Auxi Martínez i López
FUTBOL SALA

Mª Auxiliadora, "Auxi" para los amigos, es una joven inmigrada, una jove que ens ha vingut de fora i que, un cop aquí s'ha adaptat desseguida la vida del poble. Ara té 21 anys.

— ¿Por qué representas al fútbol sala?

● Bueno. Tengo muchos amigos que juegan. Además yo también he jugado, no aquí, pero conozco la cosa. Jugaba cuando estudié Maestría Industrial en Tortosa.

— ¿Y cómo te lo dijeron?

● Estaba un día en la Discoteca, se me acercaron y me lo propusieron. Primero dije que no. No lo tenía demasiado claro y, además, nunca me había hecho demasiada ilusión. Pero al final dije que sí.

Ahora que estoy dentro ya lo veo diferente. Me encuentro muy bien entre mis compañeras y en fin, que creo que me va a gustar esto de ser pubilla.

— ¿Ahora trabajas, verdad?

● Sí. Trabajo en Tortosa, en unas oficinas de una empresa automovilística. Y por cierto, por culpa de los horarios de los transportes, duermo poquísimas horas.

— ¿Oye, Auxi, una chica tan guapa como tú, de dónde ha salido?

● Yo, de Cuenca. Nací en Cuenca y me crié en un pueblo, que se llama Abia de la Obispalía. Hace doce años que me vine a Ulldecona, porque mi padre encontró trabajo y al llegar hice mis estudios y ahora ya me tienes trabajando, que en casa hay que contribuir.

— ¿Qué esperas de las fiestas?

● Supongo que pasármelo bien. Disfrutar mucho y procurar portarme bien como pubilla. Me gustan mucho los toros, aunque no me verás torear. Por la cuenta que me trae. ¿Qué quieres, que me pille? Después, de las otras cosas, me gustan muchos Els Joglars. Voy a ir a verlos. Mejor dicho, me parece que este año irá a todo. Hay que vivir y disfrutar las fiestas.

— ¿Cambia mucho esto de ser pubilla desde fuera a verlo por dentro?

● Mucho. De verdad. Yo pensaba que hien se lo pasaban, salían en la carroza, en fin; todo eso. Pero ahora desde dentro me doy cuenta del trabajo tan grande que hay, antes para prepararlo todo. No es que te asustes pero piensas... No es todo golosina.

— ¿Qué piensas del amor?

● A ti te lo voy a decir, mira! creo que no pienso.

— ¿Te va la política?

● No. Me mantengo al margen. Prefiero la cultura. Eso sí que es algo necesario. La política también pero, en política me quedo al margen; en cultura no.

— Pues, Auxi, ánimo que lleguen las fiestas, y a culturizarse tocan. Felices las tengas, chulapa.

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Mª Carme Mesa i Hortonedada
ORFEÓ ULLDECONENC

Amb ella vaig estudiar fins a vuitè d'EGB. Tinc un molt bon record d'ella ja que junts hem fet moltes coses i això m'ha permès poder conèixer-la millor. Mª Carme té 19 anys i és una d'aquelles persones d'aquest poble que s'apunten a tot allò que els és possible. Representes a l'Orfeó Ulldeconenc. La raó ens la imaginem tots.

● Canto. Canto a l'Orfeó i també a la Coral Polifònica de l'Orfeó. A la corda de les soprans.

— És molt difícil això de cantar?

● No. Gens. I si saps solfa és una cosa prou senzilla. Tot consisteix en agafar unes tècniques i posar-les en pràctica.

— I què et sembla la idea de tenir una coral dintre d'una altra?

● A mí em sembla molt bé. Posa en evidència que l'Orfeó Ulldeconenc té molta vida i pot dur dues corals alhora. Millor dit, un orfeó i una coral.

— I a tu per què et fa tanta il·lusió la nit del pregó?

● Home, és la nit que estrenes el vestit, la primera nit de festes, el moment de la imposició de la banda, quan realment t'hi trobes més en el paper de pubilla.

Els ulls de Mª Carme han estat sempre de color marró. Un color molt interessant. El seu cabell és una mica més clar, un castany quasibé ros.

— Què em dius del romanticisme?

● Jo sóc molt romàntica. Moltíssim.

— Però, tot i així, t'agrada més la discoteca que el ball...

● Sí. Així és.

— Què suposa per a tu portar la banda de pubilla?

● Per a mí suposa, primer una gran il·lusió i un gran orgull. Després em sembla que també és important pensar que una representa un trosset d'Ulldecona, una mica del que fem aquí, de la nostra cultura, que és molt important i molt rica. Pensa que l'Orfeó, per exemple, ja fa molts anys que volta pel món, que canta, que tira endavant per damunt de tot, amb l'afició i les ganes que cadascú hi posa.

— Però, deixant de banda això, què fas més?

● Ara res. Ajudo a la meua mare en les feines de casa. Vaig a comprar i tot això. I el dia de demà m'agradaria continuar fent-ho. Si em caso, formo la meua família...

— Què penses de la política?

● No n'entenc gens. Això no vol dir que passe de política però tampoc m'apassiona. Com fan el que volen igual, digues allò que digues...

— T'ho penses passar bé a les festes?

● Tot el bé que pugue. I crec que sent pubilla tindrà més oportunitat de fer-ho. Si es fan festes és perquè la gent passe uns dies de diversió i esbarjo. Doncs a esbargir-se, com diuen a l'Auca. (Vol dir la del Senyor Esteve).

Les nostres Pubilles

Per Joan Manel Muñoz

Aquesta amiga nostra que ara ens saluda acaba de complir els seus primers 17 anys. Concretament el passat dia, no molt passat, 21 d'agost. Quan una jove guapa com ella és elegida per l'associació de jubilats per a representar-los a les festes, un pensa immediatament... — "Aquesta gent, aquests vells del poble, encara conserven molt bon gust!!". I l'han tingut. L'han ben encertat.

— Explica'm com te'n vas assabentar de la teva elecció...

• Va venir a casa meua l'esposa de l'actual president de l'Associació i m'ho va proposar. Jo vaig contestar de seguida que sí, que estava d'acord. Tenia moltes ganes de ser-ho. Crec que ser Pubilla és una cosa que, ara començo a provar, però, crec ha de ser força interessant i divertida.

El temps ho dirà, Cristina.

— Estàs tu d'acord amb això de què a la gent gran se l'arracone, se l'oblida de qualsevol manera?

• Jo no. No em sembla gens bé, perquè un dia jo també seré vella, espero arribar-hi, i no m'agradaria gens que a mi m'ho fessen. Gens!! Jo als meus avis els tracto bé. Tot el bé que puc. A més, me'ls estimo força.

— Saps?, m'hi estava fixant ara amb els teus ulls i no acabo d'entendre massa bé el seu color.

• És que el color dels meus ulls és marró, però tirant a verd de vegades.

Ara, que el cabell sí que el tens moreno, moreno...

— Parlem del present. Què fas ara?

• Parlo amb tu.

— Sí, i jo també, molt de gust de coneixe't. Vull dir en què ocupes el teu temps...

• Estic estudiant secretariat.

— I vols ser secretària o bé...

• Sí!!

Val, d'acord, d'acord.

— Ja que ho tens tot tan clar, ets de les joves que pensen en casar-se o no?

• Jo sí. D'acord que cadascú és amo de casa seva, però jo respecto totes les idees, fins i tot les meves.

— Ets una dona a qui agrada la política?

• Ah, no!! Això ho deixo a un costat. No m'agrada gens.

— I la cultura popular?

• Realment, tampoc no em fa massa goig. A mi em va més la discoteca.

Una opinió, Cristina, molt respectable.

Una jove, com es pot comprovar, força interessant. Ens hi estariem hores parlant, però en fi, bones festes maca, i a donar-li marxa al cos.

Cristina Ballester i Sansano
ASSOCIACIÓ DE JUBILATS

Aclaración sobre la Fiesta en honor de Ntra. Sra. de la Piedad Patrona de Ulldecona

Quizá algunos ulldeconenses se preguntan por qué la Fiesta de la Ermita que cada año celebramos en el mes de Septiembre en honor de nuestra Patrona, la Virgen de la Piedad, tenga lugar este año el día 8 de Septiembre y no el 15 como corresponde.

La explicación es la siguiente: Aunque muchas personas piensen que dicha Fiesta debe celebrarse el segundo domingo de Septiembre (y de hecho así sucede seis de cada siete años), en realidad, no es el segundo domingo cuando debe celebrarse, sino el «primer domingo después del día 8 de Septiembre». Este es el principio que debe tenerse en cuenta para fijar la celebración de la Fiesta.

Y el motivo de ello es que, desde tiempo inmemorial, para que no coincidiese nuestra Fiesta de la Ermita con la que se celebra cada año en la Ermita de la Fuente de la Salud, que siempre tenía lugar el día 8 de Septiembre, nuestros antepasados dispusieron que la nuestra se celebrase el «primer domingo después del día 8 de Septiembre», al objeto de que los que así lo desearan pudieran asistir a las dos festividades.

En cambio cuando, en Sesión Plenaria del Ayuntamiento de Ulldecona el 9 de Julio de 1964, se acordó trasladar las Fiestas Mayores de S. Lucas al mes de Septiembre, no se consignó este detalle tan fundamental para fijar las fechas en que debían celebrarse las Fiestas, pues el primer punto del Acuerdo decía:

«1º.— Que a partir del corriente año, las Fiestas Mayores y Feria de Ulldecona se celebrarán empezando seis días antes del segundo domingo de Septiembre de cada año, en honor de nuestra Excelsa Patrona, la Virgen de la Piedad...», y en consecuencia el Ayuntamiento, cumpliendo su Acuerdo, ha planificado este año la celebra-

ción de las Fiestas del 31 de Agosto al 8 de Septiembre.

¿Cómo solucionar la cuestión este año?. De conformidad la Parroquia y el Ayuntamiento, y como caso excepcional, se celebrará la Fiesta de la Ermita el día 8 de Septiembre, pero al propio tiempo para que no se interrumpa lo que estaba establecido por la tradición, también el día 15 de Septiembre se subirá a la Ermita, celebrándose la Sta. Misa con toda solemnidad, y esperando la asistencia de muchos ulldeconenses para honrar a nuestra Señora y Patrona.

Y además, el Ayuntamiento ha tomado con fecha 5 de Agosto de 1985 un nuevo Acuerdo para evitar que ello vuelva a ocurrir, que dice así: «1º.— Que a partir del próximo año 1986 y en lo sucesivo, se celebre la Fiesta de la Ermita (dentro de las Fiestas Mayores de Ulldecona en honor de Ntra. Sra. de la Piedad) el primer domingo después del día 8 de Septiembre, y que las Fiestas den comienzo ocho días antes, salvo los años de Fiestas Quinquenales en que darán comienzo nueve días antes».

Parroquia de San Lucas Ulldecona
Ajuntament d'Ulldecona

Actes Religiosos En honor de la Verge de la Pietat Patrona d'Ulldecona

Exercici de la NOVENA:

Començarà el divendres, 23 d'Agost, i durarà fins el dia 31 d'Agost. La Novena serà totes les nits a les 10 de la nit, inclús el diumenge, dia 25.

El dia 31, últim dia de la Novena, a l'acabar-se la mateixa, es farà la Processó dels «FAROLETS» per l'itinerari de costum.

Misses Solemnes:

Diumenge, 1 de Setembre, FESTA DE LES ESCLAVES.

A les 10,30 h.: Missa solemne cantada a l'Església Parroquial de la Vila.

Diumenge, 8 de Setembre, FESTA DE L'ERMITA.

A les 11,30 h.: Missa solemne cantada a l'Ermita de la Pietat.

Diumenge, 15 de Setembre, FESTA DE LA VERGE DE LA PIETAT A L'ERMITA.

A les 11,30 h.: Missa solemne cantada a l'Ermita de la Pietat.

Àngel Millan Sans

de la Comissió de Festes de l'Ajuntament Coordinador de la Comissió d'Espectacles

Aquest any, com ja sabeu, la Comissió d'espectacles de la Festa Major 85 està integrada per cinc entitats diferents.

Àngel Millan forma part de la Comissió de Festes de l'Ajuntament i alhora representa el Consistori en l'organització dels espectacles. Però en aquest apartat ens centrarem una mica més en l'altra cara de les Festes, és a dir, deixarem de banda certs aspectes i parlarem amb profunditat de les coses populars de la nostra vila. Àngel Millan ens informará sobre aquesta qüestió. I la primera pregunta és ineludible...

— Com es presenten les Festes?

● Molt bé. Potser si comparem amb l'any passat que eren les Quinquennals, són diferents. Però penso que s'han fet tots els esforços possibles per tal que la gent s'ho passi bé.

— I quina és la teva funció dins de les Festes exactament?

● Bé es tracta una mica de coordinar les Entitats que organitzen els espectacles i treballar també en la contractació de les coses que fa l'Ajuntament.

Quant als espectacles gratuïts, enguany hem de destacar com a novetats "la sarsuela". Pensem que hi ha molta gent que els pot agradar. I una altra, el ball de Diables, que es farà després de les Carrosses.

A part d'això estan les havaneres (que gairebé han esdevingut una cosa habitual), els bous, el ball infantil del xim-xim, el ball dels jovenets (que l'hem introduït aquest any per tal que els nens no perdin el fil), el dels grans...

— I tu no balles?

● No ballo, perquè no en sé.

— Home! La jota és una tradició que s'ha de conservar!

● Sí, ja ho sé, però penso que hi ha gent que té més gràcia que jo i per tant...

I en aquests moments els dos riem perquè és la segona vegada que li faig les mateixes preguntes i ell em contesta per segona vegada el mateix. I el motiu és anecdòtic. Ja portàvem gairebé una hora conversant i quan ens adonem, el casset no havia grabat res del món. Si en vols una de bona, torna a començar... Què hi farem?... Però tornem a reprendre la nostra xerrada:

— Els balls es faran al Poliesportiu, no? —li dic—.

● Sí, es faran al Poliesportiu perquè el propietari del Cinema Victòria no l'ha volgut llogar a la Comissió. I sembla ser una mica contradictori aquest fet perquè al Cinema Victòria (com tots recordem) es va celebrar el Carnestoltes, una desfilada de vestits de paper no fa molt... i llavors no va haver cap problema. Però la qüestió és que aquestes Festes no es pot utilitzar el

Victòria com a local d'espectacles. Les Entitats, quan van saber això, ja tenien els espectacles contractats. Potser si ho haguessin sabut abans, haurien escollit un altre tipus d'espectacles. Però la realitat és que ara correm el risc que pugui ploure. De totes maneres l'Ajuntament ja ha previst algunes solucions.

— Heu tingut d'altres problemes?

● No, potser aquest que t'acabo d'explicar és el més greu.

— Parlem del pressupost de Festes.

● Bé, en primer lloc, podem parlar de les subvencions que es donen a les diferents Entitats per totes les coses que organitzen. Aquesta puja més o menys a 1.200.000 pts. Després estan els espectacles gratuïts (incluint els bous i tot) que se'n van als 2.000.000. La paella, els balls típics i diferents despeses extraordinàries... un total de cinc milions. I a part d'això, i encara que no m'ho preguntes, voldria dir respecte a les Entitats que, en aquest moment, i en relació a l'Ajuntament, estan millor que mai. D'una banda l'Ajuntament sempre està diposat a donar-los suport. De l'altra, voldria recalcar que totes les Entitats porten un ritme de treball molt elevat i sobretot de cara a Festes col·laboren en tot i per tot de cara a Ulldecona, i això és molt important. Fins i tot resulta difícil elaborar un programa de Festes de tantes activitats com hi ha.

— I ara explica'm les coses del programa que t'agraden més a tu.

● Bé, tot m'agrada. Però a causa del meu treball, no puc anar a moltes coses. I normalment vaig als espectacles que es fan de nit, que és quan puc assistir.

— Trobes que hi ha ambient de Festa com l'any passat en aquest temps?

● Mira, l'any passat era diferent perquè eren quinquennals i la gent arreglava els carrers. Enguany és una altra cosa, però ja veuràs com la gent s'anirà animant a poc a poc. Tots esperem les Festes per a sortir

de casa i comunicar-nos (això, la tele ho impedeix bastant) més els uns amb els altres.

— Quina cosa treuries?

● Bé, jo penso, que després de l'experiència de tots els anys, les coses que es mantenen és perquè tenen un cert ressò popular. Llavors si els actes pràcticament són sempre els mateixos, és perquè la gent respon, perquè són actes que agraden i no es poden treure així com així.

— I tornant a les Festes, què t'niu pensat per a l'11 de setembre?

● La programació de la diada va també inclosa al programa de Festes. Hi ha la trobada de Bandes de Música (com l'any passat), un festival infantil, billar, lliurament de premis d'un concurs de poesia, sardanes... Serà un dia de moltes activitats.

— Ai! Ja ens deixàvem els actes culturals...

● Sí hi ha varies exposicions, (pintura, treballs...) com sempre. El dia del pregó hi ha la inauguració del Monument al Pagès de Pasqual Casaubón, que està al passeig de l'Estació. També està la pel·lícula infantil com tots els anys, teatre, etc.

— O sigui, que per totes les coses que em dius que hi ha activitats i espectacles per a tothom.

● Jo crec que sí, s'ha intentat d'organitzar coses variades per tal que tota la gent hi tingui accés (esports, carrosses, sarsuela, teatre, balls, roc...) Intentem aconseguir unes Festes equilibrades.

— Jo penso que ja hem parlat una mica de tot, no?

● Sí, em sembla que sí.

— Ah! Ja vas anar a l'elecció de la Reina?

● Clar que sí.

— I a qui vas votar?

● Això no es diu, que el vot és secret!

I així acabem la conversa, Àngel Millan només desitja que la gent participi molt a les Festes i remarca que darrera de cada espectacle hi ha gent que ha dedicat molt de temps per tal que tot vagi bé.

Diu: "Les Festes no són bones si la gent no hi participa". De segur que tots col·laborarem. Gràcies, Àngel, i BONES FESTES.

La Comissió d'Espectacles

Parlen les Entitats organitzadores

per Manolita Nadal

Club d'Escacs

Aquest any (a diferència dels altres) la Comissió d'Espectacles de la Festa Major 85 està constituïda per cinc Entitats: Moto-Club, Futbol-Sala, Centre Excursionista, Club-Handbol (secció del Club Joventut) i Club d'Escacs.

Gràcies a la unió i el treball de tota la gent que hi forma part podrem gaudir aquestes Festes de tota una sèrie d'actes. En primer lloc, podríem parlar una mica dels espectacles en concret, però la majoria ja els coneixem perquè hem llegit el PROGRAMA ESPECIAL D'ESPECTACLES ¿Qui no sap que vindrà LOQUILLO, ELS JOGLARS, LA PLATERIA, GABINETE CALIGARI..?

Segur que cadascú de nosaltres ja ha confeccionat el seu programa personal per a les properes Festes.

— I vosaltres? (em dirigeixo als representants de les Entitats organitzadores).

• *També. Pensem anar a tot arreu. I pensem comprar el tiquet.* —I ara tots riem.

— Jo també. Però quant costarà?

• *El preu està força bé: 2.500 pts. I encara està millor si ens fixem que el conjunt d'espectacles per separat costaria 3.600 pts.*

— En què consisteix concretament la vostra tasca?

• *En organitzar els espectacles de tot l'any i molt especialment els de la Festa Major. I pensa que no és tan fàcil. Al maig ja vam començar a preparar-ho, a decidir contractes. I això és molt complicat si tenim en compte que les Festes són al setembre i poden passar moltes coses: la relativitat de l'èxit*

dels cantants, les festes i programes dels pobles de la comarca...

— És a dir que podeu tenir moltes dificultats.

• *Evidentment.*

— I fins ara la més gran que heu tingut?

• *Potser, que com no ens han llogat el Cine Victòria hem de fer els balls al Poliesportiu, i com a conseqüència, estem exposats a la pluja, al vent i al mal temps en general.*

— No hi ha cap solució?

L'Ajuntament ens ha dit que farà el possible per a solucionar-ho.

— Deixant això de banda, quins aspectes heu estudiat a l'hora d'elaborar el programa d'espectacles?

• *Més que res que estigués destinat a tot tipus de gent: joves i grans; és a dir, que fos una cosa que pogués agradar a tothom.*

— He sentit dir que han hagut moltes discussions internes a la Comissió de Festes... No sé s'han dit moltes coses sobre els espectacles, les qüestions econòmiques...

• *Respecte a la primera cosa que dius no és certa. Hem tingut els enfrontaments propis que tenen la gent quan es comencen a conèixer, però res de l'altre món. És a dir, les discussions normals que comporta el mateix diàleg. Respecte a la segona cosa, creiem que no és cert. Els espectacles estan pensats per tal que puguin agradar a la majoria de la gent i els tiquets són prou econòmics, fins i tot més que els altres anys.*

— I bé, vosaltres creieu que el fet d'organitzar les Festes

d'aquesta manera (o sigui per mitjà d'una comissió) és el millor? Potser us interessa més un benefici per a la vostra Entitat que la realització d'unes Festes insuperables...

• *Evidentment, a part de voler aconseguir un benefici econòmic, ho fem per la Festa. No cal dir que a cap Entitat ens sobra els diners —en aquests moments tots es queixen de la seva situació monetària i s'expliquen d'uns als altres la quantitat d'esforços que costa organitzar una activitat— Però, hem de tenir present —i això ho diuen convençuts i seriosos— que si amb la Comissió d'espectacles assolim uns guanys per a l'Entitat, automàticament això repercuteix en una millora per al poble. O sigui, que a part d'intentar un guany econòmic també volem que les Festes del nostre poble siguin unes bones Festes; és cert que no hem d'oblidar-nos de les nostres possibilitats, però intentem treballar al màxim possible.*

— Molt bé, així és que el vostre problema comú és l'econòmic

Sí! —tots alhora— Unes Entitats necessiten diners per tirar endavant i les altres per poder subsistir, però la dificultat comuna és la mateixa: l'economia.

I és cert, ja que cadascuna d'aquestes entitats ha de pensar amb molts socis. Socis que esperen impacients poder participar en nombroses activitats. I per portar a terme qualsevol activitat, per petita que sigui, hi ha moltíssimes despeses. I per a organitzar unes Festes es necessita també molt de treball i d'esforç. Però la Comissió 85 està carregada d'ànim.

— A veure, ara parlem de les innovacions que s'han fet aquest any.

• *Bé, d'entrada hem de pensar que l'estructura de la Comissió d'espectacles és diferent. Enguany la Comissió se n'encarrega d'elaborar els espectacles de tot l'any, pràcticament. Recordem el Carnestoltes, el concurs de cartells, la cercavila del divendres la nit; a part, a Sant Lluç, mirarem també de fer alguna cosa. Una innovació molt pràctica és el petit Programa únicament d'espectacles que s'ha repartit a tot el poble.*

— I tot això deu portar molt de temps. Treballeu molt?

• *Sí! —(bufen tots alhora)— Reunions, encàrrecs, organitzacions, mobilitzar la gent, repartiment del personal, etc. Però la gent de les cinc Entitats compleix el ritme de treball que vam acordar en un principi.*

— Però suposo que a part de tots vosaltres haureu rebut l'ajuda de més gent.

• *Sí, sí en general tots s'han portat molt bé. L'Ajuntament, el Poliesportiu, les cases comercials...*

— Sincerament, creieu que les Festes d'aquest any són millors que les de l'any passat?

• Sincerament, ni millors ni pitjors, seran les Festes d'aquest any i prou.

— I què demanarieu a la gent del poble de cara a la Festa?

• Que tots estiguen molt contents i col·laboren amb la seva presència a tots els espectacles. Perquè a la curta o a la llarga això sempre repercutirà al mateix poble i portarà un benefici a Ulldecona.

— I ja per finalitzar voleu dir alguna cosa més?

• Sí, que a part dels espectacles, tenim moltes sorpreses...

— De què es tracta?

• Són sorpreses, si ho diem, ja no ho seran. Tots ens ho pasarem molt bé!

— I així s'acaba la reunió (una de les moltíssimes reunions que la Comissió d'Espectacles ha hagut de fer durant tot l'any).

Brindem amb xampany: Per unes Bones Festes! Per unes Bones Festes! Per unes Bones Festes!...

Manolita Nadal

Un viatge d'Albert Boadella al món de la bogeria i de l'absurd

«Gabinete Libermann» segueix un plantejament a les darreres produccions de «Els Joglars». Si a «Teledèum» ens situaven en l'assaig televisiu d'una cerimònia ecumènica, a «Olympic man» en un míting polític, o «M-7, Catalònia» en un experiment científic, aquí ens presenten una sessió de psicoanàlisi.

El professor Libermann, un argentí descendent de nazis, a través del psicodrama vol «reprogramar» dos joves que han quedat desconectats de la societat després de romandre cinc anys enclaustrats. L'obra descriu els diversos intents frustrats de rehabilitar socialment, o «reprogramar», els protagonistes, que du a terme el professor Libermann.

Boadella reix especialment en la descripció de Libermann —el personatge amb més entitat—, amb la seva particular ironia i acidesa crítica. El científic se'ns revela com un megalòman egocèntric, amb una creixent neurosi, el qual, per recuperar el seu equilibri psicològic necessita trencar un plat i fer un crit de Tarzan. El fracàs dels seus mètodes conduirà Libermann a la bogeria.

El director de «Els Joglars» ens exposa, de nou, una visió entre sarcàstica i demolidora de la societat moderna, dels seus codis ètics i de conducta. Les referències de Boadella fan que l'espectador se senti identificat amb unes circumstàncies que tothom viu de prop. El final és prou patètic i irònic, i demostra que les sortides a la programació de la personalitat a la qual ens sotmet la societat tecnificada i amorfa actual, són gairebé inexistents. Boadella ens alarma sobre aquesta bogeria quotidiana que hi ha sota la presumpta normalitat i de l'«establishment».

No dubta, per aconseguir l'efecte proposat, davant la utilització de detalls grotescos i ridiculitzants, en particular referits al doctor Libermann, un personatge ple de flebeses i

d'una ambigua identitat sexual —palesa en les sabates de dona que porta—, la qual vol amagar sota un racionalisme d'aparador. La «marca de la casa» és palesa en les enginyositats i bon humor que destil·la «Gabinete Libermann». Boadella els sap intercalar adequadament quan s'esgota el discurs —ja de per si força limitat—. L'escena, ja al final, en la qual vol fer recuperar la identitat sexual dels protagonistes per mitjà la utilització d'uns fal·lus gegants és d'una notable hilaritat.

Com en anteriors obres de Boadella l'estructuració de «Gabinete Libermann» té un aire cerimonial, tant pel que fa a la delimitació de l'espai escènic i a l'actuació dels actors, com a la música, de gran importància en les reaccions psicològiques dels personatges i en les seves relacions amb l'ambient.

Boadella experimenta, en aquesta ocasió, amb dos espais escènics convergents. Un, l'interior de la cambra de plàstic on sojornen els joves «desprogramats», i l'altre, l'exterior, o l'aparent regne de la normalitat, on el psiquiatra Libermann i la seva ajudant desenvolupen els seus experiments. Els dos móns es confonen progressivament i s'identifiquen la normalitat i la bogeria.

Pel que fa a l'apartat d'actua-

ció, el director de «Els Joglars» experimenta de nou amb la gestualitat, l'expressió corporal, i els sons onomatopèics. Ens recorda força anteriors muntatges seus, com «Mary d'Ous» o «Laetius». És de destacar el bon treball dels 5 actors. Es tracta de Sara Molina, de Granada, i de Joan Viadas, de Bilbao, als quals s'han afegit els anteriors membres de «Els Joglars», Pepa López i Antoni Vicent Valero, que dominen tots els recursos d'expressió corporal i la mímica i Carlos Mallol, nascut a Barcelona, que debuta professionalment en aquest muntatge.

Un espectacle remarcable, amb referències a «La taronja mecànica» d'Anthony Burgess pel que fa a l'aspecte argumental, i amb elements que apareixen en altres muntatges de Joglars, com deïem tant a nivell estructural com formal. Boadella sap salvar força brillantment, amb la seva enginyositat i sarcasme, alguns moments en els quals decau el ritme per culpa de la limitació argumental.

Festes Majors Ulldecona - 85 PROGRAMA D'ESPECTACLES

Divendres, 30 d'Agost 11.30 Nit - Teatre Municipal

ELS JOGLARS GABINETE LIBERMAN

Dissabte, 31 d'Agost 12 Nit - Poliesportiu

Orquestra EUROPA BALL POPULAR

Dimarts, 3 de Setembre 12 Nit - Poliesportiu

Orquestra PLATERIA - Sherpas

Dimecres, 4 de Setembre 12 Nit - Teatre Municipal

EL TRICICLE «Exit» - Humorista YALAS

Dijous, 5 de Setembre 12 Nit - Poliesportiu

Orquestra PAPILLON BALL POPULAR

Divendres, 6 de Setembre 12 Nit - Poliesportiu

**GABINETE CALIGARI
LOQUILLO y los Trogloditas**

Dissabte, 7 de Setembre 12 Nit - Poliesportiu

Carlos Hammon - Orq. Pasarela

Josep Martorell i Canalda

de la Comissió de Festes de l'Ajuntament
Coordinador de la Comissió de Bous

Ell és, després de l'alcalde, com bé ens ressalta, el major responsable pel que fa a l'espectacle dels bous. El seu nom Josep Martorell i Canalda. Es dedica, ja el coneixem, al transport en general, d'allò que calgui. És conseller de l'Ajuntament d'Ulldecona i ara parlem amb ell...

• Enguany és ja el tercer que m'encarrego de la comissió de bous, i el desig de tots és que tot vagi bé.

— Hi ha un interès enorme en el tema dels bous a festes; potser perquè sense bous no en haurien de festes?

• Rotundament, sí. Aquest poble nostre, i molts de la comarca, si no es fan bous no hi ha festa. Aquesta és la realitat. Faran moltes coses però si no hi ha bous sembla que falta alguna cosa. Que la festa no està completa.

— Quan es comença a pensar amb els bous de cara a les festes?

• El primer que comença a treballar amb el tema del bous és l'alcalde. Perquè a les festes dels barris ja es concreten els ramaders que vindran a Ulldecona, establint una mena d'acord o contracte de tots els serveis, barris i poble. Ell, als mesos d'abril i maig ja comença a treballar amb la contractació dels ramaders i totes les qüestions legals.

— I la feina de la comissió de bous quina és?

• Es realitzen un seguit de reunions, de cara a les festes, per anar concretant, una vegada contractats els ramaders, tots els actes i activitats com-

plementàries dels bous. S'hi ha alguna innovació, com és el cas enguany de la matinada del divendres, en que es farà una entrada dels bous, a les 5 o les 6 de la matinada. En acabar la revetlla popular. La resta és normal: com cada any tindrem 5 dies de bous i cada dia a primera hora de la tarda la sortida pels carrers habituals. Des de la plaça de Sales i Ferré pel carrer Calvari fins al recinte dels carafals. Els podem fer voltar pel carrer Balmes, ampliant una mica el circuit; però en definitiva això és el que hi ha. Serà una innovació que esperem que tingue èxit entre el públic. Nosaltres tenim notícies d'altres pobles que ens diuen que aquesta sortida és molt concorreguda i la gent s'ho passa fins i tot millor. Si la cosa va bé pot ser que l'any que ve en fem dues de nits així.

Els carafals. Aquest és un dels temes més punxents dels bous. Un tema força interessant i pot ser que el que dona, sense un voler-ho, més mals de cap...

• Realment així és. La plaça cada any se'ns queda menuda. No és que falte molta plaça, perquè realment dels seixanta i pico carafals d'enguany ens en faltarien deu o dotze. Més no ho crec. Aquests són els 15 carafals que ens fan falta tots els anys. I és aquí on es pega la gent.

— I no hi ha cap altre lloc a Ulldecona on es pugue habilitar una plaça de bous?

• Hauria de ser molt fora del casc urbà, i de moment està molt bé allí. Fins que no es pense un altre lloc, aquest és el millor. Lloc com aquell a Ulldeco-

na, ara per ara, no el hi ha. I com que encara està en terra, que no està urbanitzat, ens va molt bé. Està dins, pràcticament al centre del poble.

— Què fa la gent per aconseguir un carafal?

• S'apunten personalment i individualment, presentant el seu carnet d'identitat. Res de per telèfon ni cap altre invent, s'ha d'anar a l'ajuntament en persona. Després, el dia del sorteig, també ha d'anar personalment amb el ticket que se li dona quan s'inscriu. Si li toca, aquesta persona ha d'estar present per reclamar el seu dret. Si no hi és, perd el dret al carafal que li ha tocat. Ara, que no protesten perquè no fem pagar res del carafal. Actualment, a cada carafal se li donen 3 metres. La plaça no dona per a més. Ara, una altra cosa, al mig, enguany, s'ha decidit que no es faran carafals. Solament hi haurà la rampa, que instal·la la comissió i la piscina, la bassa olímpica, que solament cal desenterrar-la. Per tant l'Ajuntament farà les seves instal·lacions i així ens evitarem els problemes que vam tenir l'any passat.

— És evident que els bous els organitza directament l'ajuntament?

• Sí. La comissió de bous és qui ho organitza tot. Una comissió que presideix l'alcalde i jo com a vice-president. Després estan també els membres vocals, que aporten les seves idees, que són persones del nostre poble, que com nosaltres, l'alcalde i jo mateix, som grans aficionats a la festa dels bous.

— D'aficionats, ja que d'això parlem, hi ha dues menes de persones: els qui van a torear i els qui van a berenar...

• Efectivament, així és. Per això fem uns minuts de descans, als voltants de les set de la tarda. La gent aprofita per berenar. També enguany introduïm la innovació de que es farà una estira de corda. El centre excursionista és, en aquest cas, el que organitzarà tot això. És una bona manera, crec, de muntar una mica més de festa al voltant d'una cosa que en sí mateix ja ho és, la festa dels bous. Una bona manera de crear ambient, per distreure a la gent... amb dos grups estirant a banda i banda de la bassa, amb perill de caure-hi dins... i refrescar-se. Ja ho saben, doncs, que els que perdran es mullaran, perquè seran els qui cauran a la piscina. La gent així també podrà riure una mica, No?

— Parlem ara de ramaders. Com va enguany la cosa?

• Enguany vindrà a Ulldecona lo «Xarnego» de Deltebre i Octavio de la Sénia.

— Suposo que l'habitual rivalitat entre els ramaders motivarà que s'hi precien una mica amb el bestiar que duren?

• En aquest tema, deixant de banda una mica la rivalitat, tots sabem que, com en una «Corrida» a plaça, les coses surten uns dies molt bé i uns altres

dies no tant. I els aficionats un dia s'ho passen molt bé i un altre dia no tant. Això és el que passa una mica amb la plaça de bous a Ulldecona. Aquí el protagonista és en certa manera el mateix aficionat. No hem d'aplaudir a ningú sinó que som nosaltres mateixos els que ens hi posem. Hi ha anys que hem tingut sort i altres en que no, com l'any passat, que no van ser massa bons. Però, que hi farem, no plou mai a gust de tothom, com diuen els vells. En aquest aspecte ni la comissió ni l'alcalde no hi podem fer res. Perquè el ramader sempre pretén quedar bé a tots els llocs. Juguem una mica amb la sort.

— Hi haurà bou embolat?

• Sí. El primer diumenge de festes a la nit hi haurà bou embolat. I a continuació es podran torear unes quantes vaquetes.

— Fins i tot per això som matxistes, que preferim torear més vaques que bous?

• Així pareix, je, je...

— Que fa l'arquitecte a la plaça?

• Una feina molt important... l'arquitecte certifica que la plaça està en condicions de que el bou no s'escape. Donem la comissió amb ell una volta a la plaça abans d'amollar cap bou, per vigilar que tot estigui correcte.

Per Joan Manel Muñoz

— I pel que fa a la seguretat?

• A més d'assegurar el ramat, s'assegura també per dir-ho així, als toreros, amb una assegurança que cobreix qualsevol accident que pugués succeir a la festa, a més hi ha ambulància de guàrdia tota la tarda, hi ha servei mèdic continuament, en fi, tot això. Creiem que ho tenim tot prou lligat. Tot això, a més, ens ve exigint per la reglamentació vigent.

— Per acabar ja, què li diria vostè a la gent que ha d'anar als bous?

• Bé. La festa, després de fets els carafals i que s'assolta la primera vaca, més bé corre a càrrec de cadascú. És cada persona qui s'ha de muntar la seva pròpia festa. El seu show al seu carafal. Si has d'esperar que et distrauen els altres, pot ser que algun dia tingues que avorrit-te. Si cadascú es munta la festa i s'ho passa bé, ja en tenim prou. Anem amb compte, això sí, i a gaudir que la festa està feta precisament per això.

Senyor Martorell, moltes gràcies per aquests moments, esperem que no passe cap cosa estranya i que els bous siguin enguany un nou èxit de la comissió, de l'ajuntament, i en definitiva del poble, que és el directament implicat en la festa.

Programa Temàtic de les «Festes Majors d'Uldecona 1985»

ACTES DEL «TIQUET»

Dia	Hora	Acte	Lloc
30	23,30	Teatre «ELS JOGLARS»: GABINETE LIBERMAN	Teatre Municipal
3	24,-	Ball amb O. PLATERIA i SHERPAS	Pista Club Joventut
4	24,-	Actuació «TRICICLE»: ÈXIT i YALAS	Teatre Municipal
6	24,-	Rock «LOQUILLO Y TROGLODITAS» «GAB. CALIGARI»	Pista Club Joventut
7	24,-	Ball amb «CARLOS HAMMOND» i O. PASARELA	Pista Club Joventut

ACTES POPULARS i gratuïts»

TÍPICS

31	24,-	PREGÓ	Teatre Municipal
2	24,-	Ball de Mantons de Manila	Plaça Església
5	22,-	Ball de Mantons de Manila Juvenil	Plaça Església
7	18,-	Desfilada de carrosses	Plaça Església
8	13,30	Paella d'Uldecona	Ermita de la Pietat

ESPECTACLES

1	20,-	SARSUELA «EL CANTAR DEL ARRIERO»	Teatre Municipal
7	10,30	IV DIADA DEL JUBILAT	Teatre Municipal
7	19,-	Actuació «BALL DE DIABLES» de Sabadell	Plaça Església
8	21,-	Havaneres «MESTRAL»	Pista Club Joventut
11	19,-	V TROBADA BANDES MÚSICA	Teatre Municipal

REVELLLES

31	24,-	ORQUESTRA EUROPA	Pista Club Joventut
5	24,-	PAPILLON	Pista Club Joventut

CULTURALS

31	10,-	XIV Concurs Dibuix Ràpid	Plaça Església
Tots		Exposició Pintura ALFONSO COSTA	Sala Caixa Provincial
"		Exposició Artística JOSE CORDOBA	Baixos Ajuntament
"		Exposició Treballs i Artesania	Sales Ajuntament
"		Exposició Historia Natural de la Comarca	Sales Ajuntament
"		Exposició Treballs Concurs Dibuix Ràpid	Sales Ajuntament
7	12,30	Lliurament Premis Concurs Dibuix Ràpid	Ajuntament
11	13,-	Lliurament Premis Concurs Poesia	Ajuntament

INFANTILS

2	10,30	Festival Infantil	Passeig Estació
5	10,30	Festival Infantil	Pl. Màrtirs Tradició
6	11,-	Pel·lícula «SOPA DE GANSO»	Cine Savoy
6	19,-	BALL TÍPIC INFANTIL	Passeig Estació
11	10,30	Festival Infantil	Club Joventut

MUSICALS

31	23,-	Banda Local de Música	Carrers Vila
31	24,-	Banda Local de Música	Carrer Major
1	10,30	Banda Local de Música	Carrer Major
2	24,-	Banda Local de Música	P. Església (Ball Mantons)
5	13,30	Ballada de Sardanes	«Mera» Sales i Ferré
5	22,-	Banda Local de Música	P. Església (Ball Juvenil)
6	13,30	Ballada de Sardanes	«Mera» Sales i Ferré
6	19,-	Banda Local de Música	P. Estació (Ball Infantil)
7	13,30	Ballada de Sardanes	«Mera» Sales i Ferré
7	17,-	Banda Base Aèrea de Reus	Carrers Vila
7	18,-	3 Bandes	Carrers (Desf. Carrosses)
11	9,30	Banda Local de Música	Carrers Vila
11	13,30	Ballada de Sardanes	«Mera» Sales i Ferré
11	18,30	3 Bandes	Carrers Vila
11	19,-	3 Bandes	Teatre Municipal (Concert)

BOUS

31	9,-	Construcció dels «carafals»	Plaça Catalunya
1	24,-	BOU EMBOLAT i vaquetes	Plaça de Bous
2	13,-	«Entrada (Encierro)»	C/. Calvari
2	17,30	BOUS i Campionat Estirar Corda	Plaça Bous
3	13,-	«Entrada (Encierro)»	C/. Calvari
3	17,30	BOUS i Campionat Estirar Corda	Plaça Bous
4	13,-	«Entrada (Encierro)»	C/. Calvari
4	17,30	BOUS i Campionat Estirar Corda	Plaça Bous
5	13,-	«Entrada (Encierro)»	C/. Calvari
5	17,30	BOUS i Campionat Estirar Corda	Plaça Bous
6	6,-	«Entrada (Encierro) Matinal»	C/. Calvari
6	13,-	«Entrada (Encierro)»	C/. Calvari
6	17,-	BOUS	Plaça Bous
6	21,-	«Coetada»	Plaça de Bous
7	9,-	Desmontar els «carafals»	Plaça Catalunya

COETS I FOCS

31	13,-	Coets i campanes al vol	Inici de festes
6	21,-	«Coetada»	Plaça de Bous
8	23,-	CASTELL DE FOCS de Fi de Festes	Darrera Club Joventut

ACTES ESPORTIUS

31	16,-	Triangular HANDBOL	Club Joventut
31	16,-	Competició de BILLAR	Local Club Billar
31	16,30	Torneig d'ESCACS	Sala Teatre Municipal
31	16,30	Quadrangular FUTBOL comarcal	Camp Municipal d'Esports
31	18,30	Quadrangular FUTBOL comarcal	Camp Municipal d'Esports
1	9,-	CURSA POPULAR per Categories	Circuit mixte
1	10,-	Tirada al COLOMI	Camp dels «Terrés»
1	10,30	V INDOOR-TRIAL	Recinte Plaça Bous
1	11,-	Competicions NATACIÓ	Club Joventut
1	11,-	Partit FUTBOL Alevins	Camp Municipal d'Esports
1	12,30	Partit FUTBOL Infantil	Camp Municipal d'Esports
1	16,-	Quadrangular FUTBOL comarcal	Camp Municipal d'Esports
1	18,-	Quadrangular FUTBOL comarcal (Final)	Camp Municipal d'Esports
2	9,-	Quadrangular BASQUET Juvenils	Club Joventut
2	10,-	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
3	9,-	Campionat TENNIS-TAULA Infants	Escoles
3	10,-	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
3	16,30	Partides Ràpides ESCACS	Sala Teatre Municipal
4	9,-	Campionat TENNIS-TAULA, inscripció lliure	Escoles
4	10,-	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
4	10,30	Campionat ESCACS Infantil	Sala Teatre Municipal
4	11,-	Torneig FUTBOL-SALA	Pista Escoles
4	17,-	Torneig FUTBOL-SALA	Pista Escoles
5	9,-	Quadrangular MINI-BASQUET Alevins	Pista Escoles
5	10,-	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
5	10,-	Tirada al COLOMI	Camp dels «Terrés»
6	9,-	Campionat FUTBOL-SALA Alevins i Infants	Pista Escoles
6	10,-	Eliminatòries TENNIS	Club Joventut
7	12,-	Partit FUTBOL Juvenil	Camp Municipal d'Esports
7	16,-	Torneig de BILLAR	Local Club Billar
8	9,30	40 Volta CICLISTA al Montsià	Final, migdia Ermita
11	10,-	Cursa CICLISTA Infantil	Passeig Estació
11	11,-	Partit FUTBOL Veterans	Camp Municipal d'Esports
11	16,-	Competició de BILLAR	Local Club Billar

ACTES RELIGIOSOS

23			
al 31	22,-	Novena a la Verge Pietat	Església Parroquial
31	22,30	Processó dels «farolets»	Carrers tradicionals
1	10,30	Missa Esclaves	Església Parroquial
8	11,30	Missa Ermita (Festa Ermita)	Ermita de la Pietat
15	11,30	Missa Ermita (Festa Verge Pietat Ermita)	Ermita de la Pietat

Cati Brusca

Autora de «Per a tú...»

— Cati, ja te'n recordes que hem de parlar una mica per a la Revista?

● Sí, sí. Però, quan?

— Prompte, perquè si no, no tindrem temps.

I així anaven passant els dies. I la gràcia d'això és que gairebé tots els dies xarrem i sempre repetíem el mateix. Inevitablement parlàvem de tot, però no ens centràvem de debó en l'assumpte.

I veritablement, resulta difícil posar-te a dialogar amb una persona que estimes sobre una qüestió ben determinada, i tenint present alhora, que tot allò que es diu s'ha de transcriure a la Revista del poble.

Vam intentar de gravar un munt de vegades i sempre acabàvem rient. Tot i així un dia vam anar a fer un cafè al de Celidoni (com de costum) i, després de molts d'esforços va sortir aquesta xerrada, que immediatament us escriuré. Es clar que aniré barrejant altres aspectes que ajudin a entendre la situació i que en certa manera donen l'espurna de naturalitat que ens mancava.

No cal dir que el tema central era el llibre que Cati ha publicat no fa gaire temps PER A TU. Es van elaborar 500 exemplars. És a dir, es tracta d'una llarga tirada si comparem amb altres poetes de la nostra terra. PER A TU és un llibre de poesia (com ja tots sabeu) concebut a Ulldecona. Aquest és el primer pas, però això no s'acaba aquí, perquè tots esperem de Cati, altres obres, altres fruits...

— Escolta Cati, que va representar per a tu la publicació d'aquest llibre?

● Tu ja ho saps, una experiència molt positiva. I, a la vegada, una cosa que segurament no es tornarà a repetir mai més.

— Com que no es tornarà a repetir mai més? —li pregunto sorpresa—, que no tornaràs a escriure cap més llibre?

● No, de moment no, més avant a lo millor... però de moment, no.

— Per què?

● Mira, m'agrada molt escriure i continuaré escrivint sempre. Però d'aquí a publicar un altre llibre hi ha molt de tros. Com a experiència m'ha entusiasmat molt, però com per a dedicar-me exclusivament a això, no —i ho ha dit seriosa—.

— La presentació del llibre es va fer el dia 28 d'abril. Suposo que ara ja s'han calmat els nervis?

● Sí!

— Però com va transcórrer? Va assistir molta gent?

● Molta! Ens vam quedar parats, perquè no ens ho esperàvem.

— Què vas sentir?

● Molta vergonya i molts de nervis —aquí jo me'n ric—. Sí, sí, perquè sóc molt tímida i com era una cosa nova no sabia ben bé com reaccionar.

Tot seguit canviem de tema i parlem sobre el procés de creació del llibre.

Cati m'explica que va començar a escriure els poemes l'any 82. S'inspirava en qualsevol cosa, en les seves vivències. Cada poema és conseqüència d'un estat d'ànim determinat, d'un sentiment. Ella agafava

el llapis i anava escrivint d'una manera espontània i natural tot allò que li naixia de dins.

— Però quan tu escrivies, eres conscient que algun dia aquells escrits esdevindrien un llibre? Eres conscient que allò ho podia llegir algú que no fossis tu?

● No, no, sempre ho havia escrit per a mi.

Cati diu exactament del seu llibre: "és molt senzill". Pensa que pot arribar a tothom, que no tracta de cap tema rebuscat i que les paraules són quotidianes. I evidentment (i ara parlo jo) els poemes reflecteixen un doll de sentiments subjectius de l'autora que broten exclusivament del cor i que encisen de manera inevitable la susceptibilitat del lector.

Són les 4 de la tarda i fa molta calor. La gent va passant pels porxos i, en saludar-los, parem la nostra conversa, però de seguida ens tornem a enganxar. I ara li pregunto:

— Tu creus que ets una poetessa?

● No.

— Per què?

● Perquè no m'hi sento (se'n riu)

— Que què és per a tu una poetessa?

● Suposo que és una persona que sap escriure molt i molt bé, que té molta imaginació i que es dedica completament a això. I jo, no.

— Ara canviem de tema. Com es va portar a terme la publicació del llibre?

● Va ser una iniciativa de l'Omnium Cultural. Ens vam reunir i vam decidir d'efectuar la publicació.

Cati explica tots els detalls, totes les petites coses, juga amb el paquet de tabac a les seves mans, obre els seus ulls blaus intensament. Em diu que el llibre no hagués estat possible sense l'ajut de l'Ajuntament i de la Generalitat.

— Et sents important?

● No, em sento insignificant.

— Dona Cati, tampoc cal que siguis tan exagerada.

● Es que és així! Penso que som insignificants, que hi ha coses molt més grans que nosaltres.

— Suposo que això que em dius està relacionat amb la teva forma de concebre el món. Anem a filosofar... quina és la teva filosofia?

● Es tan utòpica que val més no descriure-la. (somriu).

Parlem força estona de tots aquests temes i barregem uns aspectes amb els altres. Inventem situacions, critiquem diferents postures. A la fi ens adonem que ens hem desviat del tema, estem parlant de coses massa transcendents... Llavors:

— T'agrada anar amb bicicleta?

● Sí, molt! I moltes més coses (també li agrada escoltar Lluís Llach i Raimon).

— Quines?

● Mira, m'agrada provar-ho tot, sense dedicar-me a res en concret.

Cati és una persona activa que participa amb moltíssimes coses. En aquests moments treballa a un despatx però combina aquesta tasca amb d'altres activitats. I diu:

● De la mateixa manera que he fet aquest llibre, voldria dedicar-me a moltes coses més, adquirir experiències variades. M'agradaria saber-ho fer tot.

— I això no és una mica impossible?

● Del tot, però potser que precisament per això ho desitjo.

Davant d'aquesta afirmació li pregunto l'horòscop: és sagitari. Ella em diu que no hi creu en aquestes coses, però que sent molta curiositat.

PER A TU...

Cati Brusca

— I per què el títol del teu llibre? Per què PER A TU?

● És sinònim de PER A TOT-HOM. És una manera d'arribar directament a la gent.

— Bé, tu ja saps que quan es fa una cosa que va destinada a un públic, sempre s'està exposada a crítiques, que poden ser destructives o no. Hi ha gent que els agrada el teu llibre, hi ha gent que el troben massa romàntic, massa sentimental. Què trobes?

● Evidentment al llibre expresso els meus sentiments i això pot agradar o no. El llibre està destinat a tothom qui s'hi identifiqui.

— Has compost mai un poema que no t'agradi?

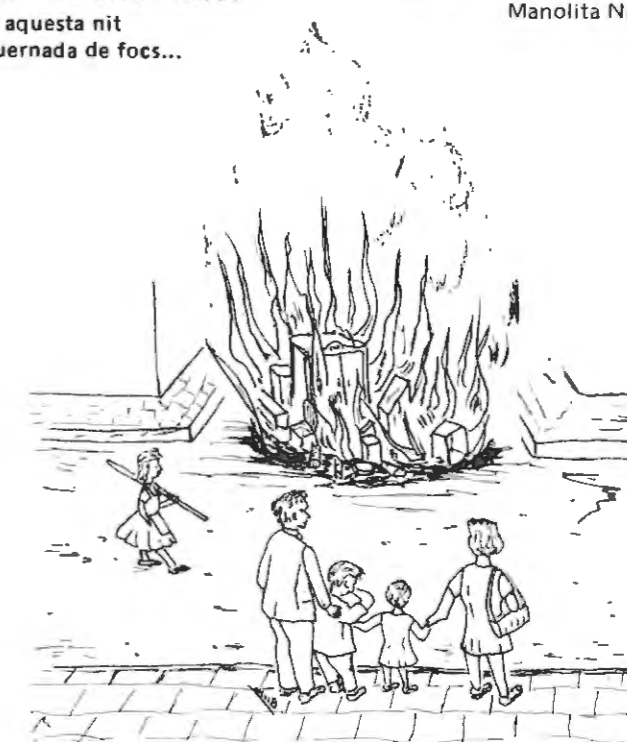
● Sí, un munt. I els he tirat, per cert.

— I els últims?

● Aquest és l'últim.

NIT DE SANT JOAN

Estimo aquesta nit
enlluernada de focs...

Estimo aquesta nit
vivaç i joliu...

Com cap altra nit de l'any.

És... com la força viva

d'un cos en moviment!

Que t'abraça...

Estimo aquesta nit

inacabable...

És la solidesa d'un temps...

És la trama d'uns actes

que esdevindran força

il·lusionats...

És la nit de Sant Joan.

A Cati li encanta llegir poesia, i també se que sobretot el poeta GIBRAN KHALIL GIBRAN. Ultimament llegeix novel·la, a Jaume Fuster. Però per damunt de tot posaria a Salvador Espriu.

"Un poeta s'ha de fer a ell mateix", diu. Llavors pensa que la cosa més important és escriure, escriure molt i a poc a poc, amb ànsies de superació; sense pensar en la publicació. Cati necessitava escriure i prou; i així ho va fer. Després van vindre les altres coses, diguem-ne, a més a més.

PER A TU va ser un esdeveniment important per a Ulldecona. És una cosa nostra que ens fa sentir orgullosos. No es tracta d'un plec de papers que modernament li diem llibre. Es tracta de compartir els sentiments d'una dona que vol anar més enllà dels seus somnis. És un regal. Per això quan parlo amb Cati Brusca sempre recordo la frase de Goethe: "Estimo els que anhelan les coses impossibles".

Gràcies.

Manolita Nadal

Pasqual Casaubon: «...Perquè el sol també crema al pagès d'ara»

Desgraciadament l'agricultura ha deixat de ser l'art de conrear la terra. Ha deixat de ser un art. Ara inclou també les ciències, pràctiques i indústries que l'home utilitza per a obtenir, mitjançant l'explotació dels elements naturals, productes vegetals i animals de la màxima qualitat i del màxim rendiment possibles. En l'actualitat les operacions de mercat, els estudis socials, la fabricació de màquines i materials emprats en els camps, són involucrats dins d'aquest concepte. La relació indústria-agricultura és cada vegada més estreta i imprescindible. Com a conseqüència d'això s'ha acabat la figura del típic pagès que treballava de sol a sol. Les seves mans han estat substituïdes. Només ens resta parlar del pagès-màquina. La història pot canviar-ho tot. Per això em dirigeixo a Pasqual Casaubon i li pregunto:

— Té sentit aquí a Ulldecona un monument al pagès?

● No es tracta de si té sentit o no. A mí em van dir concretament de fer un monument al pagès i ho vaig fer, però també l'hauria fet a una altra cosa. El monument al pagès té sentit des d'un punt de vista romàntic. És a dir, si pensem en els pagesos d'abans; els d'ara són una altra cosa. Ara els pagesos són empresaris. I si no ho són, no poden subsistir. Aquí al poble encara veig que alguns van amb carro, i a mí em fa molta gràcia, és una cosa bonica.

— T'agrada l'entorn de l'obra: El Passeig?

● Sí. Evidentment l'escultura s'ha de posar en un lloc determinat. Però, saps on m'agradaria col·locar les escultures? Doncs en un camp ben gran sense arbres i tot verd. O també al desert, encara que sigui utòpic. Tornant a la realitat, aquí a Ulldecona, l'entorn està bé.

— Tu normalment les escultures que fas, les fas perquè vols. I com tu vols. Aquesta vegada es

tracta d'una cosa diferent, t'has de cenyir a un esquema. Costa més fer una cosa encarregada des d'un principi?

● Bé, a mí em van encarregar una cosa, però se'm va donar completa llibertat. O sigui, el monument al pagès el podia fer com jo vulgués.

— I què vas decidir?

● Llavors, de primer, vaig estudiar la figura, la personalitat i l'entorn del pagès; després vaig escollir allò que m'interessava. És a dir, vaig observar les eines i les coses que necessita la terra per a ser fèrtil. I t'ho explicaré: Per exemple el sol és trascendental. Sense sol no hi ha vida. Una altra cosa és el vent; també és un factor influent, o més ben dit, un factor negatiu per a la fertilitat de la terra. M'interessa plasmar la lluita de les coses positives i negatives...

— Mentre m'explicava els elements que constituïen l'escultura, Pasqual anava fent les formes damunt d'un paper amb un bolígraf tapat. Però encara que no es veia la línia de la tinta, el dibuix quedava perfilat enlaire. Me l'imaginava inevitablement. Potser per la força de la seva expressió o per l'ímpetu dels seus moviments. I continuava:

● A més vaig agafar també una xaruga. I m'explica perfectament la forma de l'aparell. Vaig escollir-la perquè plàsticament m'anava bé.

— Però no es tracta tan sols d'escollir els elements, no?

● Una cosa és la idea que tu tens i l'altra és l'estètica. Has de jugar amb les dues coses. Per exemple un element imprescindible per a l'agricultura és l'aigua, ara bé, plàsticament no m'interessava.

— Parlem una mica de l'estructura.

Primers dies de Maig. Inici del monument

● Això que t'he explicat fins ara constitueix una part, que, per a mí, representa la naturalesa. L'altra peça defineix l'home i les seves conseqüències, la relació home-camp.

— Així, per a tu el pagès és tot això que m'has dit?

● Sí, jo penso que, culturalment, el pagès va suposar un canvi molt radical. Gairebé va ser una nova manera de concebre el món. L'home va trencar l'esquema de caçadors i es va establir en una terra determinada.

— Una altra part de l'escultura és el bust del pagès?

● Bé, el cap entrava dintre del guió. Per a mí, la cosa més important és el que t'he explicat abans.

— De quina època és?

● D'abans, amb el mocador i tot. I també he après com es col·loca.

Li dic que m'ho expliqui. Llavors agafa un mocador i el col·loca damunt d'un got (com si es tractés d'un cap de persona). Li pega les voltes necessàries, fa el nus a un costat i deixa penjar per una banda la tradicional punta. M'explica tots els passos detalladament. Em diu que tot això li ha ensenyat una dona vella del poble i que ho troba divertidíssim.

— Què s'ho posaven així a la teva terra?

● Així, no. És la primera vegada que ho veig i crec que, estèticament, queda molt bé. De totes maneres, el cap té com un aire venecià, encara que no sé quin origen té el mocador d'aquí.

— Ara parlem dels materials.

● Els materials... El cap és de bronze i la resta, de pedra d'Ulldecona.

— Abans parlàvem que tu, en el moment de realitzar l'obra, vas estudiar l'entorn del pagès. En quins punts concrets et vas basar?

● Em vaig basar una mica en la mitologia grega, en els déus grecs. Demeter era la deessa de l'agricultura...

— I vas estudiar la mitologia per a fer l'escultura? li pregunto parada.

● És clar! Quan un fa una escultura, s'ha de documentar i llavors pensar què vol fer i què no vol fer. En temps de Grècia hi havia —no cal dir que Pascual sempre té molt present els encisos del món grec— un culte a la terra. Actualment ens separa un abisme. El canvi ha estat radical: Això s'ha perdut. Tot està mecanitzat i resulta impossible, per exemple, tenir culte a un tractor. Sentimentalment, no queda res de tot això.

— Com definiries les formes de la teva escultura?

● Es veuen! La terra per exemple està representada per formes suaus, rodones, càlides. El vent té una forma allargada, quadrada... És el contrast.

M'explica Pascual que quan fa vent es posa a observar els arbres, el moviment de les fulles. I diu que encara que el vent no es veu, el moviment de la natura ens indica la seva acció.

— I canviem de tema. A part de la teva tasca a Ulldecona. Què has fet últimament?

● Vaig estar a Madrid, a ARCO.

— Em comenta que ell no està d'acord amb la cultura massificada, però que de totes maneres l'experiència d'ARCO va ser positiva.

— És molt important per a tu fer aquest monument a Ulldecona?

● Penso que la cosa bona d'un monument gran com aquest és que (a la curta o a la llarga) s'integrarà al poble. Això és l'important.

— Però les coses no es fan soles. Parlem del treball.

● Jo treballo en aquest assumpte des del maig. I jo sé que treballa diumenges i tot. Li pregunto pel significat de l'escultura. Però a ell, no li agrada

explicar-ho. A més, diu sempre que l'art no s'ha d'entendre, s'ha de sentir. Pensa que la curiositat és un element necessari per a l'espectador d'una obra. Es queixa:

● Si les coses s'expliquen, ja no hi ha al·licient. La curiositat és una cosa instintiva que dona vida. La gent ja sap que és un monument al pagès i d'això en poden treure un munt de coses. L'escultura és imatge i s'ha de veure, no es pot explicar.

Tot i així li encanta parlar de l'obra:

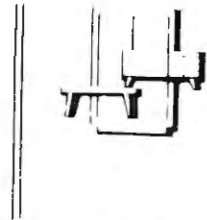
● L'escultura té una càrrega molt gran de paganisme: el sol, l'essència de les coses. Recordes que en temps antics l'home adorava el sol? I no l'adorava perquè sí, sinó perquè era el TOT. L'home d'avui és més gelat; un pagès d'ara no adora res. Llavors he intentat buscar motius per tal que el pagès pugui, en certa manera identificar-se. Som conseqüència d'una generació de poetes i artistes que cantaven al camp i, inevitablement veiem al pagès de manera sentimental: El sol també crema al pagès d'ara.

L'escultura de l'artista es podria classificar dintre d'un expressionisme abstracte com la majoria de les seves obres. A la vegada s'evidencia un cert to mediterrani, que Ulldecona (poc o molt) ha ajudat a donar-li.

Ja falten pocs dies per a veure la realitat del Monument al Pagès. Per mitjà de les seves paraules hem conegut, diguem-ne l'altra cara. L'obra de Pascual Casaubon deixarà ressò a Ulldecona. Eternament. I el Monument n'és la llavor, la petjada que el temps no podrà esborrar.

Manolita Nadal

Muebles ARNAU

*Servicio de montaje gratuito
a toda Cataluña
y Región Valenciana*

Major, 82 Tel. 72 03 58
Major, 93 Tel. 72 01 75

ULLDECONA

MANUEL MARTORELL

TRANSPORTES

*Carrer del Calvari, 48
Teléfono 72 02 52
ULLDECONA*

Clínica Dental Ulldecona Dr. Abel Venti

Calvario, 2

Horario:
*Lunes a viernes: 9 a 13 - 15'30 a 21
Sábados: 9 a 13*

eurochrom
LABORATORIO FOTOGRAFICO

*Avda. Ramón Salomón, 19
Teléfono 720363 - Apartado 7*

ULLDECONA

La bellesa de la vellesa

per Joan M. Muñoz

Els nostres iaïos sempre són els qui reben més haviat quan s'ha de rebre. I no em refereixo precisament a les pensions, que aquest és un altre tema en el qual no vull entrar.

Serà possible que alguns pares eduquen als seus fills en l'odi als seus vells? I ells què? També ho seran un dia o altre, no?

Arribar a vell en el nostre poble i el nostre país encara és com una cosa mal vista. Una cosa negativa que molesta a molts i motiva disputes familiars.

Un vell a una casa molesta. Què podem fer-ne? Ens el carreguem?

No us ho cregueu. Hi ha gent que ho pensa: «Jo, iaïo, a vostè el vull molt, però fòtigue el camp que aquí està de sobres».

Ara bé, hi ha honroses excepcions a aquest maltracte:

— Quan el matrimoni que té els pares a casa té fills i és jove. Llavors l'avi ha de fer de mainadera tota la nit perquè els joves casats puguin anar a divertir-se.

— Quan l'avi cobra una bona paga, per a xuclar-li fins a l'últim duro i després patada, i al carrer.

— Quan hi ha interès en que es morgue content amb els de casa, que les finques de l'auelo són moltes i en traurem un bon pessic.

Però això no queda així, sabeu?

Ara és quan els avis, més vivarats i amb més energia que fa 50 anys, es subleven contra els seus familiars, fugen de casa amb una amiga seva, formen entitats per a gastar-se els calés que han anat arropegant i la pensió i, en fi, per podrir-se a una habitació més val sortir a passejar.

I això l'ajuntament d'Ulldecona ho té molt clar. Ens estan arrançant tots els corrals del poble convertint-los en allò que han de ser, jardins. I això és molt bo per als nostres vells.

El que no es tan bo, per allò de què feta la llei fetà la trampa, és que una entitat bancària ens vulgue imposar un sistema, una manera de fer les coses, com si vulguessen xuclar els quatre quartos que els queden als vells després de marxar de casa. I el més greu és que arriben quan ja s'ho tenen muntat i els ho vulguen desmuntar. Quina barra?! O no?

Tan dolent és ser vell? Per què se li diu «tercera edat»? Què passa, que són ciutadans de tercera categoria?

El millor de tot és que diuen que la «tercera edat» s'ampra per no ofendre'ls. Quina altra barra. Jo em pensava que quan algú em diu Joan, és per que ho sóc, no per simpatia i per no ofendre'm. Un vell és un vell, i ditxós jo si hi puc arribar.

Hi ha tres classes de persones, els més petits, els mitjans i els vells. O els joves, els adults i els iaïos. Com vulgueu. I que no em vingue ningú a dir-me que quines tonteries. El dia que arribarà a vell i li fotran una patada de casa i el tancaran a un asil (orfanat per a vells amb famílies BIEN), ja veurà, ja.

Ah! I del monument al pagès, què me'n dieu?

Es un monument a tota aquella gent que amb el seu treball aixeca cada dia el poble, en sortir el sol. El pagès és aquell que cura, mima, vigila, estima, llaura, rega, cull i viu de la terra. Quina cosa més bonica.

I quin orgull tenir a la teva finca un arbre ben vell. Ben gros, alt, llustrós... Un arbre acostuma a viure més anys que una persona. Però no decidim nosaltres la seva durada. Perquè hem de dir-li a un vell quan ha acabat i s'ho ha de deixar tot? Qui ens hem cregut que som?

Demà, això us ho faran a vosaltres, que ara sou joves, i veureu com no us agradarà gens.

Vinga, una mica més de comprensió i a veure si no som tan bèsties. I cadascú que s'estigui a casa seva, no tancat a una presó. Perquè, què seria de nosaltres que no haguessen existit els nostres vells?

Aquí estaríem tan contents!!!
Creu-t'ho!!!

JOAN MANUEL MUÑOZ i FUSTÉ. UN JOVE QUE SI DÉU HO VOL, TÉ EL DESIG D'ARRIBAR A VELL. ENCARA NO, PER AIXÒ, PERÒ SÍ QUE M'AGRADARIA.

NOTA.— Us aconsello als vells que llegiu això un llibre de Pepet de Casacoberta que es diu: «La revolta dels pardals o com fugir d'una família que et xucla la sang». És un llibre molt instructiu.

Clar i breu

Per Xavi Gauxachs

Poc a poc, pas a pas, dia a dia, hem arribat de nou a trobar-nos a les portes de les Festes. Festes Majors en honor de la Verge de la Pietat. Sembla que fos ahir quan celebràvem les Quinquennals... i ja ens hem menjat un altre any. O potser l'any ens ha menjat a nosaltres. Alguns fills del poble, com la meua tia Juliana ens han deixat ja per a sempre. D'altres, com el meu segon fill, han nascut aquest any 85. Així, o això és la Vida: uns que arriben, i uns altres que inarxen amb les seves alegries, tristeses, plaers, dolors, melangies, esperances, il·lusions, discòrdies i amors... La Vida ens porta per camins on la llebra de la sorpresa està preparada per a saltar en qualsevol moment, en qualsevol lloc. D'on menys t'esperes, parlo amb experiències, t'emportes un disgust, un favor, una desil·lusió, un detall. I així, dia a dia, ens anem coneixent, anem vivint, anem envellint... La història de l'home, amb les seves virtuts i amb els seus defectes, les seves paus i les seves lluites, es repeteix sempre a la roda del temps, en noms de Deus i de Dimonis. Tothom té la seva raó i la defensa a mossos, si convé. Qui no recorda la tempesta (sense aigua) de les Quinquennals passades amb motiu del Teledeum? I al mateix temps, qui no recorda el treball, els nervis, l'enginy de tot el poble a l'hora de fer flors i adorns per guarnir els carrers i places del nostre poble? El món, i natros amb ell, donem voltes i més voltes per retrobar-nos a la fi, als mateixos llocs, a les mateixes il·lusions i a les mateixes circumstàncies, però sempre: una mica més vells. Així, o això és la Vida, a la manera meua d'entendre les coses. Lo important és saber viure-la, gaudir-la. Per això són vitals les Festes dels pobles, perquè inviten a crear, a participar a conuiu més amb els amics, veïns, o parents... "Cançó-neta de les Festes", és una cançó que he fet per tots vosaltres, i que ja he estrenat a Radio Cadena Ulldecona, sempre amb l'estimable ajut del seu Director Joan Nadal, i de l'amic Joan Manel Muñoz i que diu així:

QUE BONIQUES SON LES FESTES

Que boniques són les Festes / Tot és joia. Tot content
Que boniques són les Festes / Que bonica és la Gent
Que boniques són les Festes / Amb els seus actes culturals
Que boniques són les Festes / Si no mos costen ni dos rals
Que boniques són les Festes / Quan el Poble està unit
Que boniques són les Festes / Si és bó el seu esperit
Que boniques són les Festes / D'aquest poble que és el meu
Que boniques són les Festes / Les d'aquí i de tot arreu
Que boniques són les Festes / Amb els seus actes esportius
Que boniques són les Festes / Amb els ximpls i amb els vius
Que boniques són les Festes / Si a la Plaça mos fan bous
Que boniques són les Festes / Si a la butxaca hi ha bons sous
Que boniques són les Festes / Quan el treball és un tresor
Que boniques són les Festes / Si guardem d'elles bon record
Que boniques són les Festes / Mare de Déu de la Pietat
Que boniques són les Festes / Si són de Pau: Felicitat
Que boniques són les Festes / Si les sabem passar-les bé
Que boniques són les Festes / I adéu, fins l'any que bé...

ULLDECONA — ESPECIAL FESTES — Pàgina 94

En segon lloc, però no menys important que el primer tema, us presento un dels meus últims treballs, aquest amb rima pobra (per lo de la crisi...) i que és una Carta Oberta al President, amb la bonica pretensió de que la llegeixi, li agradi, i si potser que me la conteste...

CARTA ABIERTA AL PRESIDENTE DE LOS PAISES UNIDOS POR LAS FRONTERAS DE SIEMPRE

Presidente estimado
no le quepa duda alguna
mi verso no está pagado
Si le escribo en pobre rima
es porque estamos en crisis
los de Abajo y los de Arriba
Mire Ud. Presidente
yo no le veo la gracia
a Este-Oeste Siglo XX
¿Para qué tanto Armamento?
Enemigos hay muy pocos
Razonemos un momento
¿Está la fuerza en las Armas?
Perdone Ud. si yo dudo
No nos vamos por las Ramas?
Imitando a los brutos
terminaremos a coces
¿Serán éstos buenos frutos?
Oiga Ud. mi nombre es Juan
Pueblo que canta y llora
NO ME ENREDE EN LA OTAN
Un buen Presidente es eso
que tanto nos hace falta
Se lo juro por mi verso
En esta carta mi ruego
Con la Esperanza escribo
NO NOS DEJE PARA LUEGO
Mire Ud. cae la tarde
y después viene la noche
de un mañana que ya arde
Piense Ud. Presidente
por sus hijos, por sus nietos
Por un Mundo más decente
Presidente no se ofenda
si mi rima es rima pobre
es clara pa que me entienda
Claro soy mi Presidente:
Con las Armas Nucleares
ser poeta es deprimente
En esto estamos de acuerdo
Ud., yo, y el señor cura
RAZONEMOS CON CORDURA
MANDEMOS LA OTAN AL CUERNO
DANDO EJEMPLO DE BRAVURA
HACIA UD. VAN MIS RECUERDOS
SUYO

Xavi Gauxachs
ULLDECONA MONTSIA
Julio - 85

Les Institucions i les Entitats Locals participen a la Revista

Asociación de Jubilados y Pensionistas

La vida es un sueño?

La ignorancia es deforme, oscura e incapacitada. Por lo tanto no es una persona tratable. Es anormal. Por consiguiente no puede ser incluida en el tema que hoy me ocupa. El ser humano es fruto de una pasión, más o menos intensa. Si ésta no está unida al amor, la convivencia entre un hombre y una mujer no será nunca fértil. Es imprescindible que entre ambos, exista un amor apasionado, para que de el fruto deseado. Si el ser humano es engendrado por el amor, ¿por qué no permanece constantemente y prolongadamente durante toda la vida?. Hay muchos adagios sobre este tema. El primero que se me ocurre es aquel que dice: De tal palo, tal astilla. Eso, no es verdad, porque de padres buenos han salido hijos malos, como de

padres malos, han salido hijos buenos. Durante la niñez, han habido varios hermanos que han tenido una educación igual, y sin embargo, al llegar a la juventud, han salido diferentes unos de otros. La vocación, humildad, orgullo, celos o ambición, yo creo que son cosas que permanecen en el corazón del ser humano. Los hay, que intencionadamente, se desarrolla una cosa más que otra. Dependiendo del temperamento o sensatez de cada uno. Se dice que la cara es el espejo del alma, y eso es una mentira. Los hay que saben desempeñar cualquier clase de papel en un teatro, y es, porque saben transformar el semblante, contrariamente a lo que son. No creo en la tranquilidad y alegría, si hay rencor, celos, envidia, odio o malos instintos. Normalmente, somos

hoy en día, lo que la gente quiere que seamos, no, lo que somos en realidad. ¿En donde está, aquel amor que recibiste de tus padres al procrearte? Pasamos la niñez, la juventud, la mediana edad. Ahora nos encontramos en la última recta de la vida. Puede ser más o menos larga, pero piensa, que al dar la vuelta a la esquina, perderás el sentido, la visión, el tacto y... la vida. No quiero, ni intento ni pretendo que creas en una nueva vida. Todos los que han muerto, no han vuelto, para contarlo. Pero escúchame por un momento. Si has usado aquello de «HAZ BIEN SIN MIRAR A QUIEN». Después de unos cuantos años de haber muerto, el concepto que tendrán de tí cuando la conversación te recuerden, será: ¿Era un

ULLDECONA — ESPECIAL FESTES — Pàgina 95

sinvergüenza. Un malvado. Un traidor. Un criminal o un cualquiera? Todo lo contrario. El que prevalecerá, será, el amor, la caridad y el de buenos sentimientos. Por una parte, eres libre de ser lo que quieras. Nadie o muy pocos, te cerrarán el camino que voluntariamente quieras seguir. Tu conciencia, es la que te domina, piensa también, el desprecio que reciben de los demás, los que se han dejado dominar por la violencia o malos instintos. Si tu quieres ser bien recibido por todos, que tengan un buen concepto de tí, haz el bien, sin mirar a quien, aunque tiene más valor ayudar a tu propio enemigo, que al pariente, al conocido o al amigo. Se considera esto, una cosa normal. Escucha a tu conciencia, a tu corazón.

Allí, es en donde encontrarás la verdad. Si de allí, sale el mal, es bastante difícil el cambiar tu instinto. Podrás reformarte algo, pero también te quedará algo. Por otra parte tienes, que el querer es poder. Procura seguir por buen camino. No te causará ninguna molestia, pero si que puedes ganar. Del bien, bien te puede venir y del mal, solo mal recibirás. No seas nunca hipócrita, lo son normalmente, los que se creen ser más listos que otros, los que creen engañar a los demás, pasando desapercibidos. Yo veo en ellos, unos ignorantes. A nuestra edad, solo nos tendríamos que preocupar, en pasarlo lo mejor posible, reunirnos la mayor cantidad posible y contando nuestras aventuras juveniles, nuestras destrezas,

nuestros casos particulares, se puede pasar el tiempo con alegría amistad y amor. Amor sincero y verdadero. Si entre la multitud hay alguno (que creo serán pocos) que aún se cobijan los malos instintos provocando discordias o riñas, ¿por qué no nos reunimos todos a la vez y les echamos fuera de nuestro ambiente?. Amigos, compañeros, hermanos. Ya somos mayores de edad. Los 60, 70, 80 o más años ya han pasado. ¿Es esta edad la mejor para emprender los negocios o preocuparnos por un porvenir? O bien es la edad del descanso, la distracción, el bienestar y la alegría. Con AMOR, todo se puede lograr. Busquemos buenas compañías, vengan de donde vengan. Es la única forma de solucionar nuestros problemas.

M. Vidal

Els rossinyols del Montsià

Quan arriba la fi de curs escolar, també acaben les nostres actuacions. Per això, vam fer un concert de cloenda només per als familiars dels xiquets de la Coral, el dia 22 de juny i a l'Orfeó.

Els més petits estrenaven l'uniforme aquest dia i s'incorporaven de ple a la Coral.

Van cantar unes cançons ajudats per un grup de grans i després els van dirigir uns xiquets que ajuden a Paquita Querol, la nostra directora, en el seu treball i que són: Jordi Clúa, Mª José Serra, Josep Gascó, Belem Calduch, Josep Tordera i Rosa Cabús. També ells en aquesta ocasió van debutar, demostrant que ho fant molt bé.

Tots junts, grans i menuts són ja una colla que omplen l'escenari.

Després i com a segona part ens van oferir una «cantata» que es titula «L'estel d'or».

En la presentació se'ns va explicar que una cantata és una obra de teatre que es representa cantant.

Durant l'actuació va haver-hi uns quants «solos» que van fer palesa les bones veus que tenim a la Coral. Tots ho van fer força bé, fruit de l'esforç dels assajos de tot el curs.

Ens van acompanyar, al piano, la Sra. Montserrat Calduch, que va venir expressament des de Sant Cugat per aquesta ocasió; Andreu Martínez el professor de música de l'Escola que va representar el personatge de «El rei de la lluna» i Carolina

Girona que va ser la narradora de l'obra.

A tots ells volem donar-los una vegada més, el nostre agraïment pel seu ajut i col·laboració.

Seguidament i ja per acabar el concert van cantar dos himnes. L'Himne dels nois i l'Himne d'Ulldecona. Aquest darrer acompanyats per tots els assistents.

I.S.T.

Els rossinyols del Montsià

(Resum del curs 1984-85)

OCTUBRE

La nostra coral infantil començà el curs assajant a pressa feta perquè el 19 d'octubre hi havia festa grossa a la nostra Escola: condecoració de la nostra Directora i, és clar, la coral de l'escola no hi podia faltar.

El mateix dia, per la nit, vam cantar al Teatre Municipal en l'acte d'inauguració d'Omnium Cultural.

DESEMBRE

Ens vàrem desplaçar a Vinaròs per a participar en el II Certamen de cançons nadalengues juntament amb la Coral Infantil Aldea de l'Aldea, la Bella Harmonia de St. Cugat del Vallès i els Petits Cantors de la Misericòrdia de Vinaròs que eren qui ho organitzaven.

El concert es celebrà a l'Església Arxiprestal.

GENER

Vàrem participar com en anys anteriors, en la vetllada infantil de la vigília de Reis conjuntament amb el grup infantil de teatre del Centre Cultural. Fou com sempre al nostre Teatre Municipal.

MARÇ

El dia 24 ens va visitar l'Orfeó infantil Santa Coloma de

Sta. Coloma de Queralt. Fou un dia especial per a la nostra coral ja que per primera vegada es presentava el grup de petits format per 26 nous cantors de 6 i 7 anys. I també vàrem estrenar tot un equip de directors format pels 6 rossinyols més grans. El concert fou al nostre teatre municipal.

ABRIL

El dissabte dia 13 ens vàrem desplaçar a Segur de Calafell on tingué lloc la trobada general de la nostra demarcació. Fou con un assaig general de la cantata «L'Estel d'Or» que aquest any ens proposà el S.C.I.C. com a programa comú per als grups de mitjans i grans. Ens hi aplegàrem 16 corals amb un total d'un miler de nens cantors. Es celebrà a l'Església Parroquial.

El dissabte vinent, dia 20, vàrem anar a Amposta, on vàrem participar en la II Mostra de Cant Coral Infantil i Juvenil que organitza la Delegació de la Joventut de la Generalitat. El concert fou a l'Església Arxiprestal de l'Assumpció.

MAIG

El diumenge dia 5 ens desplaçàrem a Flix on tingué lloc la trobada intercomarcal del S.C.I.C. on vàrem cantar conjuntament amb 7 corals més

la cantata infantil L'Estel d'Or. El concert fou al saló d'espectacles de la Unió Social de Flix.

JUNY

El dia 15 participàvem en l'Homenatge al Sr. Aubà conjuntament amb les altres entitats musicals de la nostra vila.

El dia 22 vàrem fer el concert de fi de curs. Fou el primer concert en que actuàvem sols Els Rossinyols del Montsià. La primera part foren 6 cançons molt boniques cantades pel grup dels petits. A la segona el grup de mitjans i grans varen cantar-representar la cantata infantil «L'Estel d'Or» Hi actuà com a solista Andreu Martínez de la Sènia i ens acompanyà al piano Montserrat Calduch de St. Cugat del Vallès.

Després del lliurament d'uns obsequis tots els Rossinyols conjuntament cantaren «L'Himne dels nois» i finalment i com sempre conjuntament amb el públic posàvem cloenda cantant l'Himne d'Ulldecona.

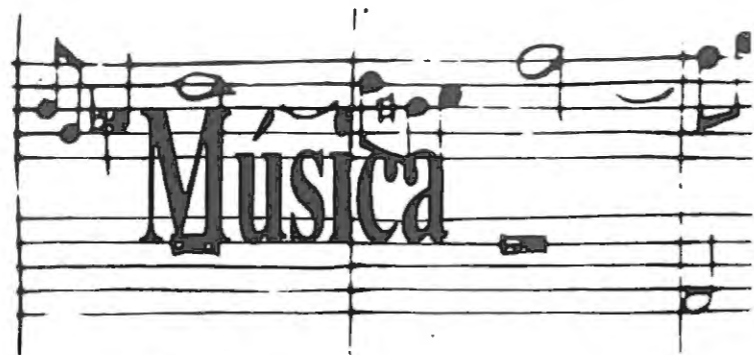
En total, i si no m'erro, sumen un total de 10 actuacions. Què us en sembla?

Esperem que el curs que ve, que ja s'apropa, puguem seguir cantant més i millor.

En nom de tots els Rossinyols a tots

MOLT BONES FESTES!!

Coneixem la Música

Durante el siglo XIX y gran parte del XX los países más poderosos se expandieron extendiéndose más allá de sus fronteras y dominando grandes territorios.

Las naciones pequeñas o más débiles tuvieron que esforzarse por alcanzar su propia identidad, expulsando en muchas ocasiones a las grandes potencias que las invadían. En estos pueblos oprimidos surgió a mediados del siglo pasado una lucha por alcanzar también una cultura propia, asentada en sus tradiciones y sus raíces.

La música no se mantuvo ajena a esta gran corriente nacionalista y en muchos países surgieron compositores que hallaron en los temas populares la base de sus obras, que, en ocasiones, fueron convertidas por los diferentes pueblos en símbolos patrióticos.

Esta reacción nacionalista tuvo una mayor fuerza en los países bajo dominio extranjero, pero también tuvo su importancia en otras naciones ya independientes políticamente pero con una cultura empobrecida, dominada por las modas extranjeras. En nuestro país la ópera italiana ejercía una fuerte influencia sobre nuestra música, influencia un tanto apagada con el renacimiento de la zarzuela y la aparición de compositores como Felipe Pedrell, Isaac Albéniz, Enrique Granados y Manuel de Falla, a quien ya nos referimos hace algún tiempo. De alguno de es-

tos compositores nacionalistas trataremos más adelante pero ahora vamos a centrarnos en un país y en su compositor por excelencia:

SIBELIUS. ALMA DE FINLANDIA

Jean Sibelius, compositor finlandés nacido en 1895, empezó su vida musical a los 9 años, recibiendo clases de piano y violín. A los 21 años se matriculó en el Instituto de Música de Helsinki. Recibió una sólida formación centroeuropea, ya que, habiendo obtenido una beca estatal de estudios, pasó el invierno de 1889-90 en Berlín estudiando composición, trasladándose más tarde a Viena.

De vuelta a su patria en 1891 el éxito de su obra «Kullervo» le

consagró como el más eminente músico nacional. Desde entonces y hasta 1901 ocupó el cargo de profesor de violín, teoría y composición en el Instituto de Música de la capital finlandesa, donde él había estudiado.

En 1897 obtuvo del Estado finlandés un salario vitalicio de 3.000 marcos anuales, lo que le permitió dedicarse por completo a la composición.

En los primeros años de nuestro siglo las obras de Sibelius encontraron una rápida difusión por toda Europa, a la par que crecía su fama internacionalmente. En 1904 el compositor decidió retirarse a una tranquila casa de campo situada al norte de Helsinki, donde vivió hasta su muerte una existencia tranquila, sólo interrumpida por sus ocasionales viajes. A partir de 1907 se vio aquejado de un tumor de garganta, y la creencia de una muerte cercana le hizo transformarse en un ser melancólico y solitario, algo que se hace patente en las obras de esta época. Pero el tumor no resultó tan grave como él temía, y en 1914, ya restablecido viajó a Estados Unidos, donde dirigió sus obras.

Tras la guerra abandonó pocas veces su aislamiento campestre, eran años de declive y despedida. En 1924 se presentó por última vez en público dirigiendo su Séptima y última sinfonía. Dos años más tarde dejó de componer: su música le parecía anacrónica para la época que estaba viviendo.

Todavía pasó cerca de 30 años de prolongada vejez, en el más absoluto silencio hasta que murió en 1957.

Fue pues, un hombre extraordinariamente longevo, vivió 92 años, característica no muy común, quien sabe por qué, entre los compositores.

A pesar de su silencio artístico su fama creció en todo el mundo, llegando a ser considerado hoy día como uno de los más importantes compositores de este siglo.

El carácter nacionalista de Sibelius es patente en muchas de sus obras: «Kullervo», el poema sinfónico «En Saga», «El Cisne de Tuonela» y una copiosa producción coral están inspiradas en el Kalevala, conjunto de cantos recopilados entre los campesinos finlandeses por Elías Lönnrot en 1835.

Otras de sus obras, como la

suite «Karelia» o el poema sinfónico «Finlandia», una de sus obras más conocidas, tienen un marcado carácter patriótico. Esta última es un ataque al omnipotente Imperio ruso cuyo dominio se mantuvo la nación finlandesa desde 1807 a 1917.

Compuso también numerosas obras para piano, música de cámara, varias canciones, así como el cuarteto para cuerdas «Voces intimae», música de escena para «Pelléas et Mélisande». «La Tempestad» y «La muerte», que incluye el célebre «Vals Triste». También compuso varios poemas sinfónicos, entre ellos «Tapiola» y «Las Oceánidas», y, finalmente, debemos recordar sus siete sinfonías, que constituyeron un retorno a la sencillez tras las gigantescas obras debidas al genio de Mahler. En varias de ellas se advierte todavía cierta influencia del romanticismo.

mientras otras tienden hacia una concepción más intelectualizada.

La Séptima Sinfonía reúne ambas tendencias en una obra de un solo movimiento denominada por su autor «Fantasía Sinfónica». La sencillez popular, los sueños y los deseos del hombre están bien reflejados en ella.

En fin, Jean Sibelius es el gran compositor finlandés, el «alma» musical de su país. Todas sus obras nos recuerdan el verde de los bosques de su patria y la belleza de sus lagos, unos bosques y unos lagos que hoy agonizan víctimas de la lluvia ácida, pues Finlandia, actualmente, es uno de los países más contaminados de Europa.

Tomàs Badia

Va ser fundat a l'any 1948 amb l'arribada al nostre poble de Joan Baptista Badoch Barrera, i a partir d'aquell moment es va formar la primera Junta Directiva i el primer Campionat de Selecció.

Des de l'any 50 al 55 va ser una gran època per l'escacs Ulldeconenc l'equip es presentà a 1ª Categoria provincial, guanyant a l'any 53 el Campionat Provincial, al 54 el de 2ª i el Regional també de 2ª.

Durant la vida del club han vingut al nostre poble grans jugadors: Arturo Pomar, Pepita Forner, Antonio Medina, l'escandinau, Ben Larsen, 3er. jugador del ranking al món.

Actualment el club està format per un equip a 2ª categoria i dos a 3ª, amb un total de vint-i-set jugadors, la majoria infantils i juvenils, gràcies a ells Ulldecona es pot sentir orgullosa de tenir un Club d'Escacs.

Per a aquestes festes el Club ha programat tres competicions:

1.- Per al primer dissabte de festes, per la tarda un Matx per equips.

2.- Per al dimarts per la tarda torneig de partides ràpides.

3.- Per al dimecres pel matí Campionat Infantil amb 3 trofeus i medalles per a tots.

BONES FESTES!

CLUB JOVENTUT

Altra vegada i com cada any tornen a la nostra Vila les Festes Majors dedicades a la Mare de Déu de la Pietat, i al nostre Club per aquest motiu preparem activitats per a tots els gustos. Si bé, les activitats que es preparen són les de tots els anys, no per això han de ser menys llüdes, així doncs per al primer dissabte es farà un triangular d'Handbol entre l'equip del Club i un parell més de la comarca, per al diumenge

dia 1, s'organitzen els campionats socials de natació en diverses categories i modalitats, per al dijous dia 5 es prepara futbol-sala, el tennis estarà present durant tota la setmana en el IV Campionat social, fent-se la final el dissabte dia 7 al matí.

Com tothom creiem que sabeu enguany les revetlles es fan totes al «poli», pel que us preguem disculpes si cap d'aquests actes no es pot dur a bon terme.

Quant a les activitats realitzades durant l'any, direm que el passat 15 de juny i com ja és costum des de fa uns anys es celebrà el festival de patinatge, organitzat per la secció d'aquesta modalitat del Club, setanta nois i noies de diferents edats, entre quatre i catorze anys, s'esforçaren en exhibir davant del nombrós públic assistent la seua habi-

litat a sobre dels patins. Es començà amb una desfílada de tots els participants i després les exhibicions individuals o per parelles i en grups; en acabar el Sr. Pere Sans, President de l'entitat lliurà a la Srta. Eli i a la seua ajudanta Srta. Ondina una placa commemorativa de l'acte i sengles rams de flors.

Cal que destaquem així mateix la nombrosa quantitat de xiquets que estan participant al curset de natació, n'hi ha vora 150 de totes les edats, fins i tot aquest any s'hi fa un curset per gent adulta participant-hi unes 40 persones.

Una cosa que sembla ser no crida l'atenció és el tennis, ja que a pesar d'haver-se convocat uns cursets només s'hi han apuntat dues persones.

Bé, finalment ja sols ens resta desitjar-vos **BONES FESTES.**

ASOCIACION «VIRGEN DEL LORETO»

El pasado día 8 de julio, miembros de la directiva de la Asociación «Virgen del Loreto»

se desplazaron a la Base Aérea de Reus a cumplimentar al nuevo Coronel Jefe de la Escuela de Suboficiales del Aire, D. Pedro Belmonte Sánchez.

Los directivos explicaron al Coronel Belmonte la historia de la Entidad, desde su fundación hace veinte años, mostrándole amplia documentación gráfica de las actividades realizadas, de lo cual ya tenía conocimiento por haberle informado su antecesor, el hoy General Barrón.

El Coronel Belmonte, manifestó su predisposición a seguir las relaciones a amistad entre Ulldecona y la Base Aérea.

A los directivos de la Asociación, les fue presentado el nuevo Teniente Coronel Torrecilla y aprovechando la visita a la Base, saludaron también al ya conocido y buen amigo de la Entidad, el Pater D. Félix Lagartos quien reiteró una vez más su ofrecimiento de colaboración y amistad.

El nuevo Estandarte

H. del Montsià
Virgen de Loreto

Es casi seguro que los fundadores de nuestra entidad no llegaron a pensar que algún día, Ulldecona, pasase también a la historia perennemente a través de un Estandarte, en el que figurase con letras de oro el nombre de nuestra Asociación.

Veinte años más tarde, desde cuando se constituyó la Entidad, podemos afirmarlo y deseamos darlo a conocer a la población a través de este número extra de las Fiestas Mayores.

Como es sabido hace catorce meses, el 13 de mayo de 1984, la Hermandad del Montsià Virgen de Loreto hizo entrega; tras más de cuatro años de trámites de este Estandarte a la Escuela de Suboficiales del Aire de la Base Aérea de Reus, en el transcurso de un acto castrense.

El ofrecimiento significó un reto felizmente conseguido, tanto para los estamentos de la localidad, particulares que colaboraron, como a los propios socios de la Entidad, deseosos estos últimos de continuar manteniendo los vínculos de amistad con la Base Aérea de Reus.

ORFEÓ ULLDECONENC

Som a l'estiu, temps de vacances per a molts. El nostre Orfeó però, no en fa. Sí que després del concert d'homenatge a l'antic director i fundador Sr. Aubà va descansar una setmana però desseguida va reemprendre la marxa normal dels seus assaigs i el proper dia 4 d'agost anirà a la veïna població de Godall per oferir un concert dintre de les seves Festes Majors.

A finals d'agost, també interromprà uns dies els seus assaigs puix que la seva Directora Dolors Sanjuan estarà fora participant en un curs de

perfeccionament per a Directors de Cant coral. Esperem que li sigui profitós i que després amb més il·lusió i empena i amb algunes peces noves en el repertori, no per a les properes Festes Majors però sí

per a les del nostre Patró, Sant Lluç, el nostre Orfeó pugui oferir un bonic concert al poble d'Ulldecona.

A tots, molt bones festes!

LA JUNTA

SOCIEDAD DE CAZADORES

Tenemos en puertas la nueva temporada de caza 1985-86, y los que estamos al frente de la Sociedad nos daríamos por muy satisfechos si cerrásemos la campaña igual que el año pasado, o sea, igual de perdices, mismo número de conejos, más o menos los mismos tordos y de disgustos —uno arriba, uno abajo— «conta com paga».

Bueno bromas aparte: Hay novedades importantes y queremos darlas a conocer.

Estos días se cierra el periodo de repoblaciones para nuestro coto y se habrá soltado 363 conejos (240 vacunados con POXLAP vacuna mixta de 1 año, la buena o la mejor que hay por ahora), 123 han sido vacunados con una de corriente. (Todos marcados con

una V en la oreja), 370 perdices rojas (las mismas del terreno). Todas marcadas con anillas de plástico de distintos colores, según la zona.

Existen 50 perdices donadas por ICONA que se soltarán más adelante, pues nos las han entregado con solo seis semanas de vida y no se dejarán sueltas hasta que hayan cumplido tres meses, pues con ello se consi-

que mayor número de éxitos ya que tienen mayor resistencia y capacidad de adaptación.

P.D. La fotografía que ilustra este resumen, es real, y debemos agradecer al Sr. Climent Ollé la dedicación que tuvo para con seis conejos de campo que se recogieron con los ojos cerrados y luego se vacunaron y soltaron en el «tancat».

CENTRE CULTURAL I RECREATIU

Un cop més arriba la Festa Major. El Centre Cultural i Recreatiu desitja que tothom gaudeixi d'uns dies de festa amb molta alegria i felicitat, oblidant problemes i dificultats i fent que la gent que ens visita tingui un bon record del nostre poble.

La pubilla que ens representa en aquestes Festes Majors 1985 és com tots sabeu la Srta. Anna Forcadell, membre de la secció de Teatre del C.C.R.

Durant aquestes Festes la nostra entitat durà a terme una sèrie d'activitats. Aquestes seran les següents:

- XIV Concurs de Dibuix Ràpid.
- Jocs Populars Infantils, juntament amb el Club Sant Lluç.
- Participarà al Coso Iris amb la realització de dues carrosses.

Res més, ¡BONES FESTES!
¡ESPEREM LA VOSTRA ASSISTÈNCIA ALS ACTES QUE ORGANITZEM!

EL MILLOR DEPENDENT DEL MÓN

Darrera un teló hi pot haver qualsevol cosa: per això el teatre és tan gran.

S'apaguen els llums. Es senten els darrers sorolls a la sala. S'inicia l'espectacle. Aquesta, és nit d'estrena al poble i, per tant, és una nit molt especial per als comedians: ara és el moment d'oferir el fruit del treball, el fruit de l'assaig. Tothom, dalt de les taules espera l'aplaudiment final, el premi més desitjat per a l'artista.

Novament la màgia ha sorgit efecte: un munt de caps de cartró i "més de mil americanes" i l'esce-

nari s'ha convertit en la millor botiga de teixits per a "El Millor dependent del món".

Les situaciones còmiques són ben rebudes per la sala. Gent gran i menuda riu les gracioses ocurrencies d'aquest dependent mig-boig, mig-entranable que té l'encant d'un infant. I veiem alhora a un seguit de personatges que semblen trets d'una pel·lícula del cinema mut; uns dolços i tendres, els dos enamorats, altres superbament ridículs com l'estirat prenent Vicenç, personatges cridaners i cursis, plens de vida, plens de farsa...

La nit avança i la comèdia ja arriba al fi. Després d'un recorregut quasi totalment còmic, l'obra ens ofereix un acabament entenedidor com el propi Esteve, el dependent enginyós i foll al que el públic va estimant cada cop més. El teló és tancat. L'última rialla i per fi, l'esperat aplaudiment. Els comedians ho han aconseguit.

I així, com ells, com els que aquella nit d'estiu "van triomfar" (entengui's l'expressió), com En Juanjo, Na Dolors, N'Eduard, N'Elvira, Na Tere, En Benjamín, N'Elies i En Joan-Manel, tots els que som dintre d'aquest món encisador del teatre esperem també el reconeixement d'aquest públic del nostre poble en altres nits d'estiu. Perquè vo-

lem sempre que allò que fem, us agradi també a vosaltres: "crear sempre per al nostre poble", ja ens ho repeteix prou En Pere Sans, provar de fer cultura entre tots.

FESTIVAL INFANTIL

El passat dissabte 13 de Juliol a dos quarts de set de la tarda, el C.C.R. va organitzar un festival infantil, per a tots els nens del poble. L'espectacle tenia la novetat de l'actuació del Mag-il·lusionista ENIGMA i els pallasos TONI I CAPRANI, amb els quals tots els infants ho van passar ¡bomba! Cal dir que el C.C.R. està organitzant festivals infantils des de ja fa molt temps i sempre amb la col·laboració de gent del poble, però aquest any hem cregut oportú portar aquestes atraccions de fora a pesar de les despeses econòmiques que representen. Així s'ha variat un poc, i pensant que això els agradaria als infants.

Els comentaris han estat favorables i tothom va sortir molt content, petits i grans van passar una bona estona.

Volem agrair la col·laboració en l'organització del festival a les següents persones: Dolors Sauch i Candi Minguet.

CLUB «SANT LLUC»

«Fiestas»

Hijo del pueblo no duermas, no.
El pueblo espera no duermas, no.
Cuida su fuente bebe su agua no pierdas, no.
surcos de infancia. Sueña en el sueño no duermas, no.
Guarda en el puño su fuerza y su razón.
Que tu pueblo sea tu norte,
en el rumbo firme de tu timón.

J.F.

El punto de partida, es ya significativo. Las fiestas, son una ocasión que no debe desaprovecharse.

Se trata de establecer un puente de hombre a hombre, recordando un afecto o una relación esencial. Para muchos, es una fórmula simple, como si durante esos días, se hiciera una tregua en el egoísmo y la despiadada lucha de cada día, para volver de nuevo, una vez acabado el plazo. Pero en estos momentos, me siento motivado por la esperanza y quisiera compartir con todas las familias de nuestra Ulldecona, a la vez que las fiestas, este mi pequeño mensaje de paz. Quisiera decirnos que el amor nace cada día, que nunca morirá con la condición que el hombre mantenga tierna la raíz de la infancia. Convirtámonos en hombres-niños y quizá logremos un contraste en este mundo real, donde no hay paz, ni piedad.

Habeis pensado lo que encierran unas «FIESTAS», en las que todos nos sumergimos, en el momento que los cohetes y las campanas al vuelo, anuncian su comienzo?

A mi... me emocionan. Las «FIESTAS», unen, en todos los pueblos a los que no viven en ellos y vuelven para participar con la población que vibra en la calle. Días, en que nuestras autoridades hacen lo que pueden en patrocinar actos populares. Días, en que las entidades locales se esfuerzan en colaborar, con actos más o menos importantes, pero que se hacen con ilusión, y detrás de todo esto, horas sin dormir, esfuerzo y sudores para que todo quede lo mejor posible. Volvemos a ser como alegres niños con zapatos nuevos.

El hecho es ya esperanzador. A todos nos gusta ser felices. Alarguemos las «FIESTAS», en nuestro interior.

Desde la voz del Club San Lluc, os decimos que aquí se-

guimos sin cansancio. Somos padres de familia y queremos sembrar en nuestros niños, lo mejor de nosotros mismos. Si lo logramos y nuestra labor- amor, alcanza difusión y despierta entusiasmos, pensaremos que no todo está perdido. Para decirlo con palabras de noble resonancia, podríamos decir, que los granos han caído en tierra fértil.

El Club sigue adelante, pero hace falta más, mucho más. No es solamente la módica cuota lo que necesitamos, sino, las manos, ideas, colaboración y sobre todo buena voluntad. Por poco que sea, será mucho y entre todos formaremos unos magníficos hombre-niños, que sean el orgullo de nuestra querida Ulldecona.

Buenas «FIESTAS» a todos!! y desde aquí, deseamos a nuestra «Pubilla», Magnolia, que sea muy feliz para que guarde un buen recuerdo de las «FIESTAS» 1985.

La Junta

CAIXA DE PENSIONES

Obra Social

VELLESA

NOTES DE L'ESPLAI

S'apropa la Festa Major. Tot el Poble, presidit per les nostres digníssimes autoritats i amb la col·laboració de les Entitats Culturals, Esportives, Recreatives... es preparen per honrar la Nostra Patrona, la Verge de la Pietat, i a l'ensem gaudir de la sèrie d'actes de tota mena que esperem seran del gust de petits i grans.

El nostre Esplai que, com sabem està format per persones de la 3ª edat, no està al marge d'aquestes activitats, i estarà representat per una formosa i simpàtica Pubilla la Srta. Begoña Delgado Escura a la vegada que farem una carrossa, on hi posarem molta il·lusió, desfilant amb les altres pels principals carrers de la Vila, en un dels espectacles més bonics i populars de les Festes.

Els nostres avis, junt amb els demés vells del Poble, prendrem part activa en el «DIA DEL JUBILAT», emotiu acte en el que, presidit per l'Ajuntament, la nostra Vila rendeix tribut d'afecte als seus Jubilats. Que tots plegats gaudim d'aquesta festa, sense pensar que potser l'any proper ja no hi

screm. Tot està en la mà de Déu, però mentre tant veurem i aplaudirem l'espectacle que tindrà lloc en el Teatre Municipal. Part important del programa serà l'actuació per primera vegada, davant de tot el Poble, del nostre Cor: «Les Veus de l'Esplai», format per una vintena dels nostres socis que, malgrat els seus anys, plens d'entusiasme i d'amor al cant, interpretaran algunes de les cançons populars de la nostra terra. També actuaran, representant a l'Esplai, la «Família Picarol», que ja l'any passat ens van deleitar amb el seu variat i agradable repertori, deixant-nos tan bon record, que hem volgut escoltar-los de nou. Al nostre programa hi afegirem l'actuació d'alguns esponentis, que esperem no hi faltaran. Aquesta és, volguts socis, la perspectiva de l'Esplai en les

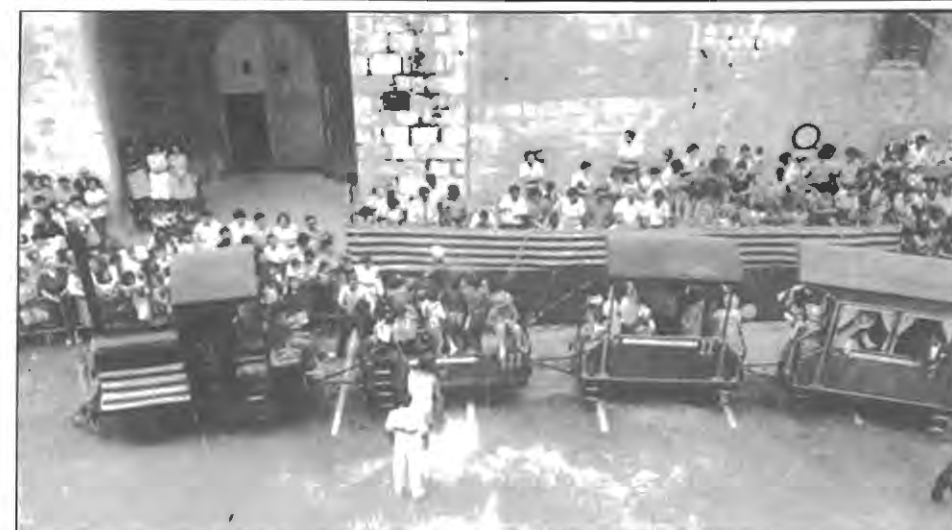
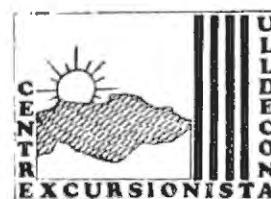
properes Festes. A tots els socis, veïns i visitants d'Ulldecona, desitgem una agradable Festa Major.

I per acabar, fer-vos avinent que el nostre Local continua oferint les seves comoditats a tots els socis, on poden gaudir dels jocs acostumats, de la premsa diària i de les amenes tertúlies entre els concurrents. S'estan organitzant excursions d'un dia, agradables i econòmiques, a l'abast de la nostra butxaca de pensionistes, i de la nostra resistència física de jubilats.

Per a últims de setembre, ja descansats de les Festes, en preparem una, que serà més exitosa que la de la visita a la Fira de Reus i el dinar a Taragona.

Bones Festes a tothom.

La Junta

CENTRE EXCURSIONISTA ULLDECONA

Primer que res, desitgem a tots els falduts que tinguen unes bones Festes, per la nostra part hem fet el possible perquè sigui així, enguany formem part de la Comissió organitzadora dels espectacles i a més hem organitzat una Exposició d'Història Natural de la Comarca, juntament amb el Club Handbol hem organitzat el Primer Concurs Local d'Estirada de Corda, també estem preparant les carrosses i per al dia 11 de Setembre una Festa Infantil.

Ara que estem a punt de començar les Festes i acabar l'estiu, és bon moment de valorar la trajectòria seguida pel C.E.U. durant els últims 12 mesos, trajectòria que ha estat

marcada principalment per la consolidació de l'Escola d'Excursionisme amb 52 alumnes, la incorporació de l'esquí entre les pràctiques esportives i la recuperació de la Festa del Farolet,

resumint, podem dir que hem aconseguit l'equilibri adequat entre cultura i esport, ja que aquesta és la meta que persegueix l'Excursionisme.

Informatiu de la P.C. Montsià

El dia 4 d'Agost i dins dels actes festius de Godall, en commemoració del seu patró Sant Salvador, la P.C. Montsià va organitzar una matinal ciclista en les categories de principiants, alevins i infantils.

Es va tenir un èxit de participació no esperat, ja que aquesta cursa no era puntuable per al campionat de Tarragona.

Van participar 67 ciclistes entre els que es trobaven els millors de la província. La P.C. Montsià va aconseguir classificar dins dels 6 primers un o dos ciclistes dins de cada categoria.

Cal destacar la cursa d'infantils de 1er. any en la que es va classificar en 1er. lloc Pepe Curto i en 3er. Albert Forcadell (aquests dos ciclistes estan dins dels cinc millors de la província en la seva categoria).

Amb motiu de les festes ja està en marxa la XL Volta al Montsià en la que esperem que hi hagi una nombrosa participació després d'uns anys fluixos anem cada any a més i esperem situar-la en el seu lloc (ja que és una de les curses més antigues de Catalunya).

Aquest any la final serà a l'Ermida el dia 8 de Setembre. També el dia 11 se celebrarà en circuit, curses

Inter-Escoles puntuables per al campionat provincial. Us esperem allí per animar als nostres ciclistes que estan portant a terme una bona campanya representant al nostre poble amb els colors de la P.C. Montsià i el patrocini de G.A.C. Minerva.

La P.C. Montsià els hi desitja bones festes!

LA JUNTA

La política agrícola comú

Servei d'Extensió Agrària

La Agricultura es un sector clave en todos los países:

— Su principal objetivo es responder a una necesidad básica y constante de los consumidores: la alimentación. Toda política agrícola, por tanto, pretende garantizar un abastecimiento suficiente y regular. Sin embargo, los fenómenos atmosféricos y biológicos influyen considerablemente sobre la agricultura y la oferta y la demanda raramente coinciden, dando pie a excedentes o escaseces. Todo ello incide directamente sobre los precios de venta, repercutiendo sobre los consumidores de la Comunidad europea, que actualmente dedican, en media, un 19% de su presupuesto a comprar productos alimenticios. Es necesario observar, sin embargo, que este porcentaje ha disminuido claramente al aumentar el nivel de vida en general; además, la evolución de los precios alimenticios depende también de los costos comerciales e industriales. Hoy en día es difícil que un producto pase directamente de las manos del agricultor a las del consumidor.

— La agricultura constituye la fuente principal de ingresos de numerosos trabajadores a los que la crisis no ofrece ninguna alternativa. La demanda de los consumidores europeos ha disminuido a causa de la estabilización de la población que prácticamente no aumenta. Las rentas de los 8 millones y medio de agricultores de la Comunidad puede evolucionar sólo gracias al progreso técnico y a la mejora de la competitividad.

En todo el mundo, los poderes públicos se ven obligados a intervenir en la agricultura, especialmente para regular los mercados agrícolas y para mejorar las estructuras de producción, teniendo en cuenta la situación social o económica y los

intereses de los consumidores. No sorprende, pues, que el gasto público a favor de la agricultura tenga un nivel similar en la Comunidad y en los Estados Unidos. En efecto, en todos los países, la agricultura aparece como sector «sensibile», difícil de administrar, pero importante desde un punto de vista político. Es indudable que a pesar de que su participación en el producto nacional y su contribución a los ingresos procedentes de la exportación disminuyan con regularidad, juega un papel cada vez más decisivo en la gestión de los espacios naturales.

¿POR QUE UNA EUROPA VERDE?

El tratado que creó la Comunidad Económica Europea dedica una especial atención a la agricultura. Sin embargo, en el momento de ser redactado en 1957, los países fundadores atravesaban situaciones muy diferentes:

— El porcentaje de población que trabajaban en el sector, la contribución de la agricultura al producto nacional, la produc-

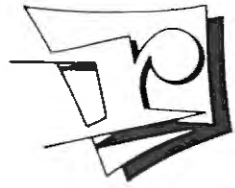
tividad, el porcentaje de productos alimenticios exportados, el precio de los productos etc., eran muy diferentes de un país a otro.

— También las políticas agrícolas eran muy diferentes y a veces incluso contradictorias. Se adaptaban a las situaciones naturales y económicas que eran muy variadas entre el Norte y el Sur de Europa. Teniendo en cuenta su política económica general, algunos países contaban con mecanismos liberales y otros funcionaban con sistemas más proteccionistas.

Esta heterogeneidad —que aumentará con la ampliación de la Comunidad— no desalentó a los autores del Tratado de Roma a la hora de poner en marcha una política agrícola común.

— Hubiera sido inconcebible y en realidad seguiría siéndolo, realizar un mercado común industrial, dejando a la agricultura de lado. La apertura de las fronteras implica un cierto equilibrio de flujos comerciales y ventajas económicas entre los estados miembros, algunos más agrícolas y otros más industriales.

Reddis Societat d'Assegurances Mútues

C/ Sant Jaume, 1 – Telf. 72 06 03
ULLDECONA (Montsià)

L'hi ofereix els millors serveis en les següents cobertures

Automòbils	Uida
Incendis	Accidents individuals
Pèrdues d'exploració per incendi	Responsabilitat Civil
Robament	Combinat de la llar
Cristalls	

DELEGAT A ULLDECONA:

FELIPE DELGADO ZUBIRI – DOMINGO POMADA CASTELL
ANTONIO BENAVIDES VICO

ASESORIA LABORAL Y FISCAL

TEC - MONT

GABINETE DE GRADUADOS SOCIALES
C/ Sant Jaume, 1 – Telf. 72 06 03
ULLDECONA (Montsià)

- Confección de recibos de salarios (nóminas).
- Estudio y confección de Seguros Sociales.
- Asesoramiento, formalización y registro de contratos.
- Tramitación de Altas y Bajas, Finiquitos, Certificados de Empresa.
- Asesoramiento sobre prestaciones de pago delegado (I.L.T.), protección a la familia, etc.
- Recursos ante organismos oficiales.
- Solicitud de apertura nuevos centros de trabajo.
- Redacción y asesoramiento sobre documentos en materia Socio-Laboral.
- Trámites especiales.
- Tramitación de documentos en general.
- Gestión de empresas.
- Seguros de empresas.
- Información y asesoramiento laboral, fiscal, en general.

Gestione sus Servicios en Ulldecona, le evitaremos todo desplazamiento.

Penya Barcelonista d'Ulldecona

Primera Diada Intercomarcal de Penyes Blau-grana

Amb un matí assolellat, unes banderes que ens donaven la benvinguda, va començar la Primera Diada Intercomarcal Blau-Grana de les Terres de l'Ebre, Montsià i Maestrat. Un diumenge que l'Ermita de la nostra Verge de la Pietat ens acollia en el seu voltant.

La gent començà molt d'hora a arribar. Els «treballadors» ja de bon dematí encenien el foc per posar el dinar a coure. Els demés pujaven a toms, cap allà al migdia ja tots hi érem allí, davant la placeta del santuari i prop de les cassoles de musclos, grans, menuts, tots plegats. Era un goig veure allò, més de 250 persones amb sentiment blau-grana, alguns ejoïats amb alguna samarra, pantalons, gorres, i d'altres coses dels seus colors. Seguidors de les diferents penyes assistents arribaven també vers el lloc de concentració. Fins aleshores només faltava algú de la «casa gran»; però, si ja ha arribat! ja és aquí En César (molt estimat per la Penya d'Ulldecona), dues persones més l'acompanyaven.

Ja tots a la porta de l'església ens oferiren un quadre dedicat de la plantilla campiona, i tots plegats vàrem anar a veure la insígnia d'or i brillants dels Barça que la Verge portava aquest dia penjada al seu mantell. Cantant tots el Virolai i el Cant dels ocells tancàvem la porta.

Després el dinar. Bon dinar!!!

Per la tarda, un ruixet per acompanyar la festa.

Ja després jocs per a tots. Amb un gran animador ens ho vam passar molt bé.

Poc a poc la gent ja començava a buscar el cotxe i marxar cap a casa. Els del poble, els de

fora, ens ho vam passar molt bé vàrem comprendre que l'any proper, ens volem tornar a trobar, on sigui i com sigui, però agermanats i gaudir d'aquests sentiments de tots els catalans, (Això ho he dit malament, perquè hi han molts

que no són catalans i defensen per tot i en tot els coloretos meravellosos d'aquesta samarra blau i grana que a tots ens porten un poc de cap).

PENYA BARCELONISTA
D'ULLDECONA

LA PASION DE ULLDECONA

Los pueblos que conservan sus tradiciones, sus costumbres y su folklore; son pueblos vivos. Pueblos que no sustentan su idiosincrasia, sus peculiaridades propias, únicamente en el progreso económico, comercial o en simples promociones de carácter pragmático o materialista, sino que sus raíces son mucho más profundas, teniendo como asentamiento firme su pasado histórico y su presente cultural.

Ulldecona pertenece, por méritos propios, a estos que el espíritu de superación en actividades culturales se muestra día a día.

Todas sus entidades ponen el máximo esfuerzo, realizando toda clase de actividades, culturales, deportivas, etc.; para que esa superación sea real y repercuta como objetivo final sobre cada uno de sus ciudadanos.

Una de estas entidades es el Patronato de la Pasión de Ulldecona que contribuye a que este patrimonio cultural se incremente mediante el acto teatral. Es de sobra conocida la puesta en escena de la vida de este personaje histórico llamado Cristo. En torno al cual gira la representación no solo de unos hechos, sino la comunicación de una ideología religiosa en busca del amor fraterno a través de Dios hecho hombre.

No voy a insistir en la popularidad que han alcanzado estas representaciones, ni en hacer un balance pormenorizado de los éxitos conseguidos a pesar de las vicisitudes y obstáculos de toda índole que constantemente se tienen que superar para llegar a alcanzar los objetivos previstos.

Quiero solamente remarcar dos aspectos que me parecen importantes en la trayectoria de la entidad.

En primer lugar el acto teatral en sí mismo.

Me refiero a la disponibilidad de toda persona en buscar un cauce de expresión diferente del de la vida cotidiana, en unión con otros de inquietudes semejantes. Expresión que aquí se manifiesta encima de un escenario y encarnando un personaje determinado.

El teatro no solamente expresa unos hechos o situaciones concretas, una satisfacción personal al desarrollar otra personalidad ajena al yo, una estética más o menos conseguida, empleando todos los recursos técnicos disponibles.

El teatro es algo más. Es una manifestación comunitaria y como tal vivencia colectiva donde la aportación de cada uno se traduce en la obtención más o menos positiva del objetivo final.

Esta convivencia ha sido siempre en el Patronato de la Pasión punto básico para el desarrollo de su actividad.

No se quiera con ello identificar convivencia con sumisión personal a unas directrices determinadas, sino todo lo contrario.

Ha habido siempre opiniones diferentes y sanas divergencias en la forma de llevar adelante tanto aspectos escénicos como en la realización de otras facetas relacionadas con la entidad.

Tanto desde fuera como a veces en sus mismos componentes la crítica positiva y la disparidad de criterios han contribuido, no al deterioro de relaciones, sino al fortalecimiento de las mismas para obtener unas representaciones cada vez más dignas y más valoradas estéticamente.

La mayoría de las veces estas discrepancias y estas actitudes opuestas son caldo de cultivo para el aprendizaje de una convivencia tolerante en una plura-

lidad de pensamiento que después podrá sernos útil en nuestra vida comunitaria.

Durante toda su trayectoria artística, la entidad ha tenido como objetivo central la representación teatral, entorno al cual se han diluido las discrepancias, siendo a veces de base de formación cívica al contrastarse pareceres y opiniones diferentes en un foro común.

Podrá uno identificarse o no con el carácter religioso de la obra, cuestión personal y muy particular de cada uno; pero con lo que cada uno de sus compo-

nentes se identifica realmente es con *el acto teatral en sí*, aportando su trabajo constante para que cada año la obra pueda realizarse y superar en lo posible las representaciones anteriores.

Cada uno se siente inmerso en un colectivo teatral para contribuir, aunque sea mínimamente a sostener y fomentar la tradición popular.

Finalmente otro de los aspectos a destacar, aunque quizá no se le valore justamente, es la trayectoria de continuidad que han tenido las representaciones

desde sus comienzos. Continuidad nada fácil de conseguir en los tiempos actuales donde prima la inhibición y la monotonía frente a la actividad creativa y a la esperanza colectiva.

Es pronto para hacer una valoración histórica tanto de las representaciones como de esta continuidad que esperamos se prolongue de forma sistemática y como dice el poeta...

«Caminante no hay camino se hace camino al andar»

Albert Tedán Cugat

El día 30 de junio se celebró a Montbrió del Camp el III trial del Montbrió organizado por el Moto Club Cambrils. El recorrido de 15 km., 14 zonas y dos vueltas va fer suar als participants ja que feia força calor.

La primera volta va ser dominada per Adzeries amb 21 punts, seguit de Sisco amb 26, Ciurana 34 i Raga 40. A la segona volta s'havia d'afinar molt. Sisco portava davant a Raga que li obria les zones fent una gran labor d'equip. Va ser una segona volta molt treballada per ambdós pilots, la prova és el rècord de la volta de Sisco amb 13 punts. Adzeries en feia 17, Raga 24, i Ciurana 30.

Però no va ser prou. Al final Adzeries era primer amb 38 punts, Sisco segon amb 29 i Ciurana i Raga empataven a 64, quedant el de Reus tercer per major número de zeros. Pere Sans era sisè amb 102 punts.

Els juniors no van puntuar pel campionat al ser només cinc pilots. Carlos es va classificar en segona posició i A. Garcia quart Rafel Sánchez, el menut dels planxes, va tenir un trofeu

Moto-Club

especial al participar en la categoria juvenil.

El provincial queda ara encapçalat per Adzeries amb 185 punts, Sisco es segon a dos punts, 183, Raga tercer 146 i el Negre cinquè amb 89.

I ara parlarem una mica de l'entitat en general.

Va fundar-se l'any 72 per Pere Sans i uns amics. Com a proves organitzades més importants recordem les de velocitat pel Carrer Major on va participar-hi, entre altres, Ricardo Tormo. I el moto-cross? També van participar-hi bons corredors al clot de l'autopista!

Però és un trial on tenim un notable palmarés. Pere Sans i Josep Raga han aconseguit un campionat provincial senior, Sisco Sánchez, l'any passat, va guanyar en junior participant a les proves finals nacionals quedant subcampió nacional. Aquest any Sisco està en la segona posició provisional a 2 punts del primer, Raga és tercer i Pere Sans cinquè, sense descuidar-nos dels juniors, classificats en el segon, tercer i quart llocs de la seva categoria.

Destacar, en una altra espe-

cialitat, el campionat aconseguit per Federico Callarisa en moto-cross.

De les moltes altres activitats, ressaltar el campionat social de trial amb participació de tots els aficionats del poble, la neteja de senders del Montsià, la descoberta de la sendera les Ventalles-Matarredona, l'organització del trial del Perelló, excursions per tot el Montsià (recordem la travessia, Les Ventalles - Matarredona - Font del Burgà-Sant Carles-platjales Cases d'Alcanar-La Cugula) organització dels únics dos dies de trial de la província, i actualment, estem dins la Comissió de Festes per organitzar els espectacles.

BANDA DE MÚSICA

L'estiu és l'època de l'any més festiva. Gairebé tothom pot gaudir aquests dies d'unes merescudes vacances i a més a més molts pobles hi celebren la «setmana gran», les Festes Majors.

La festa sense música no és tanta festa, per això és ara quan les bandes tenen més feina que mai. La cercavila i el concert és queicom obligat al programa d'actes de la major part dels pobles.

Nosaltres, la Banda d'Ulldecona, hem estat fent sortides molts dies de juliol i agost i hem visitat pobles de la nostra comarca —Masdenverge i Freginals— i pobles d'altres comarques tarragonines i bar-

celonines —Masquefa, La Alforja, La Serra d'Almos i El Vendrell— on aquests darrers anys s'ha pogut percebre un creixent interès per la música de banda, que a poc a poc s'estèn més enllà del Montsià i el Baix Ebre.

Per fi, com a culminació del nostre recorregut per totes aquestes festes, arriba el setembre i la Festa Major de la nostra vila.

Nosaltres participarem al Ball Típic —aquest any dividit en tres «categories»— a les

carrosses i als bous. Farem nombroses cercaviles i per fi, l'onze de setembre, un dia prou assenyalat, celebrarem la Cinquena Trobada de Bandes de Música, un acte que gairebé ha esdevingut ja una tradició des de l'any 1981, any de la 1ª Trobada.

I acabem, res més, tan sols desitjar que les festes d'enguany tinguin tant d'èxit com sempre i que aquests dies siguin molt feliços per a tots.

Bones Festes!

ÒMNIUM CULTURAL

Ulldecona, agost de 1985

Benvolguts
amics ulldeconencs,

Com va l'estiu?, ens alegra que vagi tan bé. Sí, ja ens n'adonem quan veiem quasibé totes les nits com passegeu tranquil·lament, com seieu amb els veïns al carrer o al bar prenent la fresca amb un geladet o amb un gotet d'orxata granissada; també sabem que aneu de festa en festa pels pobles del voltant. No pareu, eh?

I ara ja s'atansen les nostres festes majors, és una de les altres possibilitats que ens ofereix l'estiu. Les diverses entitats que hi ha al poble ja fa temps que treballem per tal d'organitzar-ho tot, hem fet reunions, ja hem començat la carrossa; els qui tenen intenció de ballar... o el que vulguen fer aquell dia; ben prompte les colles d'amics començaran a pensar en el carafal per a veure els bous i... berenar; també la gent s'apuntarà per al dia de l'ermita poder menjar un plat del típic arròs; s'organitzaran algunes competicions dels esports que habitualment es practiquen al poble; un grup de noies, que potser no es coneixien de res, resulta que enguany seran pubilles, i això, a més a més d'altres coses vol dir conèixer-se una mica més i establir noves amistats.

Algunes de les activitats que es preparen ja són tradicionals, tots els anys es fan i fins i tot ja tenen un dia fixat; d'altres seran

noves, però totes ajudaran a retrobar-nos una altra vegada, a participar en unes mateixes coses i a fer que unes tradicions que són tan nostres vagin avançant i millorant.

L'Òmnium Cultural vol posar el seu granet d'arena perquè tot això sigui possible i us invitem a participar en les següents activitats: Podeu apropar-vos una miqueta més a l'obra de José A. Córdoba en una exposició que durarà tota la setmana de festes; Córdoba encara que no sigui ulldeconenc, és igualment un poquet nostre i ens ha ajudat a molts de nosaltres a tenir una visió diferent en molts d'aspectes, a apreciar i revaloritzar coses que poden semblar insignificants i en definitiva a enriquir-nos personalment; a més a més, és una gran artista. Amb les mans ben agafades i fent rotllana podrem ballar sardanes a la Mera els dies que ja s'anunciaran en el programa d'actes; a veure si a poc a poc i entre tots

despertem l'interès per la sardana al nostre poble. També organitzarem un concurs de poesia del qual ja en coneixereu ben prompte les bases. I l'últim dissabte de festes col·laborarem perquè tots, grans, joves i menuts, ulldeconencs i forasters s'ho passen molt bé a les carrosses.

Les festes d'Ulldecona posen el punt final a l'estiu; després ja ens recollim tots més: els qui treballen fora se n'aniran, els estudiants començaran de nou el curs, els forasters acabaran les vacances, a poc a poc arribarà el fred... Per això cal aprofitar la quantitat de possibilitats humanes, culturals i recreatives que ens ofereixen aquests dies que ja són aquí. Ara tot depèn de nosaltres.

Ep! Participeu en tots els actes! Tots en sortirem guanyant: nosaltres, el nostre poble, les nostres tradicions i la nostra cultura. Bones Festes!

ÒMNIUM CULTURAL

Uns versets a les Pubilles d'Ulldecona

Es per a mi un gran honor
fer versets a les Pubilles
Perquè sou fruit i llavor
i aleshores també amor
del meu Poble sou sa filles.

Les Pubilles sou floretes
no solsament per adornar
els bells cants dels grans poetes
ni els actes d'unes Festes
sou endemés: Per Estimar.

Les Pubilles d'Ulldecona
sou joves molt ben plantades
qui us mira s'enamora
i és diu: Santa Patrona
quines noieta més guapes!!!

Bona sort mos done Déu
i tindrem Pau i Alegria
Aquest és el desig meu
ser poeta Clar i Breu
que vatros sou... La Poesia.

Xavi Gauxachs
Agost del 85

Splash

Aigua de suc de taronja
SPLASH

llums de colors i vestits de flors
És l'estiu

SPLASH

que ens refresca

pots de gelats de fresa
llimona

una piscina, tu, jo i SPLASH...

Anem pensant en les vacances
mentre pugem a l'ascensor

SPLASH!! m'agrada aquesta paraula.

Dolors

Llapis groc

Relotges grocs i espirals de colors
Mots encreuats

amb llums especials

Tinta negra plena d'apunts borrosos
Coixí blau, cel brut

Música en tons grisos, cançó d'amor
Somnis lluints al llit blanc, preciós
casa revolta, vida revolta

Ah! i un llapis groc

Dolors

Catalunya ara, l'Economia d'Uldecona i els Partits Polítics al nostre Poble

Aquest títol que a simple vista podria semblar un plat d'olla barrejada, no ho és gens, i sobre la base d'aquests tres temes, que per sí sols ja es mereixen un bon escrit, intentaré tot fent-ne una síntesi el més precisa possible demostrar que van lligats i ben lligats. Al final, vosaltres mateix direu si tinc raó o no, en tot cas es tractarà d'una visió personal, la meua.

Una institucionalització plena i efectiva de Catalunya, amb l'eliminació de tots els poders paral·lels actuals i quotes reals d'autogovern polític, social i econòmic, hauria d'incidir positivament en el desenvolupament econòmic del nostre poble en molts camps ara oblidats o gairebé, i és que si Barcelona queda lluny en molts aspectes, Madrid encara més. Per acabar de completar la trilogia, aquest desenvolupament teòricament permès per unes majors quotes d'autogovern, el portarien a terme els partits polítics presents al nostre poble mitjançant la seua participació en les diverses institucions de govern locals i entitats diverses, això sí, actuant de forma molt diferent a com ho fan ara.

Sobre la base d'aquesta teoria i anant per parts, podem seguir el mateix ordre cronològic i començar parlant de la situació actual del nostre país, és a dir Catalunya. en aquests moments i acabada ja la transició i teòricament el procés d'institucionalització del nou Estat autonòmic (café per a tots) el temps ens dona prou perspectiva, potser no tota la perspectiva encara, per a poder començar a jutjar que ha significat per a nosaltres tot aquest procés.

Tot el que la pressió popular va aconseguir en un primer moment, ha anat essent reconduït cada cop més cap a posicions allunyades de les aspiracions populars del nostre poble; si en un primer moment semblava que per fi les aspiracions catalanes es podien veure complagudes en graus prou elevats, i que la comprensió d'aquestes aspiracions s'anava estenent per la resta de l'Estat, ben aviat amb una redacció restrictiva de la Constitució que ens havia de regir, i amb un Estatut ja més que retallat pels nostres partits mateixos vam començar a veure que la cosa no seria tan fàcil. El temps ens ha donat la raó, i mitjançant decrets i lleis diverses de caire restrictiu, el Govern central ha anat recuperant moltes de les competències inicialment traspasades i entrebancant en tot el possible la nostra autonomia ja de per sí ben minsa.

No vull entrar en exemples, en sobren diàriament per a demostrar el que dic. Avui no tenim ni una autonomia política real, ni econòmica ni de cap tipus, tenim únicament una descentralització administrativa per a la que a més a més no ens donen suficients calés, uns calés que abans s'han emportat d'aquí amb quantitats més que sobrades. L'Estat ha continuat mantenint tota la seua estructura a Catalunya, possibilitant diverses administracions paral·leles que a vegades es fan nosa unes a les altres, esdevenint caríssimes i interferint en la tasca de la que hauria de ser la nostra única administració: la Generalitat.

Govern civils, Diputacions, Delegacions de Ministeris i Delegat del Govern per si fos poc, és a dir, encara més estructures que abans. Tota una xarxa que impossibilita l'autonomia política, econòmica, social etc. que Catalunya necessitava després de 40 anys lligada de peus i mans. Caldrà probablement, cal ja, fer un replantejament de la situació i dir que la cosa no va, que així no anem enlloc, almenys allí on el nostre poble volia anar i arribar, uns per uns camins, els altres per d'altres. Potser tots plegats hem de fer un esforç per a reconèixer que ens hem equivocat de camí, o potser de vehicle per a fer-lo. Ara arriba un nou 11 de Setembre, la DIADA NACIONAL DE CATALUNYA, un bon moment per a reflexionar i abandonar el conformisme que ens envolta massa vegades, i en una data que alguns, els que ja estan contents amb la situació diuen que ha de ser festiva, ¿per a celebrar el què? D'altres pensen, jo mateix, que encara queda molt per reivindicar, no per reclamar ni implorar, sinó per anar aconseguint amb el nostre esforç i l'organització de cada dia. Cal doncs un 11 de SETEMBRE reivindicatiu, perquè com ja deia LLUÍS LLACH, no és això companys, no és això.

Passant al segon tema, íntimament relacionat amb el primer, cal dir que una institucionalització efectiva de Catalunya en comarques incidiria sens dubte molt positivament en la solució de molts problemes plantejats actualment a tots els nivells. Un poder català real, polític, econòmic, etc., permetria dotar a les comarques d'uns mitjans que els hi serien altament beneficiosos, i per extensió, als pobles integrants de la comarca.

Molts aspectes importants de la vida econòmica comarcal totalment abandonats ara, o gairebé, podrien començar a

tenir solució llavors i aprofitar en el nostre cas concret del MONTSIÀ, les immenses possibilitats que a tots els nivells tenim, ara verges encara. Qui dubta avui de que som una comarca en regressió quan potencialment hi ha possibilitats d'esdevenir una de les millors de Catalunya, sempre que pugués haver-hi unes estructures que planifiquessin acuradament i amb visió de futur els diversos camps econòmics.

Passant a nivell local després d'aquest pas pel comarcal crec que és necessari, en podríem dir el mateix. Uldecona, amb el seu clima, situació, comunicacions, aigua i diverses avantatges més, es troba si no sub-desenvolupada, quasi. La indústria en regressió, el camp amb el seu pessimisme de sempre, el turisme inexistent, i per aquí en avant. En el terreny econòmic, poques han estat les actuacions institucionals coordinades. Únicament quan una majoria del poble s'ha llançat, s'ha fet alguna cosa, cas del Pantà, i ja sabeu amb quines dificultats. Però actuació institucional coordinada en matèria econòmica, cap.

La iniciativa particular amb els seus avantatges i els seus inconvenients ha estat l'única que ha anat fent i portant el poble avant, però sempre és clar, amb iniciativa individual i sense una coordinació i planificació conjunta. Consta que no estic reclamant ara l'intervencionisme total de les institucions, però sí un planificar, un marcar camins per a poder seguir, omplint-los quan individualment no s'hi arribés.

Crec que aquesta reflexió és particularment interessant en aquest moment que es presenta apassionant amb l'entrada efectiva al Mercat Comú. Aquí hi haurà molts aspectes, ¿que en sabem realment? ¿com ens afectarà? En el camp, en la indústria, en els serveis. No en sabem pràcticament res, d'una cosa que ens tocarà de molt a prop. Més exemple de manca d'organització impossible.

Recordo que al Febrer del 83, vaig fer en aquesta mateixa Revista un escrit sota el títol «ON VAS ULLDECONA» parlant extensament sobre l'economia local i possibles iniciatives i solucions. Aquell escrit crec que té avui la mateixa vigència, ja que som on érem o potser pitjor, sense que es vegi cap reacció positiva.

¿I quin és el paper dels nostres partits polítics a nivell local, en tot aquest procés? Crec que molt diferent al d'ara. Avui els partits es limiten a donar se-

nyals de vida en temps d'eleccions i recaptar vots dels seus addictes, al meu entendre, la participació activa dels partits a nivell de la vida local es nul·la. Evidentment parlo fora de l'Ajuntament, on tenen una representació que governa el poble.

Entenc els partits com a receptors i impulsors de la voluntat popular, com a catalitzadors de les aspiracions del poble, que teòricament primer haurien d'informar. Entenc que els partits haurien de ser part viva, impulsors de debats sobre els diferents temes locals, fer participar a la gent en definitiva. Sé que això és també difícil, però potser a vegades perquè ha estat més còmode que fos així. Els partits haurien de recollir la voluntat popular dels seus afiliats i simpatitzants, ara molt pocs en número.

D'altra banda, l'actuació dels nostres partits a nivell local, no hauria d'estar marcada per les tensions ni les baralles a d'altres nivells, no es lícit que les tàctiques i estratègies vinguin donades de

fora, unes tàctiques i estratègies que poques vegades coincideixen amb les necessitats reals del poble que han de servir. Si tu dius blanc, jo negre; tu això, jo allò, perjudicant ostensiblement moltes vegades als propis representants.

Tota aquesta actuació seria impossible, si les bases, inexistentes a voltes, tinguessin una participació activa en la vida local del partit, contrarrestant així signes forànies. Sé que parlo en contra de tot un sistema i unes maneres de fer, però així ho veig i així ho dic.

Els partits polítics a nivell local, podrien en definitiva, contrarrestar en aquests moments, la manca d'institucionalització efectiva, posant-se d'acord en les necessitats bàsiques de la nostra població per mitjà d'un diàleg franc i clar, ara totalment inexistent, a voltes per personalismes, i d'altres per manca d'enteniment polític amb perdó.

Uldecona avui, ja, té unes necessitats cara al futur que hem d'intentar planifi-

car amb els mitjans que tenim a l'abast, tot lluitant per aconseguir al mateix temps una autonomia real per a Catalunya que permeti uns mitjans més adequats. Mentre això arriba, és molta la feina que podem fer, i únicament depèn de nosaltres, de tots, no tan sols dels partits que en definitiva són també grups de persones. Cal menys tant se me'n fot, i participar més activament en la vida local a diferents nivells. El futur se'n tira ja a sobre ¿què fem? Vacances.

Bé, aquesta ha estat una visió molt personal amb tots els defectes a que obliga el sintetitzar. Potser algunes coses no queden prou clares, però m'he basat un poc en allò del bon entenedor. En tot cas, el debat resta obert, i si teniu paciència, potser es podran anar ampliant nocions i idees en propers números. O si jo tinc ganes i paciència per seguir escrivint.

JOSEP-LLUÍS MILLAN i MASDEU

Club de Futbol Ulldecona

C.F. ULLDECONA

Paco Callarisa

Després de celebrar-se l'Assemblea General de Socis i com sabeu no sortir cap voluntari per a ocupar el lloc de Josep-Lluís Millán com a president es va nomenar una Junta Gestora que fins al moment ha anat recollint a més gent i començà a treballar. Feina, molta feina, ja que fins al dia 15 de Setembre, dia de l'inici del campionat oficial. Revisà les quatre plantilles del club, material, camp de futbol, parlà als jugadors i una llarga llista de coses que estan a l'agenda de treball, i que s'ha de fer molt depressa ja que queda un mes just per a que tot estigui a punt. Ja s'ha fet

feina però en queda encara molta. Em diuen que als moments d'escriure aquesta crònica ja tenim 13 partits de pre-temporada concretats i encara hem de fer-ne més. La temporada es presenta molt dura; tenim referències d'equips que s'han reforçat molt, com no, que l'Ulldecona intentarà complir i quedar en un lloc de privilegi però es necessita per això moltes coses, coses que es concreten amb una paraula... Treball. De moment no es pot concretar més, esperem que a la pròxima Revista ja pugue donar-vos els noms de tots els jugadors de cada plantilla del club i també de la Junta Directiva d'aquest any, Junta Directiva que es nomenarà dins de poc i

que ara només sabem els quatre socis que formen la Junta Gestora i que són: Sr. José Bel, Àngel Labèrnia, José Labèrnia i Joaquim Poy.

Com veieu, la petita crònica que acabem de llegir no ha estat feta per Josep-Lluís Millán com acostumava a fer, la Junta Gestora em va proposar de fer-ho jo i com ja ho feia per a l'Agrupació de Veterans vaig acceptar, o sigui que a partir d'ara em tocarà fer lo de l'Agrupació de Veterans i lo del Club de Futbol Ulldecona, em donarà més feina i tenir menys hores lliures però "salsa con gusto no pica". Fins al proper mes, doncs, us desitjo bon futbol per la temporada que ve i bones festes.

Catra al jugador Mario (11 gols). Trofeu donat per Bar El Rebost - Vicente Fernández al jugador més regular de la temporada, Joan Josep Sanz i Cucala. A continuació es van donar medalles a tots els jugadors com a record de la seva participació en aquest 1er. any de vida de l'Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona. Esperem que tots els qui van estar a l'Ermita, uns 80 en total s'ho passessin força bé, si en quelcom es va fallar us demanem disculpes.

Dono les gràcies, en nom de la Junta Directiva a tots aquells que van fer possible que es pogués fer aquesta festa. Ara a esperar l'any que ve.

Ja per acabar desitgem a tots els ulldeconencs que passen unes bones festes. L'Agrupació de Veterans per omplir més la festa farà una carrossa i el dia 11 de setembre farà un partit amistós aquí al nostre camp enfront a l'Agrupació de Veterans d'Alcanar.

Una vegada més, Bones Festes.

Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona

A la revista del mes passat ja comunicàvem que la competició s'havia acabat i que tant jugadors com junta directiva es disposaven a descansar i iniciar les vacances en el que a jugar a futbol respecta. Hi ha que veure com corre el temps! Ja tornem a estar a les portes de la propera temporada. Una temporada molt diferent a la de l'any passat. Tal com es rumorejava s'ha aconseguit formar un grup integrat per equips de la comarca del Montsià i Baix Ebre, d'aquesta manera la competició provincial de futbol de Veterans estarà dividida amb 2 grups, el nord i el sud, el grup nord format per equips de Tarragona i pobles colindants i el sud, el nostre, format per equips de la Comarca del Montsià i Baix Ebre. No negarà ningú que això tindrà més al·licient per a tots, per una part els jugadors no s'hauran de desplaçar a 100 o més quilòmetres per poder jugar i per l'altra l'aficionat recordarà els partits que es feien abans on havia aquella rivalitat que donava més emoció als partits, rivalitat que com

és d'esperar sigui noble i cordial com ha estat l'any passat. Qui també s'ha alegrat molt d'aquesta nova divisió de grups han estat els tresorers dels equips ja que en desplaçaments cada Agrupació li costava un pico i d'aquesta manera que es farà l'any que ve es veuran molt rebaixades les despeses en aquest concepte. Quan aquesta revista estarà a les vostres mans ja estarà definitivament el grup sud format, en aquests moments que us faig aquesta crònica ja us puc avançar quins són els equips que han confirmat la seva participació; són aquests: Alcanar, Ampolla, Amposta, La Cava, Sant Jaume d'Enveja, Rapitencia, La Sénia, Tortosa i Ulldecona, de totes maneres hi ha un equip que encara no ho ha confirmat però és molt probable que també es decideixqui, ànim, companys! Esperem que tot comenci i s'acabe bé, personalment ja firmaria com la temporada passada, encara que no hi ha cap dubte que s'intentarà superar en tots els sentits...

Perquè no em negarà ningú que l'acabament de la temporada 84-85 va ser un èxit. La Junta Directiva de l'Agrupació de Veterans va voler agrair a tots els jugadors de la plantilla i a tots els socis que voluntàriament es van inscriure, a un sopar de germanor; que es va fer a l'Ermita de la Pietat el passat dia 13 de juliol. Molt bé, tot va anar molt bé, fins i tot ball, amenitzat per Juan Miguel. Els que van sopar deien que estava molt bo tot, jo que ajudava una mica als companys de Junta ja estava ple de satisfacció mirant a tots com menjaven i Mare de Déu de la Pietat! com menjaven! una vegada acabat el sopar i abans de començar el ball el Sr. Alcalde, Jaume Antich, va lliurar els trofeus als jugadors que Juan Manuel Muñoz "Lo Moreno" anava nomenant. Van ser aquests, Trofeu al jugador que més partits ha jugat durant la temporada 84/85, donat per Glopsa. Pere Sans, Trofeu als golejadors, donat per Agustí Morera al jugador Paulino (10 gols) i donat per Pub

¿Qui no conèix a... MARIO?

per Paco Callarisa

Com heu anat veint, cada mes fem una xerrada amb un jugador de l'Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona. Aquest mes he elegit a Mario, el "pichichi" de l'equip, per a que tots els coneguèssim una mica més.

— **Nom complet:** Mario Maza Roman.

— **Data naixement:** 19 Maig 1950, tinc per tant 35 anys.

— **Estat civil:** Solter i "sense compromís"... de moment.

— **Passatemps preferit:** Jugar a futbol i practicar natació.

— **Un defecte:** Sóc molt pessimista.

— **Una virtut:** Això és una cosa que ho han de dir els demés, no jo.

— **Professió:** Treballo a un fàbrica de mobles.

— **Religió:** Sóc Testigo de Jehová.

— **Cinema o televisió:** Les dues coses.

— **Plat preferit:** Paella.

— **Anem ara a recordar els teus inicis com a jugador de futbol i la teva trajectòria:** Vaig començar als equips inferiors del Club de Futbol Ulldecona passant quan vaig acabar de Juvenil al 1er. equip i jugant dues temporades aquí al poble, a la temporada següent vaig fitxar amb el Perelló, estant una temporada i l'any després vaig jugar amb l'Ampolla estant un any i acabant de jugar als 25 anys.

— **Per què vas penjar les botes als 25 anys quan aparentment és una edat en la que el jugador pot rendir encara uns quants anys més:** El principal motiu va ser el no poder jugar aquí a Ulldecona, llavors em venia molt malament jugar amb un equip de fora de casa i poc a poc vaig perdre l'interès i les ganes.

— **I aquí a Ulldecona, per què no podies jugar?: (em contesta molt ràpid i molt seriós):** Perquè no em volien.

— **Al teu punt de vista consideres que sí que podies jugar aquí al poble?:** Crec que sí però llavors es fitxaven molts de jugadors forasters i no hi teníem massa oportunitats.

— **De quin dels tres equips que has jugat guardes més bon record?:** Tinc molts bons records del 1er. any que vaig jugar aquí a Ulldecona amb el primer equip i també se'm van portar molt bé i m'apreciaven molt era al Perelló tot i que no vaig poder acabar la temporada per una lesió, lesió que va portar una mica de polèmica ja que els directius del Perelló i fins i tot el metge em deia que no tenia res i es pensaven que era "cuento" quan en realitat la lesió era real, però...

— Una bona temporada: El primer any que vaig jugar al primer equip del C.F. Ulldecona.

— Una mala temporada: Totes les demés.

— Un bon record d'un partit en especial: Recordo aquí a casa enfront al Jesús i Maria faltant un minut per al final del partit amb 1 a 1, vaig tirar una falta i vaig marcar el 2 a 1 favorable a l'Ulldecona, el camp estava ple i la gent es va llençar al camp i un aficionat que tu coneixes molt inclús em va estimar, era el teu pare.

— Alguna vegada expulsat: No.

— Un bon entrenador de tots els que has tingut: Joaquín Moya.

— Acostumaves a marcar gols: Sí, encara que mai vaig arribar a ser màxim goleador.

— Quin era el lloc que més t'agradava jugar dins l'equip: M'agradava jugar de mitja punta encara que la majoria de partits jugava d'extrem esquerre.

— En general has tingut més alegries o tristeses: Més tristeses, motivades pels desenganys que vaig tenir.

— El futbol a nivell de poble, més concretament aquí a Ulldecona, ha canviat en el que a jugadors respecta: Penso que avui el jugador local té més oportunitats que abans, jo recordo que fa anys es fitxaven jugadors de fora del poble i inclús no en sabien tant com els de casa però pel fet de ser forasters tenien més oportunitats, ara no passa ja que la pedrera s'intenta explotar al màxim, tot i això reconec que a l'aficionat sempre li agrada veure alguna cara nova, però cada vegada menys.

— Tenies algun ídol a la teva joventut: Suárez, Villa, Pirri, etc.

— I actualment: Se'ns dubte Schuster.

— Quin és l'equip a part de l'Ulldecona de la teva preferència: F.C. Barcelona.

— Tu que has marxat a jugar fora del poble quin consell donaries a un jugador local si té oportunitat de fitxar amb un altre equip: No sóc de l'opinió de parar els peus a un ju-

gador si vol fitxar a un equip de superior categoria, però sí que penso que tot jugador que fitxa per un equip ha de tenir molt bones qualitats i anar a un altre equip amb bones garanties de jugar.

— Ha canviat molt el comportament de l'aficionat d'abans al d'ara?: Sí, molt, abans l'aficionat vibrava més als partits i estava més damunt de l'equip, avui en dia la majoria van al futbol i quasibé no s'assabenta del resultat.

— Bé, Mario, anem a parlar ara del moment actual. Estàs jugant a l'equip de l'Agrupació de Veterans. ¿Què et va semblar la idea d'aquesta Agrupació quan et van dir de jugar?: Em va fer molta il·lusió, perquè m'agrada molt jugar a futbol i perquè sabia que ens trobaríem tots els jugadors que vam defensar la samarreta del C.F. Ulldecona anys en-dera.

— ¿Què pensaves quan ens van dir que no acabaríem la temporada?: Al principi i vist la gent que anava als entrenaments estava convençut que tindriem una continuïtat, encara que alguns partits, en especial fora de casa hem anat amb l'equip bastant just i quasi vaig pensar que no arribaríem al final del campionat ja que de jugadors que

realment són veterans no acudien als partits com al principi.

— Al teu punt de vista quin era el motiu principal de la poca assistència de jugadors en especial fora de casa?: Sens dubte perquè els desplaçaments eren molt lluny i havies de perdre tota la tarda per anar a jugar.

— Com sabràs la temporada que iniciarem, els desplaçaments seran a molts pocs quilòmetres ja que s'ha dividit la província en dos grups, penses que anirà millor?: Estic convençut, ara faràs un desplaçament i semblarà com si anesses a fer un be-nerar al poble del costat, tot i així si es pugués motivar a més equips de la comarca per a participar i es pugués aconseguir fer un partit cada setmana per a mi és millor, encara que reconec que amb 9 o 10 equips que serem aquest any no es pot jugar cada setmana, però ja tenim molt de guanyat i si tot va bé l'any que ve estic segur que serem més equips al campionat.

— Et sents a gust jugant a l'Agrupació de Veterans?: Molt, ja voldria tornar a començar.

— Has tingut alguna lesió: El primer partit enfront al Vilaseca vaig tenir un tiró, però això després d'estar deu anys sense jugar a futbol és molt normal, a part d'això res més.

— A què és degut que fossis el màxim goleador de l'equip amb 11 gols?: La sort és molt important per a marcar gols, clar que si no "artil·les" no marques gols, a més a més si no m'haguessin fet tirar els penaltys, el màxim goleador hagués estat Paulino ja que ha fet deu gols i no en va marcar cap de penalty, en canvi jo sí.

— Sé que t'agrada la natació i que has jugat al futbol-sala, on et sents més a gust al futbol-sala o al camp de futbol?: Futbol, futbol, torno a repetir que jugar al futbol és la meua passió, només cal dir que quan surto a jugar amb els Veterans em recordo de quan tenia 18 anys. Inclús reconec que hi ha més perill de lesionar-se al futbol-sala que al futbol i parlo per pròpia experiència.

— De tots els que has conegut, quin ha estat el millor davant que ha passat pel C.F. Ulldecona?: López i Angel Labernia, quan estava bé físicament.

— ¿Camp nou a Ulldecona?: Ja seria hora! Tots els pobles de la comarca tenen bons camps, Ulldecona ja se'l mereix.

— ¿Autodefineix-te la teva ma-

nera de jugar?: Sóc un jugador molt fet tècnicament una meravella i toc i domini de pilota sóc fabulós, però només tinc un peu, l'esquerre.

— Dir-nos la teva selecció nacional preferida: Miguel Muñoz, "ahí va eso": Arconada (R. Sociedad), Manolito (Cádiz), Maceda (R. Madrid), Julio Alberto (Barça), Zúñiga (Espanol), De Andrés (Bilbao), Ro-

jo (Barcelona), Michel (R. Madrid), Butragueño (R. Madrid), Mejias (Cádiz) i Carrasco (Barça).

— Mario, per avui res més, moltes gràcies per tot, ¿vols dir quelcom més als lectors de la Revista Ulldecona?: Sí, sí que vull dir una cosa, que acudeixquin a veure els partits de veterans, ah! i bones festes! que ho passessiu força divertit.

Una resposta a Agustí Verdiell

To mesurat, correcte en tot moment, no exempt d'una fina ironia que m'ha sorprès agradablement en AGOST, ho he de confessar, no ha necessitat 100 insults en idioma de foraster per a defensar els seus arguments democràticament, perquè tenia arguments. Qui no en té tira pedres, o males paraules que tant se val, són grans ja per corregir-se, què hi farem.

Entrem en matèria. El Poli és seu, no de l'Ajuntament, i el taparan quan ho creguin oportú i els hi faci falta, potser ja. Però abans és normal que demanin ajut a l'Ajuntament. Ja ho faran. Ja s'estudiaran els pros i contres. És l'ordre cronològic. El futbol fa anys que suspira per un camp nou. L'Ajuntament és propietari d'uns terrenys a tal fi, i el farà perquè vol, perquè s'ha fet ressò de les aspiracions de 80 anys de futbol a Ulldecona.

El 12 per cent sempre serà més barat que el 16. El poble ha pagat, paga i pagarà. Com sempre. Cap polític regala res de la butxaca. Les subvencions ja les hem pagat abans, i molt bé. Mai ens han regalat res.

Jo no canvio de parer, simplement tinc unes idees bàsiques i d'altres molt flexibles quan algú em demostra que té més raó, i sobretot si aquest és qui pot decidir. En canvi hi ha qui té les idees bàsiques molt fosques, i es mostra inflexible

en formalitat i coses opinables, per molts raonaments que li facin. Podríem parlar per exemple de la Generalitat, etc. etc.

Llàstima que no sigui l'obra de tot el poble. Era una esperança meua. En tot cas s'hi marginarà qui voldrà, com sempre. Ulldecona is different.

STOP a les subvencions. Gimnàs i prou. Molt de silenci administratiu a moltes peticions. La darrera del futbol barateta, 10 milions. Parlant de les esportives. ¿Haguessin canviat les coses amb alcalde convergent en lloc de socialista? Chi lo sa. Probablement ara estaríeu defensant el camp nou, així és la política. Fira de vanitats, interessos i giragoneses. No perquè no.

Aval moral. Aval econòmic. ¿Però qui posa els caragols? L'Ajuntament, l'únic que pot fer-ho, i això sí, a esperar quantes més subvencions millor, eternament si convé. Confiam amb la vostra mà, tenia un repte amb el poble.

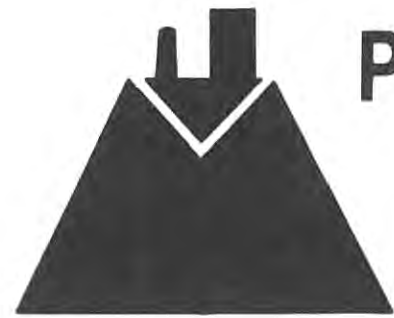
No vull entrar a fons amb el tema de la salut econòmica de l'Ajuntament, encara que després de 5 anys de regidor em sembla saber quelcom. En tot cas, el risc és mínim, menys que quan es va refer l'Orfeó amb un préstec de 10 milions un pressupost 1/4 part del d'ara, un Orfeó on s'hi podien fer balls i actes que ara reclama fer a un Poli tapat.

Sí, ho tinc molt meditat. Com a particular, president i regidor d'esports des de l'any 78. Vosaltres com a grup des del 83 com a molt. Particularment suposo que abans, no ho sé. Moltes coses. Sí, al poble n'hi falten moltes, probablement no ens posaríem d'acord amb totes, però sí amb moltes. Però la gent vota, i qui guanya amb majoria mana, i si va dir que faria un camp el fa, perquè la majoria del poble hi era d'acord. ¿I vostè i el seu grup? Deuen d'oposar-s'hi si no hi són d'acord, però donar-hi suport si la majoria guanya, i treballar de valent per a poder tenir majoria el dia de demà, i llavors poder fer més les coses al seu gust.

Per acabar una darrera reflexió a la nostra societat tan queixerona i crítica amb els joves, que si drogats, delinqüents, et cal facilitar als joves aquelles coses que els poden ajudar a una vida millor i més sana, en aquest sentit, la importància d'unes instal·lacions de futbol com cal, a l'altura de l'any 85, es més que primordial, esdevé una autèntica necessitat social per a un dels col·lectius més criticats i marginats: els joves.

Que ells el gaudeixquin, i que vostès i jo ho puguem veure còmodament assentats parlant de les batalletes que va costar el fer-lo. Cordialment.

Josep-Lluís Millan

**PRODUCTES
QUÍMICS
PEVISA**

Distribuïdor de

Shell Agricultura

Abonaments químics

Matèries primes: Acetats, àcids, alcohols, cloruros, bicarbonats, aigua destil·lada, nitrats, sulfats, etc.

Tractaments d'aigües potables

Piscines: Hipocloridrs, clorhídrics, sulfat d'alúmina, desinfectants.

Desinfectants per granges

Plaça Bàscula, 6
Tel. 72 07 54

ULLDECONA

Agustí Àngel Labèrnia

«Ulldecona ha estat sempre la pedrera més gran de la nostra Comarca»

— El senyor Agustí-Àngel Labèrnia i Fabregat és una de les tres persones que encapçalen la nova iniciativa de direcció del Club de Futbol Ulldecona de cara a allò que sembla un nou intent de reconstrucció de l'entitat d'Ulldecona. La cosa, senyor Labèrnia, va per aquí?

• **Realment, passa que quan va dimitir Millan com a president del Futbol les circumstàncies eren poc favorables a trobar un nou president, potser per la situació en què el futbol es trobava. Llavors vam estar cercant president, però com es va posar molt complicat, una colla d'aficionats, uns 14 o 15 aproximadament, vam decidir embornar-ho i prendre la iniciativa. Ens hem organitzat per posar-ho tot en ordre i esperem que per a festes ja serà més fàcil trobar un president que se'n vulgue fer càrrec.**

— Què és el que ha passat realment a Ulldecona?

• **Jo crec que ha passat una cosa que succeeix a tots els pobles de la comarca. Aquí a Ulldecona s'ha vist més acusat degut a què el nombre de socis era pràcticament ridícul. Solament uns 130. I un pressupost de més de dos milions de pessetes és molt difícil mantenir-lo amb aquests pocs socis. La situació era caòtica; i era una llàstima que, ja que es tira endavant el nou camp de futbol, l'entitat es trobes en aquesta situació.**

— I a tot això, què ha fet l'Ajuntament?

• **L'Ajuntament, a una entitat que es trobava en un moment difícil li va brindar les**

dependències municipals per a poder nosaltres reunir-nos, els 15 que he dit, i res més. L'Ajuntament es va limitar a cedir-nos un local.

— Com estan les coses en aquest moment?

• **En aquest moment, tal i com es va dir a la junta general en la qual Josep Lluís Millan va dimitir, tenim un dèficit d'unes 900.000 pessetes. Però aquest dèficit es pot reduir. El fitxatge professional de Forcadell a l'Espanyol ha revertit en unes dues-centes seixanta-cinc mil pessetes en el club nostre. En la junta general això encara es desconeixia. Després comptem també amb el fitxatge de Quim. Ha fitxat per l'Espanyol amb unes condicions que diuen que si passa a l'Hospitalet i juga cinc partits l'Ulldecona rebrà cinc-centes mil pessetes. Si juga en el primer equip rebrà el C.F. Ulldecona un milió de pessetes. Com jugar en l'Hospitalet cinc partits entrà prou dins del possible, esperem poder comptar amb aquests ingressos**

que paliarien de manera important el nostre dèficit. Així, com qui no vol la cosa, els que ara comencem, comencem de 0.

— És evident que hi ha força interès en què s'acabi ràpid el nou cam de futbol. La seva condició de conseller de l'Ajuntament i de directiu del Club influirà en la bona o en una millor entesa entre les dues entitats, Ajuntament i Club de Futbol?

• **Jo no voldria barrejar la meua condició de conseller amb la d'aficionat al futbol. Són dues coses ben diferents que no voldria relacionar. Pel que fa al que tú dius de poder establir una millor entesa entre aquestes quinze persones i l'Ajuntament, et diré que, per suposat, cal que aquesta coordinació entre l'Ajuntament i el Club de Futbol cal que sigui una realitat. No obstant, entre aquests 15 socis del Club estic jo com a regidor i també ho està Josep Labèrnia. (El qual, ho recordem, és conseller d'esports).**

— La gent d'Ulldecona, en general, tampoc no hi va massa al futbol...

• **Fa uns quants anys a la nostra comarca hi havia poques poblacions on es practiqués el futbol. Avui, cada poblet té el seu equip. Llavors la gent, cadascú, es queda a casa d'ell. Ara hi ha també molts més mitjans d'esbargiment, hi ha més cotxes, la qual cosa facilita els desplaçaments per veure partits de tercera divisió, de Vinaròs o de Tortosa, o bé**

inclús a Barcelona... La gent sembla que està una mica desinteressada pel futbol, però crec que no és un fenomen local sinó que afecta a tot allò que dlem comarques, a molts pobles de casa nostra.

— Què els podem dir als aficionats i no aficionats per a intentar arreglar una mica les coses?

• La gent té interès pel futbol, i la demostració són els autocars que surten del poble cada cap de setmana per anar a veure jugar al Futbol Club Barcelona. Quan hi ha un partit per televisió la gent desapareix dels carrers. A la gent, allò que ha deixat d'interessar-li és el futbol local. El futbol de les categories baixes.

— Encara voldria complicar més aquesta situació. Vostè és també empresari de cinema. La gent tampoc hi va massa al cine. El problema pot ser la televisió?

• Jo diria que en certa manera és molt probable. Igual perjudica la televisió al futbol com al cinema, a tot allò que supose sortir de casa. Però respecte al futbol, la televisió el que fa més és promocionar-lo. Enguany a la televisió n'hem vist poc, per això, però en fi. Què hi farem. Crec que el futbol, com més es vegi per televisió, més es promocionarà. (Per supost que sí, per què la gent, la gran majoria de la gent, es deixa influir moltíssim per la

televisió. S'asseu al seu davant i es traga tot allò que li posen davant. Així qualsevol, no ho creieu?)

— Té futur el futbol?

• Sí. Ulldecona és un poble que ha donat molt bons jugadors que han participat en categories superiors.

(El nostre entrevistat ha jugat en el Real Club Esportiu Espanyol) Ulldecona ha estat sempre la pedrera més gran de la nostra comarca. A Ulldecona no hi ha problema o falta de jugadors. Per això no cal patir. I a un lloc on hi ha tanta collita difícilment es pot acabar el futbol.

Entrevista realitzada per Joan Manuel Muñoz

Josep Bel: «Passa que els aficionats estan cansats, entre altres coses de pagar»

— Sí, el senyor Labèrnia era Agent d'Assegurances, ara parlem amb un petit empresari del ram de la fusta. Amb un fuster. El senyor Josep Bel Bordes ho és i també és la segona de les tres persones que encapçalen la nova iniciativa futbolera a Ulldecona. Un veterà de marca per a aixecar un cadàver en potència. Som-hi. Aficionat al futbol des de quan?

• Des que vaig néixer.

— Com ha arribat al lloc on es troba?

• Home, jo no és que fes ni més ni menys que qualsevol altre. Lo que està clar és que la primera nit ens vam reunir tots, amb diferència d'opinions, i per les circumstàncies que siguen allò no va caure bé. Cadascú va marxar pel seu cantó. Ens vam quedar dos directius i quatre o cinc jugadors i jo, deseguida, vaig posar un crit al cel, dient que allò era un crim. Que com es podia tenir tanta barra per deixar l'entitat d'aquella manera. A la una de la matinada i al mig del carrer uns quants juga-

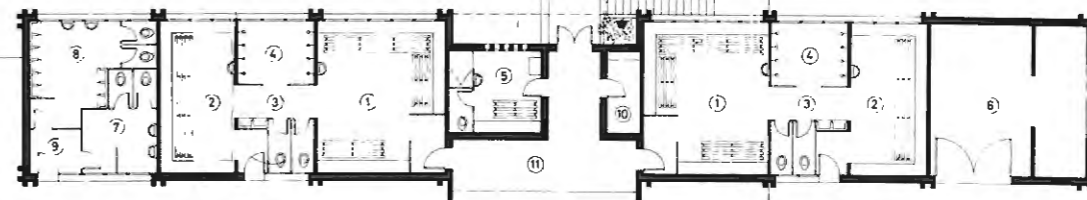
dors i directius vam tornar a parlar-ne del tema, ho vam reconsiderar i van acordar que això no podia quedar d'aquesta manera. Això ja va ser després de la primera reunió al Bar El REBOST, després de les dimissions i l'Assemblea a l'Orfeó. Vam tornar a parlar als jugadors, els que quedaven, es van intentar buscar solucions per què això tirés endavant, fos com fos, que se'n adonessen tots dels esforços que la junta pretenia fer... Ens vam tornar a reunir en dijous amb tots els jugadors conforme. Van acudir tots els directius i ara la cosa està ja en marxa.

— El veig potser una mica massa optimista...

— Sí. La veritat és que com ho vaig veure tot tan difícil en aquell moment i ara el futbol en sí ja el tenim salvat, la cosa ja és més recuperable. Tenim ara problemes d'entrenador. L'amic Calduch no està massa decidit a continuar la feina la propera temporada per un seguit d'entrebancs. Ja veurem el que fem.

— Què passa amb l'afició al futbol aquí a Ulldecona?

• Passa que els aficionats estan cansats, entre altres coses de pagar. I això passa a tot arreu. D'altra banda un jugador de futbol s'ha de cuidar i avui és molt difícil que es cuide. Cal que es gite molt aviat, un gran problema a segons quines edats... i si un jugador no es cuida després en el camp es nota. Problema de falta de veritable afició al futbol del mateix jugador. En fi, el que passa és que avui les coses han canviat molt. Primera, els diners. No n'hi ha però tothom en té, perquè si no hi haguessen diners lo poc que se li dona a un jugador al futbol seria alguna cosa per a ell. Avui s'han de sacrificar el dissabte. Això a la majoria no els va massa. Volen viure la vida de jove. D'aquí els problemes per a confeccionar un equip. Entre els vint-i-un i els vint-i-sis anys tot són problemes. Dels quinze als dinou, aquí no hi ha cap problema. Als juvenils els sobren ganes de jugar.

Sup. constr. 250 m²
50% porce 10 m²
Total 260 m²

— I fa vint anys, això també passava?

— No. Fa vint anys això era una altra cosa. El futbol el sentíem d'una altra manera. Hi havia molta més afició. Llavors també hi havia calaveres, però era tot un altre món. El futbol el senties molt més.

— Parlem una mica del nou camp de futbol. Sempre serà de propietat municipal?

• Jo considero que mentre hi hague un camp disponible per a que, tant els més menuts com el primer equip pugue fer partits de futbol, sigui de qui sigui el camp, a la junta i al futbol no ha d'afectar. La llàstima ha estat que hem estat molts anys amb un camp de futbol que no ha estat a l'altura i al nivell que ha estat l'Ulldecona sempre. Inclús a segona regional, la major part de pobles tenen un camp molt millor que el nostre, que crec que és el pitjor. Ara que sembla que el nou camp és un fet, és una llàstima que no ho recolzem al màxim per a tenir un camp que sigui un orgull per al nostre poble.

— El problema de que l'aficionat és que no se li donen uns bons resultats?

• No. La passada temporada hem quedat segons. El que passa amb els aficionats és que són una mica apagats. No demostren massa la calor que necessita l'equip. I això el jugador ho sent moltíssim. Més que els diners. La calor del públic en els jugadors influeix un disbarat.

— Què pot fer ara la nova directiva, que no hagi fet la vella?

• Suposo que la vella, com totes les juntes que han hagut, ho han intentat fer tot el millor possible. A nosaltres ens tocarà treballar tant o més que fins ara, per cercar socis nous, per exemple. Si arribem a uns 300 socis, espero que podrem arribar aquesta temporada o la que ve a primera regional, la categoria que al poble d'Ulldecona li pertoca. Aquí a Ulldecona tenim i hem tingut sempre molt bona pedrera. Surten jugadors fins i tot de baix de les pedres. Crec que la primera és la categoria que correspon a aquesta gran font de bons jugadors.

— D'acord que hi ha jugadors, però, on són els aficionats per animar aquests jugadors?

• Mira, uns per anar a caçar, altres per la seva feina, els aficionats es cansen. I encara que la junta i els jugadors fan un esforç molt gran, l'afició, llevada la minoria que són incondicionals, l'afició no respon. Uns pocs, vagi bé o malament sempre ens tenim a favor i altres, grans aficionats al futbol de tota la vida, pot ser fa dos o tres anys que no venen.

— On és la solució?

• La solució passa, en primer lloc, perquè els jugadors de casa estiguen disposats a jugar i amb pocs diners. Després, si l'aficionat, que és qui paga, veu l'esforç que fa el jugador, és molt fàcil que vagi al futbol. I si va al futbol i anima el seu equip ja està tot arreglat.

— Superarem la crisi, per això?

• Amb jugadors, un camp en condicions i uns bons aficionats que omplen el camp cada partit, les coses poden anar molt bé. Molt.

Joaquim Poy: «Sempre hi ha una part d'aficionats que, quan el futbol marxa malament, són els que donen l'esquena més ràpid»

— Aquesta és una d'aquelles persones que sempre et trobes a tot arreu on hi ha futbol. Un aficionat d'aquells que no perden mai les ganes.

Com veu vostè, senyor Joaquim, la situació actual del futbol a Ulldecona?

• Realment, el futbol a Ulldecona ha passat per una situació molt dolenta, ja que la junta anterior va dimitir sense que trobem un altre president. Fins ara tots els presidents que havien passat pel C.F. Ulldecona es van haver de rascar la butxaca. Això no està massa clar. Nosaltres ara intentarem tirar endavant amb el futbol d'una manera una mica diferent. És a dir, tota la junta tindrà el mateix «poder» d'acció. El president no voldriem que fos el tirà grec que mana per damunt de tothom. Fins ara, clar, com que ell posava els seus diners, en certa manera podia manar més. Per a evitar aquesta situació ens trobem amb el problema econòmic. Per això la junta gestora de la qual formo part s'ha posat ja a treballar. El nombre de socis del C.F. Ulldecona sembla que comença a recuperar-se i que per aquí no tindrem en un futur massa problema. Un bon símptoma de què a la gent d'Ulldecona li agrada el futbol. Vol que el futbol es mantingui i s'ofereixi per a col·laborar. Clar, cadascú dintre de les seves possibilitats econòmiques.

— Que pot aportar vosté concretament a aquesta feina de redreçament del futbol a Ulldecona?

• Puc aportar una mica d'experiència. He estat component d'anteriors juntes i conec una mica l'intrínsec de la qüestió. Com que he portat a més molts anys els juvenils i alevins i en fi els equips més menuts, amb els jugadors també ens entenen molt bé. Home, si jo sabés a priori que no puc aportar res no formaria part de la directiva.

— A més dels diners que s'ingressen per fitxatges de jugadors falduts a altres equips, tema del que parlàvem amb En Labernia, quina altra font de finançament té el club?

• En aquests moments, a més de la que tu has dit, solament

els ingressos per les quotes dels socis. El futbol, cal tenir en compte, avui dia és molt difícil i car de mantenir. Només amb la quota dels socis, encara que els jugadors no cobressen o rebessin una xifra irrisòria, l'equip no es pot mantenir. Tenim previst durant l'any, si tenim ganes de treballar, que crec que en tindrem, diversos actes al poble, com balls i festes, com a manera d'ingressar diners a les arques del club que ara no estan massa bé que diguem.

— La gent d'Ulldecona està a l'expectativa en aquest aspecte. No té massa clar què és el que pot passar amb el C.F. Ulldecona. Què podem dir-li a aquesta gent que espera veure resultats?

• Sempre hi ha una part d'aficionats que, quan el futbol marxa be són els que en el camp criden més i es volen pagar més. I quan el futbol marxa malament, llavors són els que donen l'esquena més ràpid. Jo els diria que no ho facen això. Que no donen l'espatlla i que afronten les coses de cara a cara com els pocs que ens hem fet càrrec de la gestora i que, entre tots, si es que ens agrada el futbol, l'hem de mantenir. A més, abans del final d'any començarem ja la construcció del nou camp de futbol. Això ens ha de fer veure que per damunt de tot, l'esport a Ulldecona ha d'anar avant. En aquest cas, el futbol ha de tirar endavant.

— El camp del qual vosté parla és de propietat municipal. No valdria més que fos de propietat privada, dels socis del C.F. Ulldecona?

• A mi ja m'agradaria que el camp de futbol fos de propietat privada. Però en el nostre cas, si l'Ajuntament d'Ulldecona col·labora indirectament amb l'entitat posant el home per al manteniment del camp i altres problemes que se'ns poden presentar. Sempre agraeix un ajut una persona que ho necessita. A més, en ser municipal, és de

tot el poble. Si fos del C.F. Ulldecona seria millor, però com que la part econòmica és molt important i no estem en condicions d'afrontar-ho nosaltres, gràcies a l'Ajuntament per fer aquest esforç.

— La passera aquesta que hi ha de passotisme entre alguns individus del poble que presumeixen de ser aficionats, però que ben poc ho demostren, acabarà algun dia? Es tornarà a veure el camp de futbol ple de gent?

• Nosaltres farem tot el possible perquè així sigui, ara bé, també depèn molt d'ells això. Nosaltres intentarem crear-los un ambient propici per a que vagin al futbol, que l'equip respongui, perquè tot va lligat, i llavors jo crec que tot anirà millor. L'any passat a la gent no se la va estimular prou, i no voldria que se'm malentengués. Enguany intentarem estimular més a la gent. Intentarem que la gent vagi més al futbol, que se n'adone que el futbol és una cosa de tots.

— Després de vistos els aconeteixements un pensa... realment, a Ulldecona hi ha tanta afició com per a moure tants diners, directives, persones i crítiques com s'han mogut?

• Bé, pel que fa al camp de futbol nou, jo crec que ja fa 5 ó 6 anys que s'hagués hagut de fer. Ara, pel que fa al moment actual, es fa la situació insostenible, perquè sembla que l'Institut, en passar a ser-ho, necessitarà més el camp. A aquest pas, aviat estarem quasibé al carrer. Amb l'escola que tenim de futbol a Ulldecona, que tirant pedres al carrer surten jugadors de futbol, el camp nou és una cosa essencial. A nivell de jugadors, i no ens hem d'enganyar, Ulldecona és molt bona pedrera. Esperem que les aspiracions d'aquesta nova junta s'arriben a complir i que a Ulldecona puguem gaudir aviat d'un gran camp de futbol.

Endavant amb la feina al club de futbol Ulldecona. I bona sort!!!

Josep Mª Vidal Barrera

Corredor Ciclista Veterà de la Categoria C

Fill d'Ulldecona, casat i veí d'Alcanar

Fill d'Ulldecona casat i veí d'Alcanar. Té guanyades entre trofeus i copes unes 60. Vam tenir que esperar 30 ó 45 minuts, perquè encara no havia vingut de l'entrenament que té per costum fer. Esperem una mica que es dutxe. Una vegada acaba i sentats a la taula del menjador que és on té tots els trofeus i copes, li preguntem:

— Com et dius?: Josep Mª Vidal Barrera.

— On vas nàixer?: A Ulldecona. A la Murada de Dalt. El dia 4 de Desembre de 1929.

— Quants anys fa que tens afició a l'esport de la bicicleta?: Jo crec, que al dia següent de nàixer.

— En la teva joventut, vas guanyar moltes corregudes?: Molt, pocs i de poca importància.

— Quan vas tenir més èxit, en la teva joventut o ara?: Sens dubte, ara de veterà. Quan vaig començar a córrer, ho solia fer solament a la comarca. Ara, acudeixo a les competicions de: Castelló, València i província, Tarragona i província, tres anys seguits que també participo a la Volta de Mallorca.

— Totes aquestes copes i trofeus, els tens guanyats ara, o també de jove?: Tots ara, ja que de jove, no en vaig guanyar cap.

— Tens algun nét perquè pugui seguir l'esport del ciclisme?: No, tinc 4 netes.

— Quants anys fa que ets casat?: 31 anys.

— Després d'estar tants anys inactiu, ¿com i per què vas tornar a practicar el ciclisme?: Durant els anys passats, sempre em vaig proposar, que quan compliria els 50 anys, provaria altra vegada a entrar en les competicions ciclistes. I després d'uns mesos de preparació, aquí em teniu altra vegada damunt de la bicicleta.

— Quants anys fa que practiques l'esport ciclista ara de veterà?: 5 anys. Un any, de preparació i els 4 restants, aprofitar totes les competicions i corregudes que puc.

— Quins motius et van impulsar a practicar l'esport ciclista?: Per poder matar "EL CUQUET" que continuament tenia.

— Et recordes d'algun mal record en alguna correguda?: Jo crec que va ser a Liria, província de València, formàvem un grup de corredors, al darrera del Motorista de tràfic i ell, es va equivocar de carrer i no podia trobar el circuit. Per aquest motiu, aquest grup que era el primer, arribàrem els últims.

— Ara, a la inversa. ¿Et recordes quina fou la que tens més bon record?: Foren moltes, però desitjo i espero, guanyar un títol provincial.

— Podries contar-nos alguna anècdota?: Jo crec, que fou en la 1ª volta a Tarragona. Corria l'amic Garriga (ROIG DE LA BAQUERA) d'Alcanar i un corredor li demanà el bidó per beure aigua. Ell li donà, i a l'anar a beure, en compte d'aigua, li van sortir sigrons bullits, que es

guardà de la nit anterior, ja que Garriga, era molt fart.

— Dels dos germans que tens, ¿Ha hagut algú aficionat al ciclisme?: Sí, Manuel, el més gran. Ha estat bastant lligat a l'esport ciclista. A part d'organitzar alguna correguda. Entre altres, fou l'iniciador de la Volta al Montsià, Arbitrava com aficionat corregudes, ajudant al Sr. Rebull, fins a l'any 1954, que fou àrbitre col·legiat.

— Et recordes, quant et va costar la primera bicicleta?: No res, perquè me la va regalar el meu germà Manuel, l'any 1935 i com va ser regalada, no tinc idea què costà.

— Què costa ara una bicicleta professional?: La que jo tinc, 180.000 pessetes. En tinc dues, perquè si em passava alguna cosa a la més bona.

— Ara, i durant alguna correguda, tens temps de pensar en la família, o estàs sempre pendent de la correguda?: Mentres dura la correguda, estic més pendent d'ella, que d'altra cosa, ja que segons qui corre, estàs pendent d'una cosa o altra. Quasi tots ens coneixem i per tant,

a que vigilar a uns i altres, perquè si pega el salt, sortir al darrera bell. Una de les ajudes més grans que tinc, és la de la meua dona. Ja m'anima, en els moments més crítics, i al final, sé que m'espera a abraçar-me, no deixa de ser un bon estímul.

— Ara, estem davant de totes aquestes copes i trofeus. Contesta'm amb tota sinceritat: Tens molts ingressos i quants?: Econòmicament, no. Solament ens donen trofeus a la categoria C que és la que estic i t'any. En canvi, durant l'any 1984 passat, he fet a cop de pedal, una quantitat de 13,527 quilòmetres. He donat moltes hores damunt de la bicicleta. Parlant una mica en broma i altra en serio, jo crec que ompliria totes les copes, de la suor que tinc erramada per aquestes carreteres: Déu. Però com bé es diu, l'afició mata la caça. I em compensa la il·lusió de guanyar una copa, i al mateix temps, em plau poder continuar damunt de la bicicleta, fins que pugui.

— Tu fa molts anys que corres i ambé fa anys que vius a Alcanar. Potser, de quan et vas casar. ¿Estàs orgullós de viure-hi?. No recordes els fills d'Ulldecona?: Sí. Estic orgullós i no poc, de viure a Alcanar, però també em sento orgullós i satisfet, de ser fill d'Ulldecona. M'interessa, tot lo que hi ha a Ulldecona.

— Ja s'acaba. ¿Has practicat algun altre esport apart del ciclisme?: No.

— Estaries content de tenir un fill i que tingués com tú afició al ciclisme i pogués practicar-ho?: Potser seria, l'alegria més gran que em puguen donar, una de les tres filles.

— Va l'última. ¿Quin consell els dones als que practiquen el ciclisme molt en particular, als d'Ulldecona, Alcanar i Vinaròs?: Fer una vida sana. Si són joves, els convidaria a anar, a l'escola de ciclisme. Si ja són grans, sacrificar-se en alguns desitjos contraproduents. Dossificar els entrenaments. Els entrenaments, controlar-los. Aprendre a arreglar, ells mateixos, la bicicleta i per últim, procurar no sortir per la nit, o bé, el mínim possible.

— Molt agraït amic Vidal i persona el temps que has perdut constant les preguntes. Una abraçada, i de regrés a Ulldecona.

Les raons d'una dimissió

Havíem fet una bona campanya amb molt d'esforç i pocs mitjans. El camp nou semblava ja una realitat, però he plegat quan tenia ja pràcticament la propera temporada planificada perquè pensava seguir un any més.

Penso que ha estat millor així. El futbol ha sofert una sotraguejada uns dies, però finalment ha sortit gent. Bons aficionats que tiraran un any més la nau endavant. I tindrem el somniat camp nou. Feia falta un revulsiu.

Personalment em perjudicava econòmicament, moralment i físicament, moltes hores dedicades, moltes crítiques, tonellades d'incomprensió, molta trabanqueta i molt poc ajut. Això perjudicava també als jugadors, uns jugadors que han demostrat ser de 1ª Divisió en molts aspectes, i molts aficionats que han demostrat ser únicament de Regional, amb els meus respectes per a la Regional. Enmig, uns pocs aficionats fidels de CF ULLDECO—

NA, i d'altres ajudant simplement una cosa més del poble.

He perdut la il·lusió en allò que sempre m'ha agradat més, i quan jo perdo això, bona nit. Inclús ni el pensar en la propera construcció del camp m'ha frenat a marxar, perquè el futbol no era meu, ni el camp, era de tots i m'agrada que d'altres treballin ara per allò que jo he treballat. Trobaran problemes, com jo, com sempre, però el futbol endavant.

Com vaig dir a la Junta General, no he trobat gent per ser a la Directiva, el meu cercle de coneguts amb ganes d'ajudar ja estava esgotat, calia gent nova amb d'altres cercles. Ja hi són. Faran molts socis que no ho volien ser amb mi. Senzillament, quan més a més d'estar-te perjudicant, penses que potser fas nosa, doncs adéu. Evidentment, plego d'un camp de la nostra vida pública, però hi ha molts altres camps on treballar i ser útil. Fins ara.

*Josep Lluís Millan
Ex-President del
C.F. ULLDECONA*

